43. ÉVFOLYAM, 14. SZ. Ára: 3,80 Ft 1985. ÁPRILIS 3.

Ludas Matyi

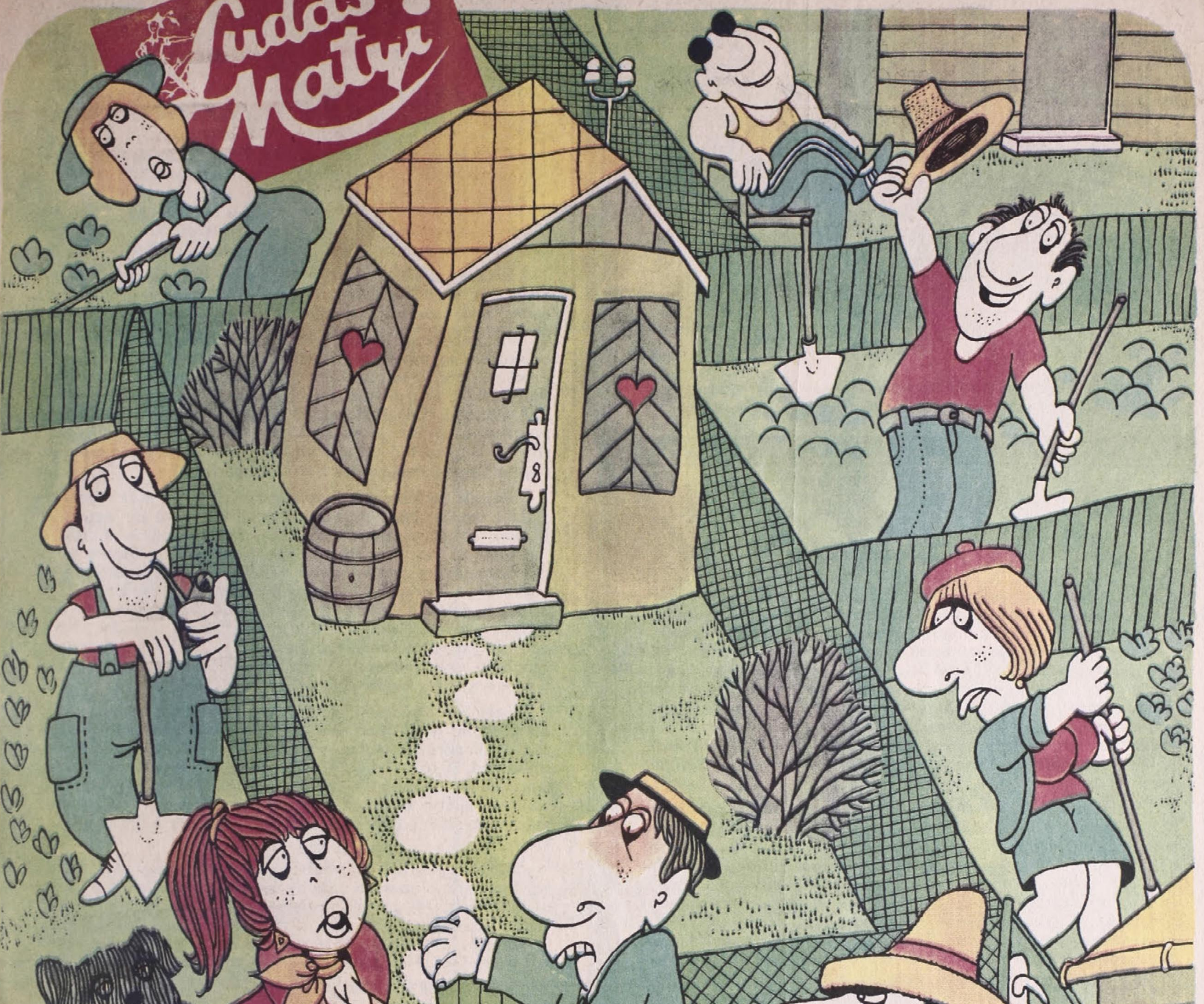
8
KISKERT-
MAGYARORSZÁG
revünk a 8—9. oldalon

Balázs-Piri Balázs rajza

– Dezső! Azt ígérte, hogy egy eldugott kis helyre hoz, ahol kettesben lehetünk…

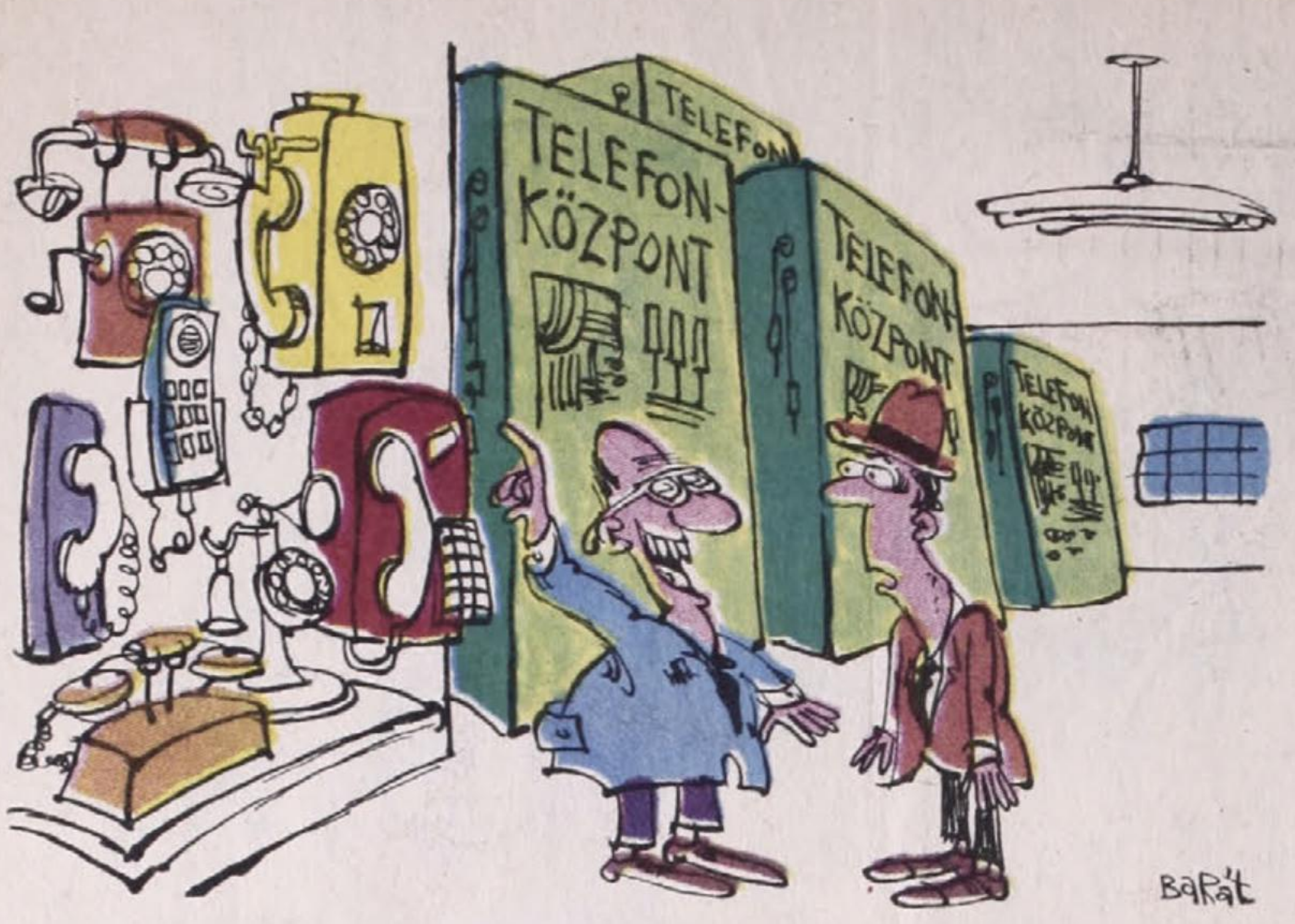

– Minden gyártmányunkat exportáljuk, hogy legyen pénzünk a hazai igények kielégítésére.

Egy születésnapra

Hát már negyvenéves vagy? Nem is nézel ki annyinak. Hol többnek, hol kevesebbnek. Némely alkatrészed, mozgásod, gondolatod idősebbnek mutat, egyes tetteid pedig gyerekesebbnek. Így látlak én, aki születésed óta ismerlek: tudom, micsoda körülmények között segítettek a világra – egy elpusztult gazdaság romjain. És ma már három gazdaságod is van! Legalább gazdaságban ne legyen hiány, ha áruban még van. És ha az egy személyre jutó jövedelemben még koránt sem érted el a fejlettebb ismerősökét, vigasztaljon, hogy a jövedelemkülönbségekben sem. Bár azokban valamennyire már kezdesz közelíteni hozzájuk.

Emlékeztesselek a gyermekkorodra? Hogy milyen nehéz volt, hogy eleinte sokan el sem hitték, hogy életben maradsz. És íme megizmosodtál, szépen növekedtél, nehézségek közepette (lásd: a növekedés nehézségeit, majd a nehézségek növekedéseit.) Te már alig emlékszel, milyen súlyos beteg voltál tizenegy évesen. Talán mert egészségtelenül is tápláltak, például a gumipitypangot nem vette be a gyomrod és vasból is megártott a sok. Természetesen ma már nem lehet mérce az, hogy annak idején az ujjadat szoptad, hiszen 40 év komoly kor. Gondold meg: a legutóbbi száz esztendőben egyedül a ferencjózsefi kor volt hosszabb. 15 évvel kevesebbet élt meg a Horthy-korszak, mint Te eddig. Úgyhogy most már van saját terjedelmes múltad is. Lassan-lassan kezded jobban megismerni. Ideje is, hiszen ma már egyre többen vannak azok, akiknek érthetetlen sok régi történet, a felszabadulásnál jobban figyelik az elszabadulás tényeit, azt meg már végképp nem tudják elképzelni, milyen lehetett egy király nélküli királyság. Ugyanakkor élnek itt olyanok is, akik még el tudnak képzelni egy demokrácia nélküli demokráciát.

Most nem a legjobb körülmények között tartod a születésnapodat. De mondd: volt-e egyáltalán olyan születésnapod, amikor igazán jók voltak a körülmények? És vajon tanultál-e már Te eleget Magadtól? Sokmindenre utólag jöttél rá. Például nemrég olvastam a PIÉRT vezérigazgatójának nyilatkozatát: „Mai fejjel már jól átlátható, hogy ezeket a kis boltokat nem kellett volna annak idején államosítani." Talán még a legrégebbi törzsgárda-tag sem tudná megmondani, hány percig zúgott a taps annak idején... Hát az idők változnak, ezért szükséges olykor egy orvosi felülvizsgálat: a szervezetet regenerálni kell.

Jó, tudom, születésnap alkalmából inkább szép szavakat illene mondani, de hát igazán érett vagy már, elbírod (el kell bírnod!) a nyílt beszédet. És a születésnap elmúlik – lehet, hogy erre megkönnyebbülten felsóhajtasz, mivel fárasztónak tartod a sok ünneplést – vagy máris zavar, ha annyit hajtogatják a korodat? De értsd meg: ez családi hagyomány. És gondolj arra, hogy néha azért sikerül kifognod az időn: jövőre már harmincadik születésnapod is lesz.

Földi Iván

Az apák sportja

A szavak olyanok, mint a szórakozott professzorok, gyakran elveszítenek valamit, hol a jelentőségüket, hol a jelentésüket. Ismeretes például szegény *szag* szavunk szomorú sorsa: hajdanán kellemes érzetek is tapadtak hozzá, de abból a pozíciójából szinte teljesen kiszorította az illat, a szag manapság egyre inkább a bűz egyik variánsa.

Sportszerű szavunknak is kezd mostanában szaga lenni. Régebben egyértelműen azt jelentette, hogy nemes, tisztességes, erkölcsös, fair. Újabban...

Az Értelmező Szótár szerint a sportszerű = a sportolás szabályainak, kialakult szokásainak megfelelő. Hát éppen ezzel van baj, a napjainkban kialakult sportbeli szokásokkal. Barátomnak az a kialakult szokása, hogy csak krimit olvasva tud elaludni. De több nap mint krimi, s ha nincs kéznél rémregény, akkor a sportról, sportolókról írott könyveket, vagy a Magyar Ifjúság sportrovatát olvasgatja. Mint mondja, nem a szentek cselekedetei, nem tündérregék.

Vegyük csak az edzők sorsát, helyzetét. Az már régen kialakult szokás, hogy az edzőt nyomják felülről az egyesület vezetői. És az is megszokott már, hogy nyomják alulról a játékosok, s ha nem tetszik nekik az edző módszere vagy ábrázata, addig mesterkednek – leállással, rossz játékkal –, míg nem menesztik. Legújabban viszont már oldalról is nyomják őket: a szülők. A sportpapák hatalma egyre nagyobb, egyre félelmetesebb. Éppen most olvasom, hogy Sportapuka rátelefonált az edzőre, ha nem veszi vissza a csapatba a fegyelmezetlenség miatt kizárt X-et és Y-t, akkor ő sem engedi a kislányát a világbajnokságra.

Bele kell törődnünk feleim, hogy a sport is gebinesedik, butikosodik, mind több lesz a szerződéses családi vállalkozás. Ahol pénzt szimatol, ott mindjárt megjelenik a magánvállalkozó. Eddig inkább csak sportszerekkel kereskedtek, most mind szemérmetlenebbül sportolókkal is. Sportapuka kiáll az ajtóba csábmosollyal és csábszöveggel: jöjjön be, szép szőke menedzser, van egy versenyképes leánykám raktáron...

A javak fura és követhetetlen átrendeződése következtében ma már a sportapukáknak több a pénzük mint a szakosztályoknak. Mi marad, ki marad a sportegyesületeknek? Hát a hátrányos helyzetűek, a félárvák, árvák. „Árvából lesz jó katona..." – mondja a népdal. Át kell költeni a katonát sportolóra. Még szótagszámra is stimmel.

Illetve, csak a szótagszám stimmel.

Radványi Barna

A PÉNZÜGYMINISZTÉRIUMBAN

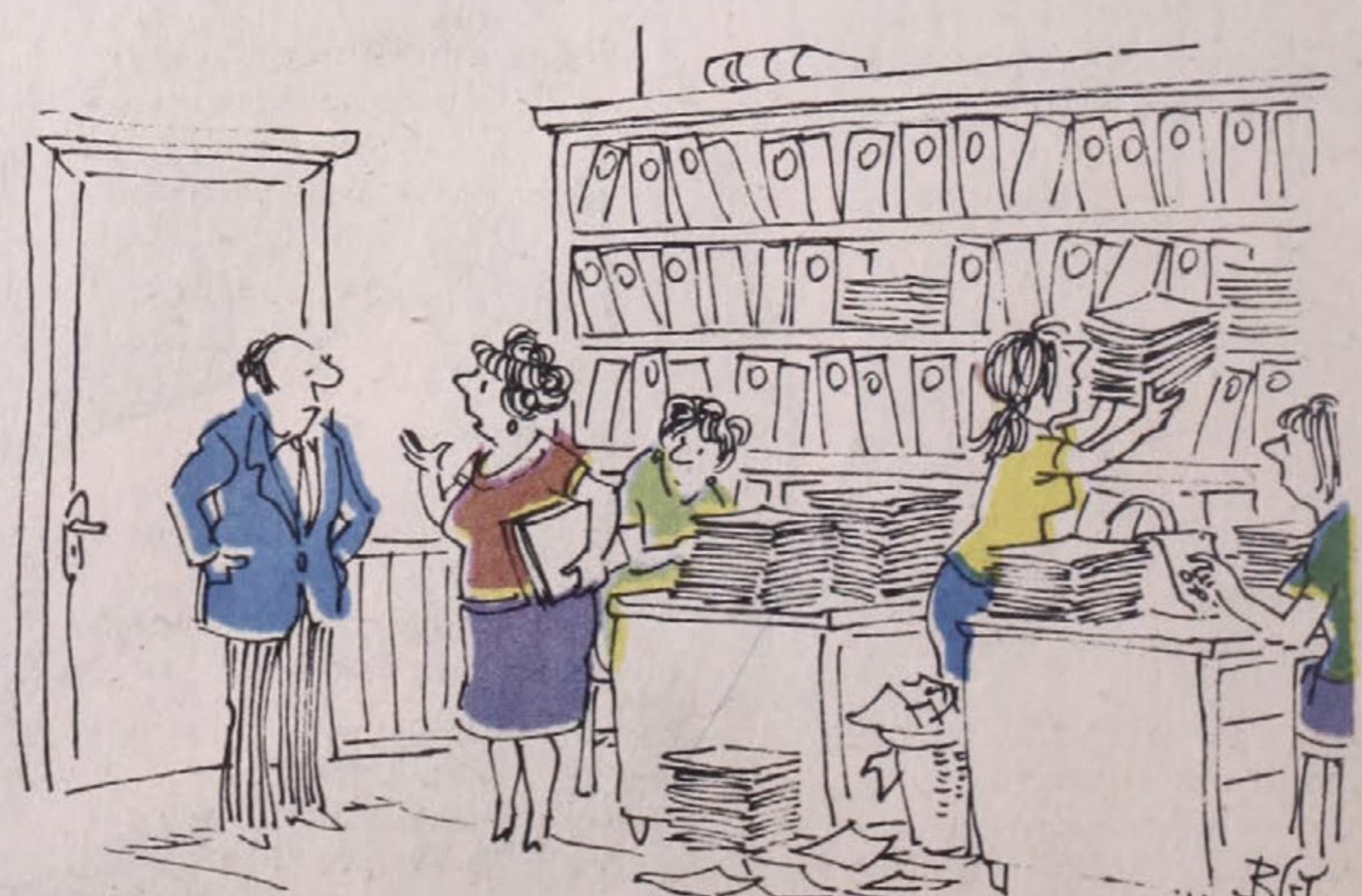

– Napok óta keressük azt a félrekönyvelt húsz fillért. Nem kéne végre a filléreket megszüntetni?

MAI MAGYAR MÚZSA

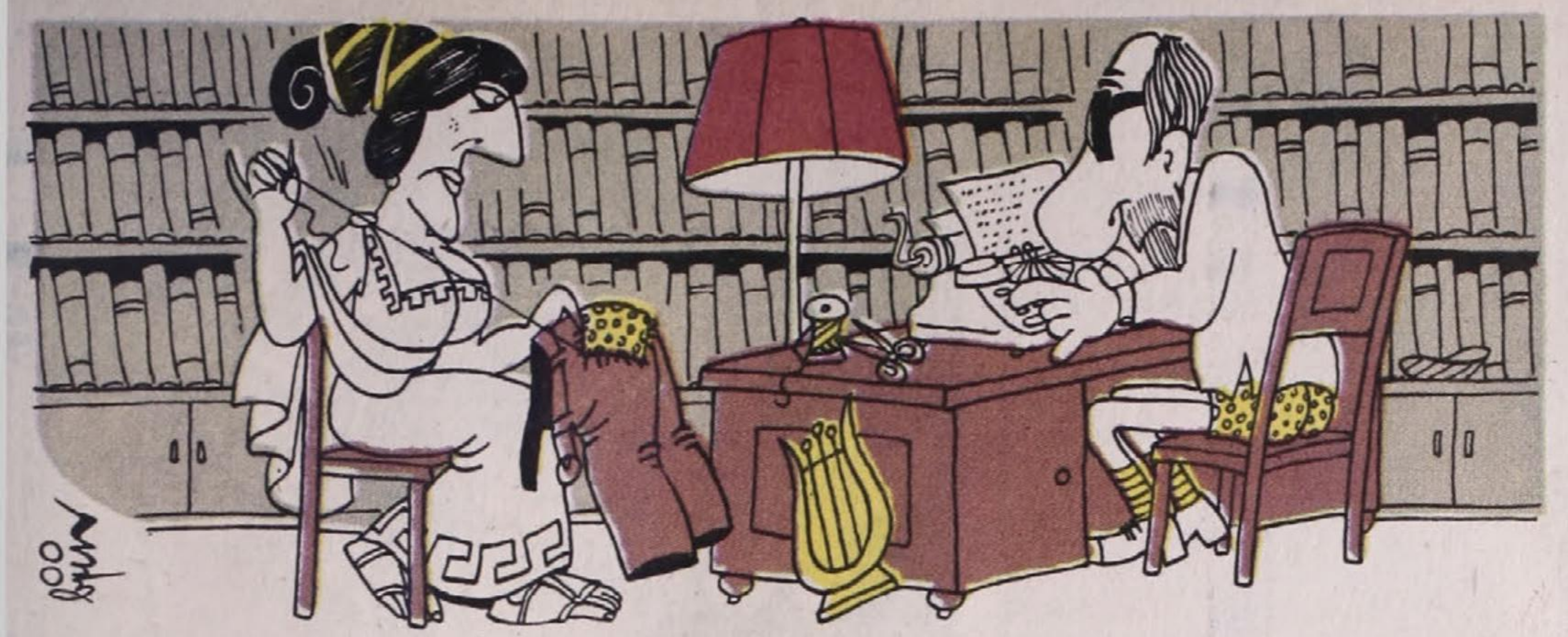

POSZTER

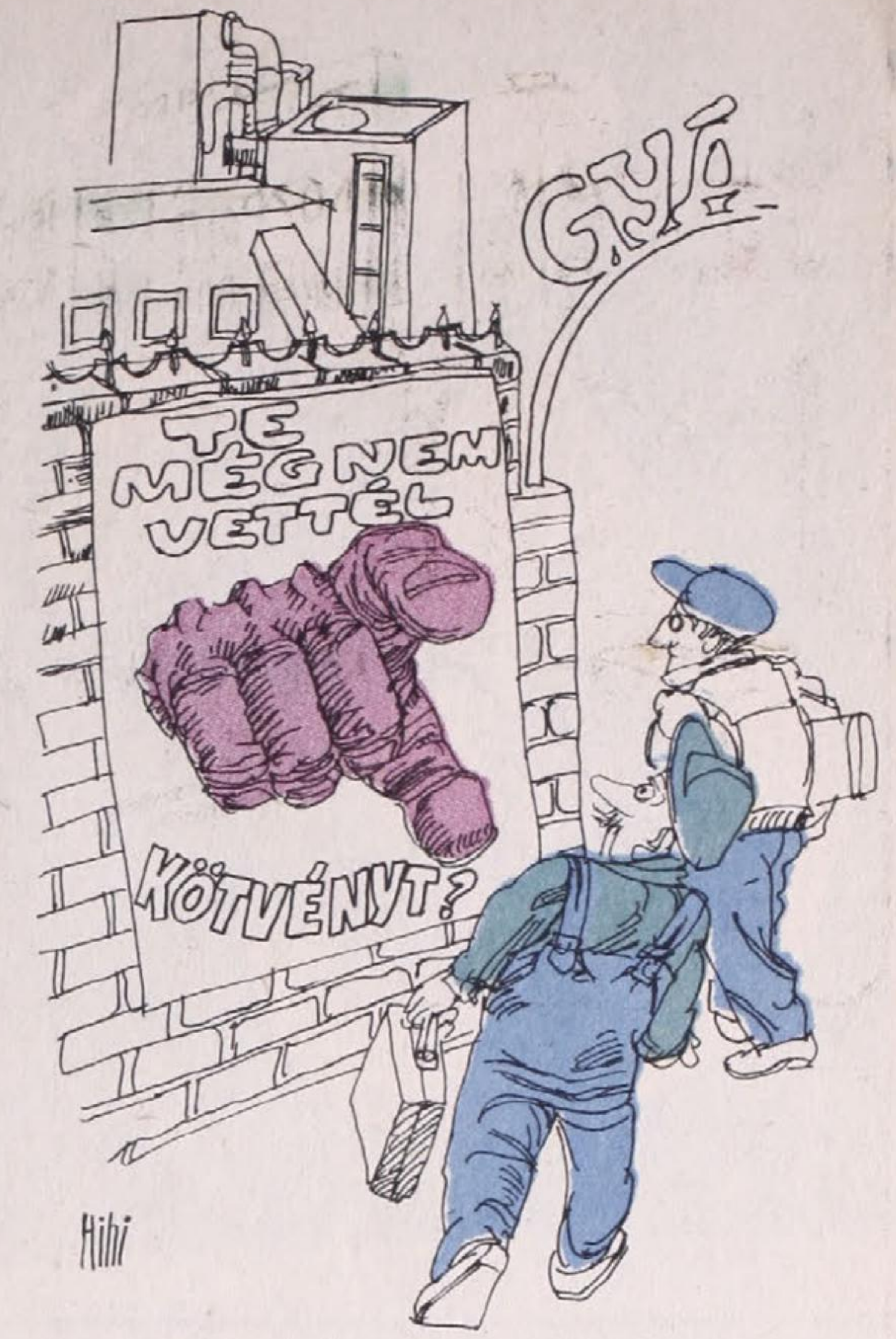

Más most...

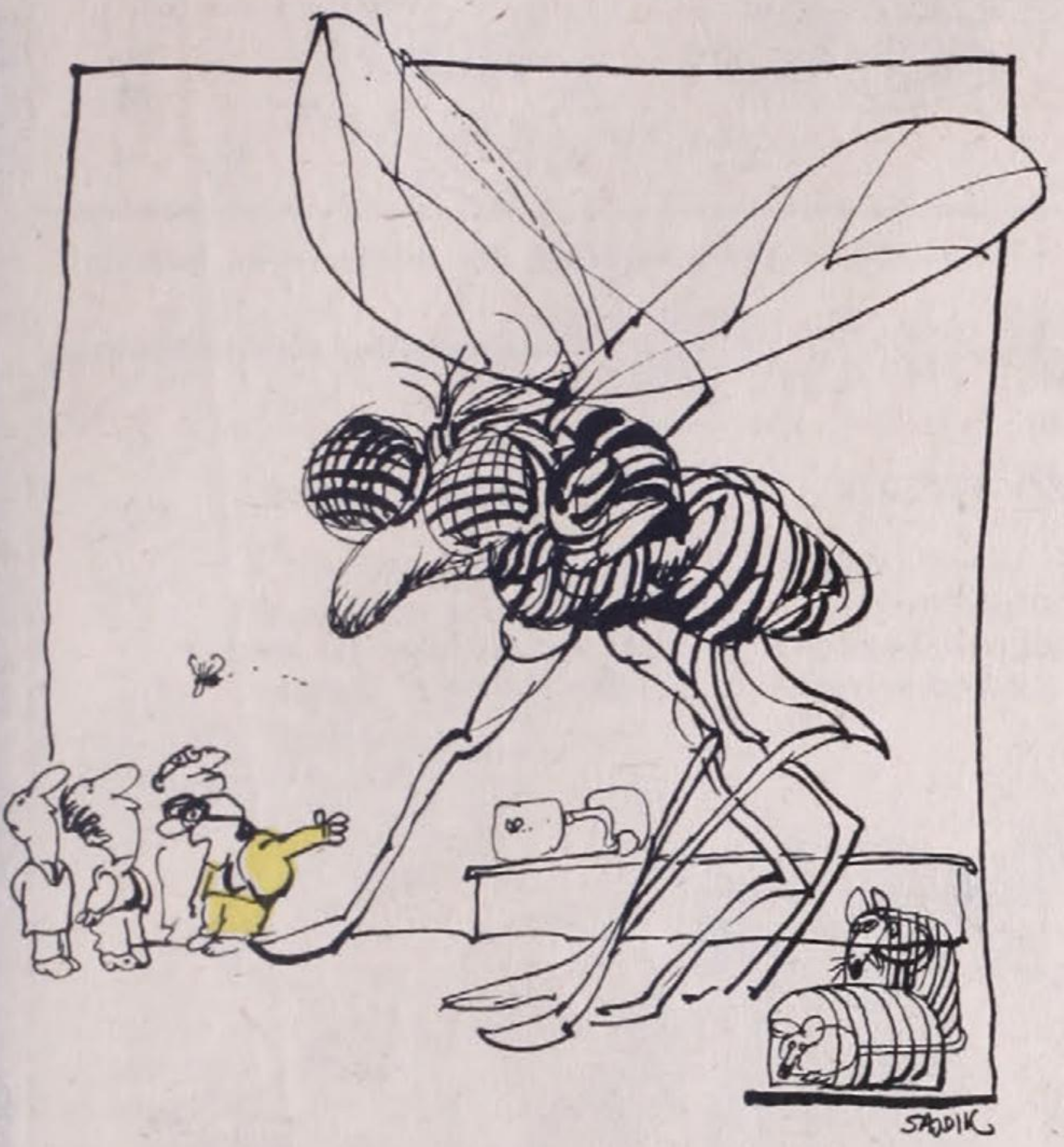

– Tessék! Ez az eldobott hulladékokból nőtt ekkorára.

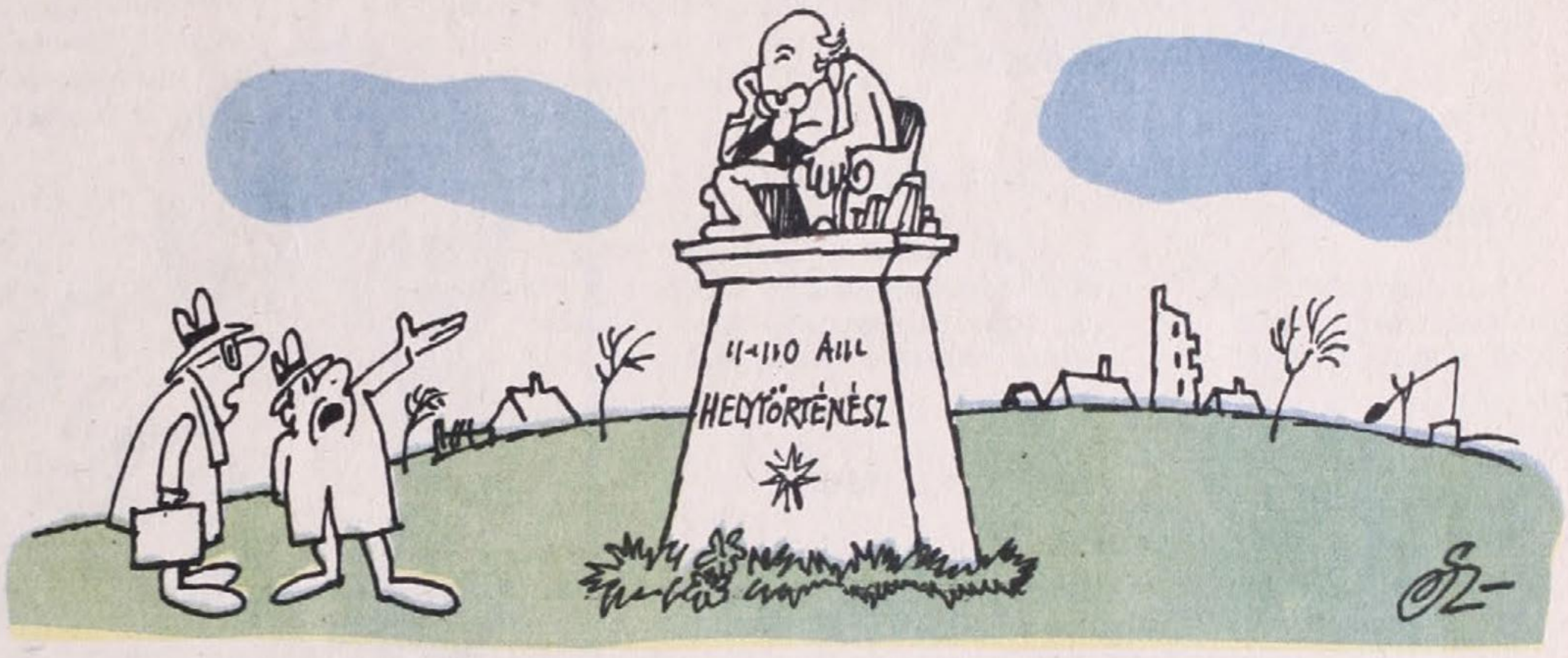

– Kiderítette, hogy itt soha semmi sem történt!

SZILÁGYI GYÖRGY:

Emlék-szemle

Széllel bélelt legény voltam,
mondjuk úgy, hogy komoly kamasz,
mikor rám köszöntött – szevasz! –
a legelső szabad tavasz.

Fényes szellők fujdogáltak
akkoriban még felettem,
nem mondhatja senki rám, hogy
fuvallatuk rég' feledtem!

Megforgattuk a világot,
volt mit rajta fordítani,
úgy megforgattuk, hogy ma már
kedvem lenne ordítani . . .

Negyven év telt el azóta,
elcsitult már lázam heve,
pihegek, mint számum után,
szerájban az alélt teve . . .

Arcomra mély barázdákat
rótt az idő éles körme,
fejem búbján őszbe vegyült,
s megritkult a csodált szőrme . . .

Hangom sem a régi, zengő,
a dalolás nagyon fáraszt,
csőtöréskor zengem már csak:
„Tavaszi szél vizet áraszt . . ."

Mint nyűtt levél a vén fáról,
peregnek a múló napok,
világot sem forgatok, mert
attól mindig migrént kapok . . .

Felvonulni otthon szoktam,
mondtam is az asszonyomnak:
nem jól tűröm, ha az utcán
veteránként összenyomnak . . .

Ifjúságom kék madara
kalitkában gubbaszt, árva,
kalitkáján rozsdás tábla:
„Öregedés miatt zárva!" . . .

Gyakran járok SZTK-ba,
ahol szellők nem suhognak,
csak a hisztaminra váró
beteg baglyok bút huhognak . . .

Közben gyűlnek gyűrött évek,
elég hosszú már a lista:
tőkés évem tizenhat van,
negyven pedig szoci'lista . . .

Ötvenhatból háborús év
öt van, (és az duplán számít),
szóval, nekem jogom van már
szeretni a Schneider Fánit . . .

Persze, gyűjtök egyebet is,
(koponyámban főleg eszet!),
homlokráncot, tömött fogat,
ereimben pedig meszet . . .

Kitüntetést szintén gyűjtök,
van belőle jó pár darab,
(megveszi a Bizományi,
ha az ember fűbe harap . . .)

Harcos idők napjaiból
nem maradt más, csak az emlék,
(mint a kormány, ötévenként
tartok én is harci szemlét . . .)

Sorsom tájkép, csata után,
tele vagyok hadi lommal,
számomra már nem kezdődik
egyik nap sem ladilommal . . .

S habár szívem pisla tüze
nem csap fel már a kék égig,
de ha újra születhetnék,
így csinálnám megint végig!

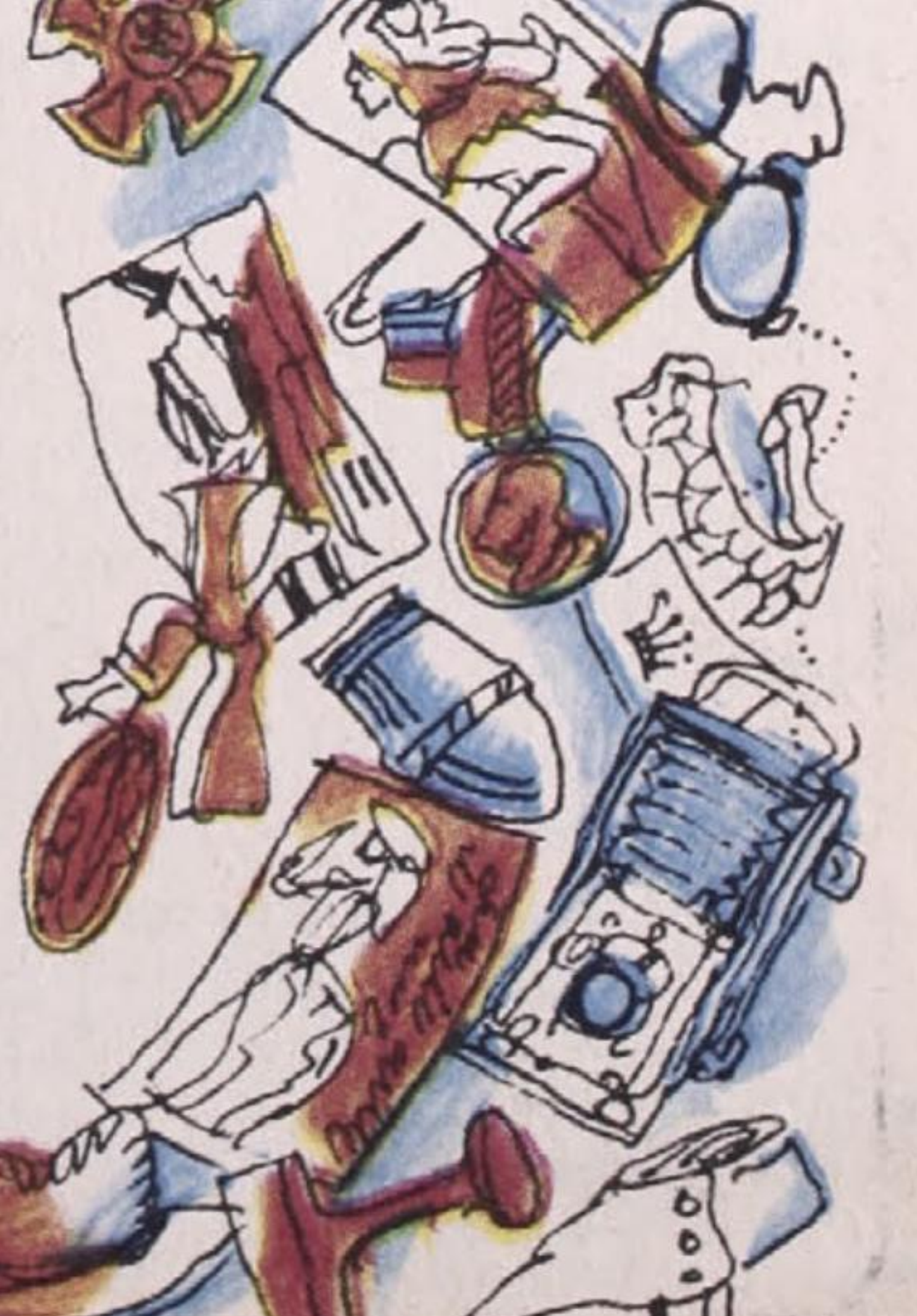

TAVASZI HANGOK

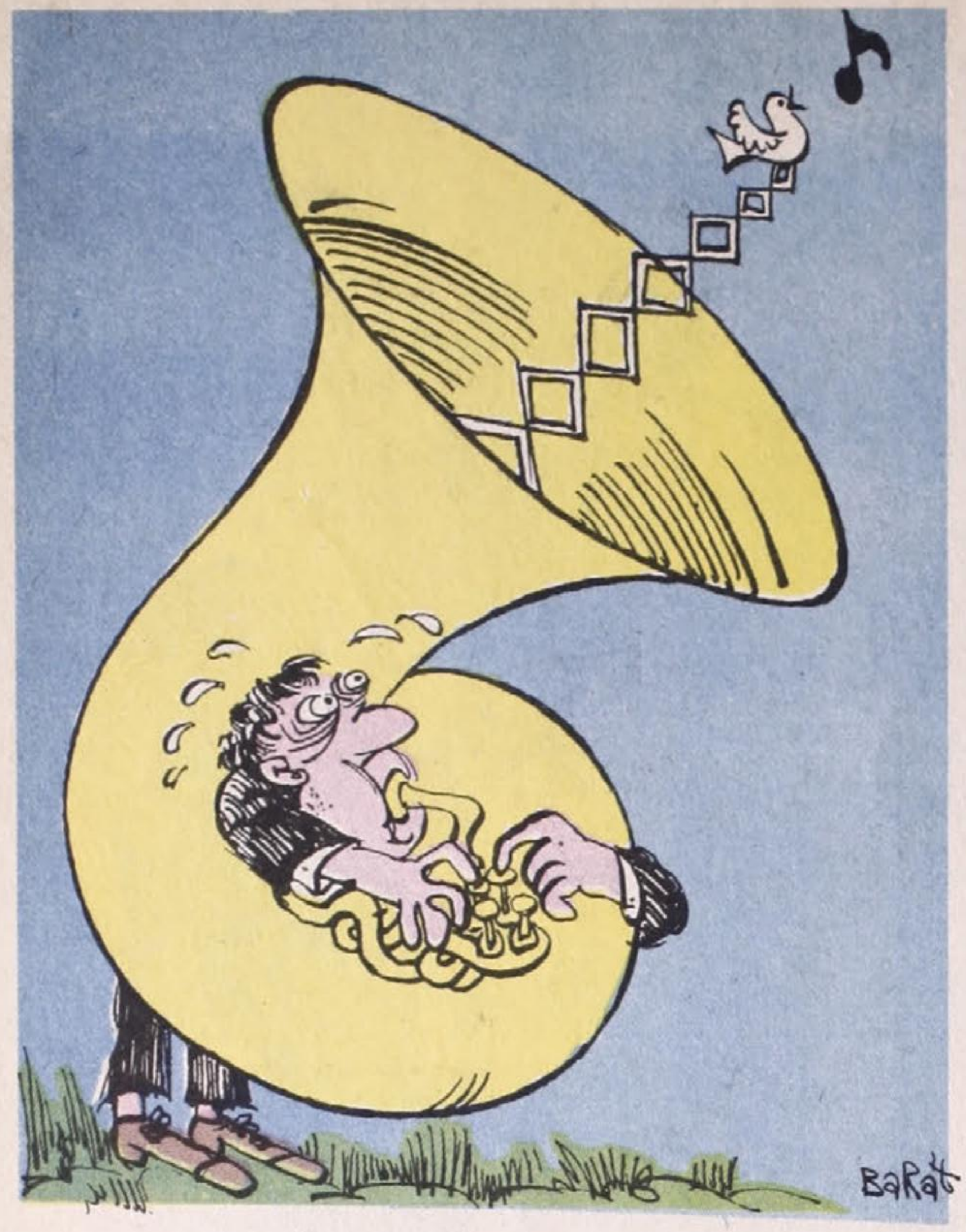

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Milyen meglepetést szánsz a feleségednek húsvétra?
— Egy kalapra gondoltam.
— Nem gondolod, hogy az ajándéknak eredetinek kell lennie?
— Igen, igazad van... Neki adom a nagymamám kalapját!

*

Két barát találkozik a villamosmegállóban.
— Szevasz, öregem! Egy éve nem láttalak! Nos, megnősültél azóta?
— Nem.
— Hát mire vársz?
— A villamosra.

KULTURÁLT BESZÉDMODOR

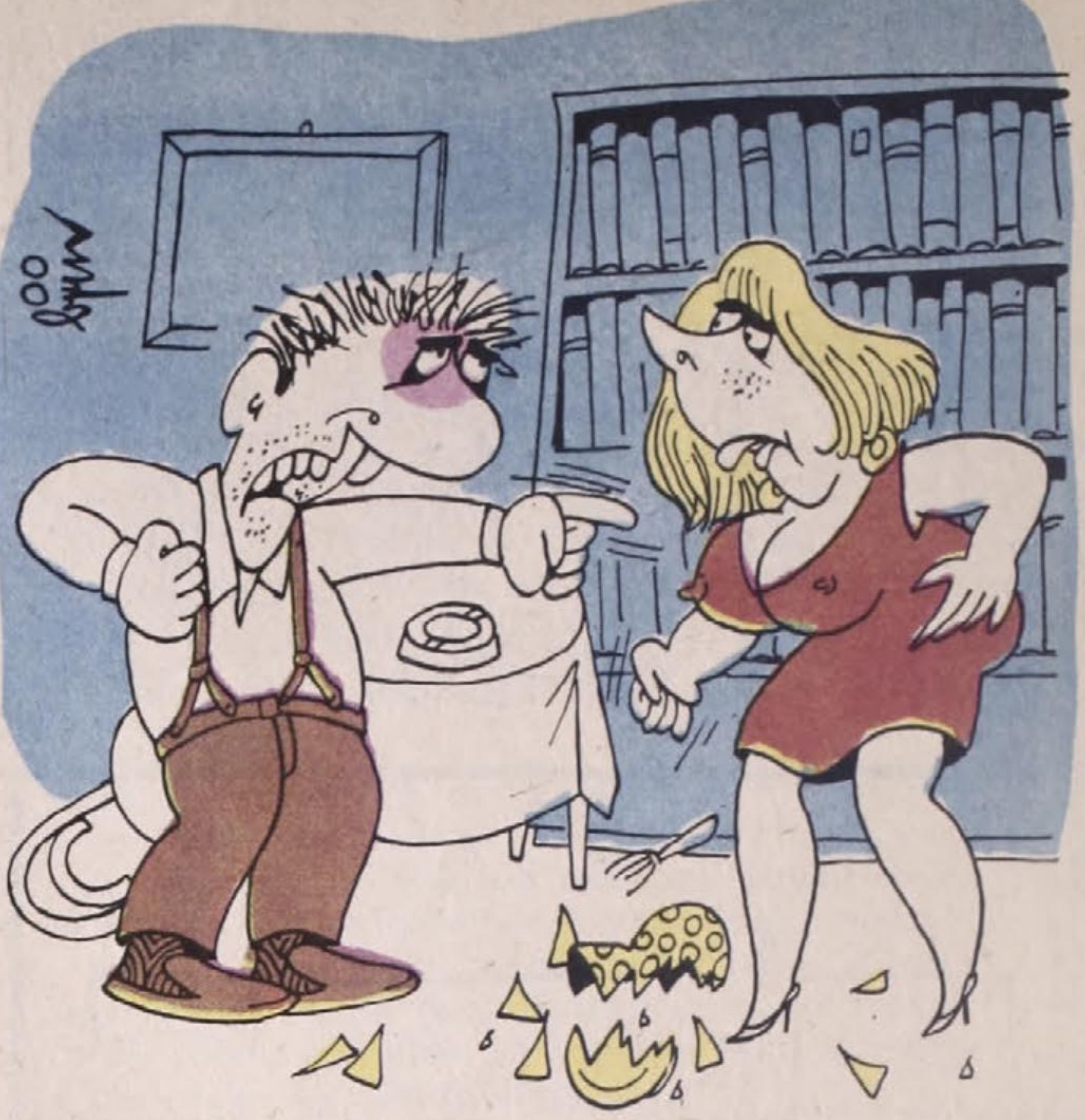

– Te ócska, a világ legősibb női mesterségét folytató!

SZILÁNKOK

TERMELÉSI ÉRTEKEZLET

— Eredményeinkről röviden: nincsenek. Az értekezletet ezennel bezárom.

RÖVID HÍR

A baleset sérültje elsősegélyben részesítette a kezdő mentőorvost.

FELHÁBORODÁS

— Ha már megvettem a drága hangversenyjegyet, nekem ne fordítson hátat a karmester!

MEGTISZTELTETÉS

— *Uram, megtisztelne azzal, hogy nem érdemesít a barátságára?!*

MOZIBAN

— Halló hölgyem, mögöttem ott a nyolcadik sorban! Vegye le a kalapját, mert ha hátranézek, zavar.

MŰVÉSZ

— *Vettem egy kitűnő Bösendorfer zongorát. Abban tartom a szájharmonikáimat.*

MEGLEPŐ

Brahovácz meséli:
— Napközben összevesztem az asszonnyal, gondoltam sebaj, este az ágyban kibékülünk, de mire hazaértem a feleségem eladta az ágyat.

GÁLÁNS FÉRJ

— *A férjem virág nélkül sohasem jön haza. Igaz, hogy csak havonta egyszer kopogtat be.*

RÉGI VICC

— Mindig színész akartam lenni, de sajnos ellenezték.

— A családja?

— A közönség.

NŐI DOLGOK

— *Lajos nagyon rendes férfi. Nem a nőt nézi bennem, csak az ivópartnert.*

SZIGORÚ FOGYÓKÚRA

— Évente egy karéj kenyeret eszem, de sajnos csökkentenem kell az adagot.

BŐBESZÉDŰSÉG

— *Béla remek társalgó. Ezt csak gondolom, mert még nem engedtem szóhoz jutni.*

PRECÍZ VENDÉG

— Adok magának főúr két forint borravalót, de legközelebb majd elmondja, hogy mire költötte.

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

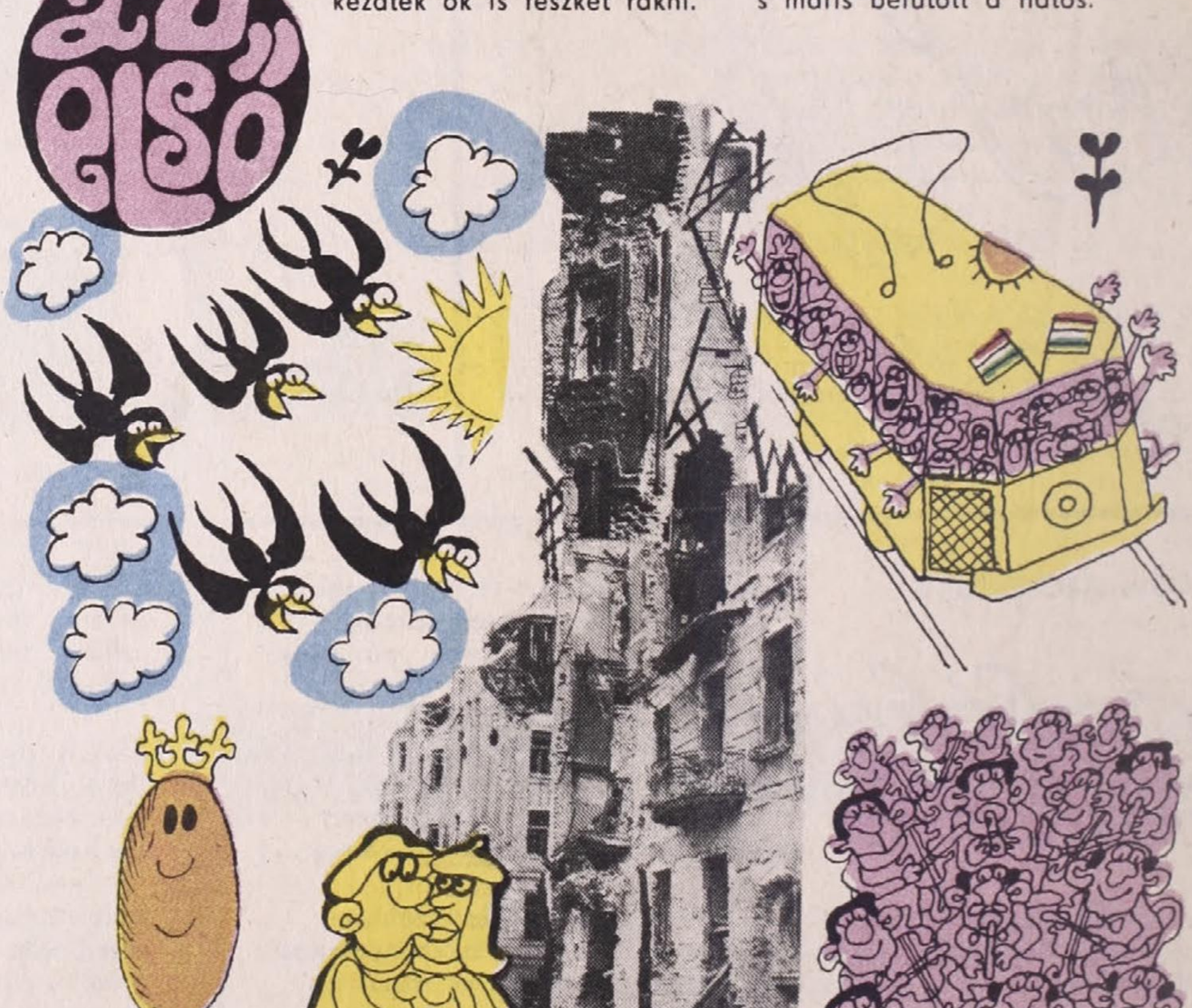

AZ ELSŐ FECSKÉK

Visszatértek, mint rendesen,
ha elmúlt a téli hakni,
nem méláztak a romokon,
kezdtek ők is fészket rakni.

AZ ELSŐ VILLAMOS

A körúti megállóban
(az volt ám a csodálatos)
alig vártunk egy fél évet,
s máris befutott a hatos.

AZ ELSŐ CSÓK

Még az utcák buckái közt
páncélozott jármű haladt,
de egy pár már csókolózott,
a nagyszálló romja alatt.

AZ ELSŐ KENYÉR

Kicsit lapos, kicsit nyomott,
héja kemény, mint az ajtó,
mégis ő volt a szupersztár,
s nem cikizte le a sajtó.

AZ ELSŐ KONCERT

Most, hogy végre nem a durrtól
recsegett fönn a háztető,
mollban játszott a zenekar
és ugyebár, ez érthető.

MAGANÉPITTETŐK ISKOLÁJA

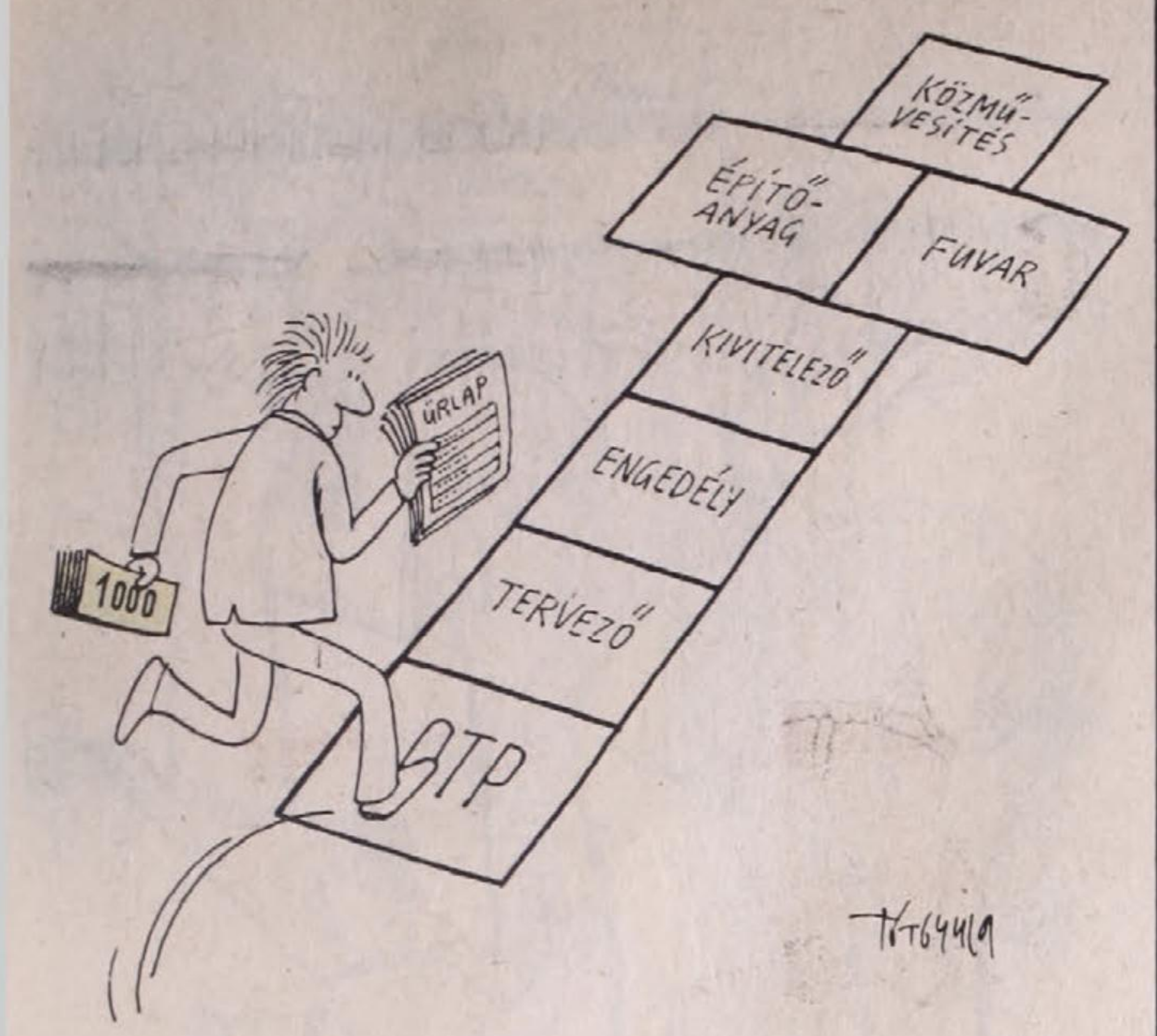

ŰRFEGYVERKEZÉS

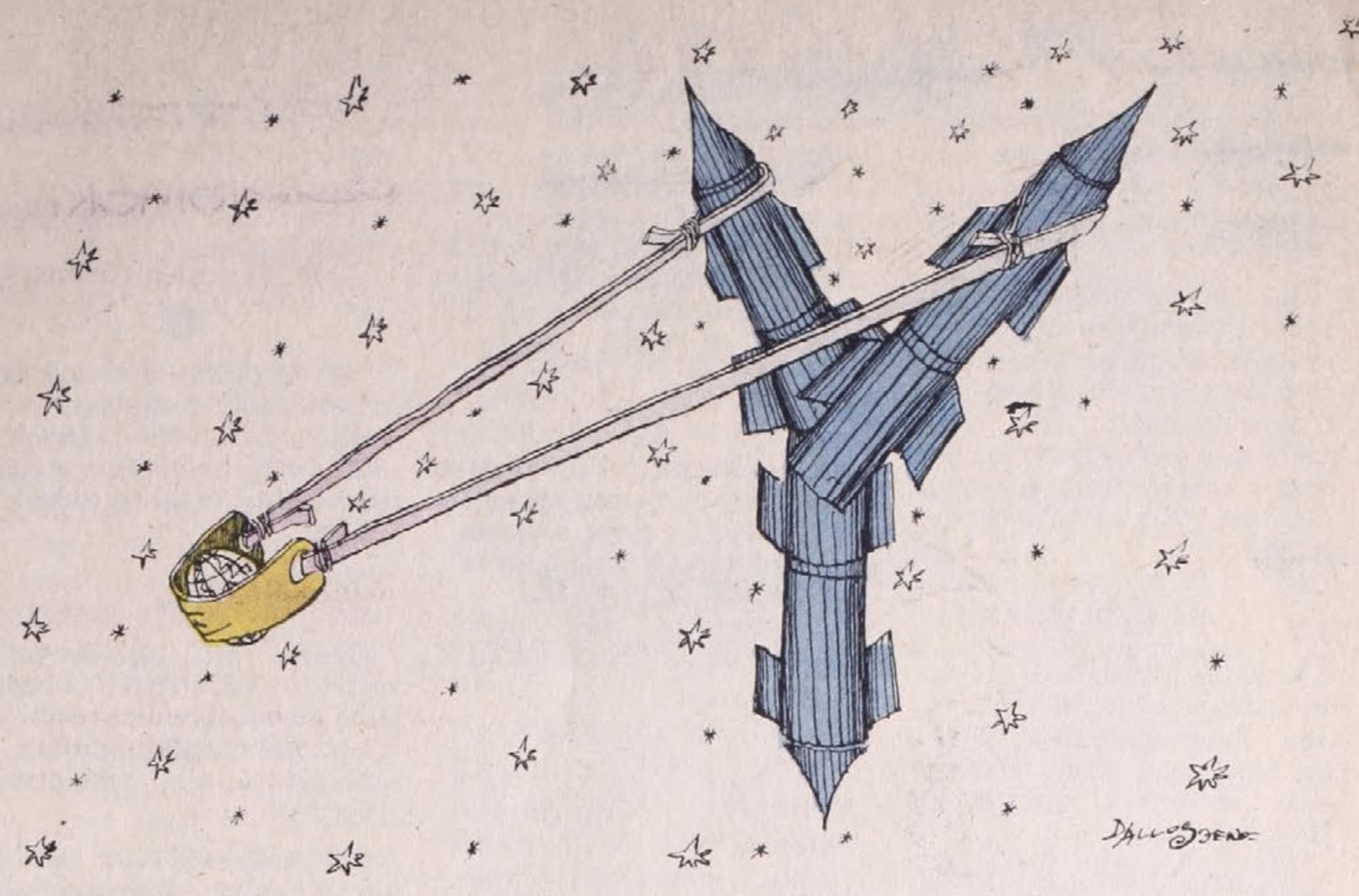

VÁLLALATOT VEGYENEK

Amikor megtudtam, hogy a szocializmus építésének jelenlegi szakaszában nem csak kötvényeket, labdarúgókat, de vállalatokat is lehet vásárolni, őszinte, majdhogynem kitörő öröm kerített hatalmába. Legutóbb például a Selyemipari Vállalat vált meg gazdaságtalannak ítélt cérnázójától, s bár — szemben a borítékos sorsjeggyel — az eladásra kínált üzemeket magánszemélyek egyelőre még nem vehetik meg, lelki szemeim előtt már felködlenek egy olyan bolt körvonalai, ahol a vaj és kenyér mellett kisebb-nagyobb vállalatot is lehet kapni ...

... Reggel hét órakor közelítettem meg az üzletet, az alattunk lakó Pikkelyes bácsi ugyanis elújságolta, hogy ilyenkor még nincsenek sokan, nem kell sorba állni. Vállalatot akartam venni, még nem tudtam pontosan milyet, s arról is csupán egészen halvány elképzeléseim voltak, hogy miért? (De hát ezzel soha nem voltam egyedül.)

A bolt látszólag olyan volt, mint bármelyik más üzlet a fővárosban — a bevásárló kosarak ragadtak a zacskós tejtől, az eladók pedig vagy visszaköszöntek, vagy nem. Mindössze az volt furcsa, hogy a pultok mögött szorgoskodó kereskedelmi dolgozók nem parízert, vagy fejessalátát, hanem kis-, közepes-, esetenként nagyvállalatokat árultak.

— Finom Szájzár és Agylakat Rt-énk érkezett — szólt oda a pult mögül egy bájos fehér sapkás leányzó. Még tanuló lehetett, mosolygott és nem volt piszkos a köpenye.

— Köszönöm, én inkább Egybesült Kétszersültet vennék — mondtam neki. — Arról csupa jót hallottam. Egy ismerősöm tavaly vásárolt egy ilyen céget, azt mondja, ezentúl mindig azt veszi.

— Maga tudja — bájolgott a csábos lányka. Közelebb hajolt hozzám, bizonyára a hatás kedvéért. — Ha rám hallgat, vegyen mégis Szájzár és Agylakatot. Ma érkezett, nézze meg, milyen friss.

Elnéztem a boltban vásárló embereket, megmondom őszintén, mindenfélék voltak köztük. Hajnali keléstől fáradt őstermelők, komoly, megfontolt irodisták, valamint pályakezdő értelmiségiek és néhány nyugdíjas őgyelgett az áruval teli gondolák között. Igaz, amennyire sikerült megfigyelnem, e két utóbbi kategória képviselői leginkább csak a csontos és zsíros vállalatokat tudták megvenni, s azokból is legföljebb ha tíz dekát kértek.

— Én ragaszkodnék mégis az Egybesült Kétszersülthöz — mondtam a fiatal eladónak. Bíztam abban, hogyha valakivel, vele majd csak megértjük egymást.

— Nem ajánlom magának — mondta a leányka. A kedvemért elővett egy közepes, hozzávetőlegesen ötezer dolgozót foglalkoztató vállalatot, kicsomagolta. — Látja ezeket az eladatlan készlethegyeket?

Riadtan bámultam egy számomra idáig rejtve maradt kitüremkedést, de most szerencsére felnyílt a szemem és megvilágosodott az elmém.

— És ez itt micsoda? — mutattam egy gyanúsan zöld foltra. — Csak nem penész?

A bájos eladó akkorát kacagott, hogy akár a rádiókabaréba is elmehetett volna közönségnek.

— Dehogy penész! — mondta önérzetesen. — Tudja az mi? Korszerűtlen termelési szerkezet. Ez a laza szövedék, amit ha megtapint, azonnal érez, nem más, mint rossz munkaszervezés, fegyelmezetlenség és vezetői alkalmatlanság.

Sietnünk kellett, mögöttünk már többen álltak a sorban, néhányan morogtak, mások pedig egyenesen a homlokukat ráncolták.

— Kezd meggyőzni — mondtam Évának, mert ekkor már a nevét is tudtam, hiszen rá volt írva a köpenyére, piros cérnával. — Azután mondja csak! Biztos, hogy ennek a vállalatnak nem lesz otthon a hűtőszekrényében néhány nap után cserearányromlása?

— Ennek? — nevetett fel, s mind a negyvennyolc fogával mosolygott. Megint közelebb hajolt, jelezvén, hogy bizalmas közlendője lesz. — Idefigyeljen, sokan nem tudják, de magának elárulom. Ez a vállalat tele van import tartalommal. Hogy mást ne mondjak, japán agylakat-lepárló van benne, a szájzár-kompresszor pedig francia gyártmány.

— Meggyőzött! — mondtam az örök Évának. — Kérem, csomagolja!

Gusztustalan zsírpapírba tette a vállalatot, s úgy vágta oda a mérlegre, hogy annak még hosszú percekig mozgott a nyelve.

— Lehet egy kicsivel több? — kérdezte. Mosolyában pajkos ígéret és némi egészséges erotika bujkált.

Miután hazaértem, észrevettem, hogy legalább két üzemrésszel becsapott, de ennek már nem volt jelentősége.

Föld. S. Péter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Könyörgök, ne csapja nekem ilyen nyíltan a szelet! Férjes asszony vagyok!
— Nem számít! Nem vagyok féltékeny!

*

Az étteremben a pincér udvariasan megkérdezi a vendéget:
— Hogy ízlik a beefsteak?
— Mint szakértő mondhatom: dicséretére méltó darab.
— Ön szakács?
— Nem, cipész vagyok!

*

— Amikor a karrieremet kezdtem, nem volt semmim, csak az eszem!
— Igen, manapság is sokan a nulláról kezdik ...

*

— Pszichiáter úr segítsen a férjemen. Azt képzeli magáról, hogy versenyló.
— Hosszadalmas és költséges kezelésre lesz szüksége!
— A pénz nem számít! Pénzünk van bőven: a férjem már három futamot megnyert ...

*

— Van valami kifogása az ellen, kisasszony, hogy együtt töltsük az éjszakát?
— Ez még sosem történt meg velem.
— Még sosem töltött férfivel ...
— De igen, de sosem volt ellene kifogásom.

A Videoton cáfolata:

BEJRÚTBAN NEM A MI SZÍNES TÉVÉINK ROBBANNAK

BAKI BAKI HÁTÁN

„Folyik a küzdelem a sérült komlói bányászok gyógyításáért" — olvasom egyik reggeli lapunk cikkének címében.

Kérem, ne tessék a bejelentést komolyan venni! Az orvosok ugyanis a sérültek *fölépüléséért* küzdenek. Gyógyításukért már csak azért sem kell küzdenie senkinek mert hazánkban a sérültek gyógyítása nem kerül harcba.

●

Komlós Vilmosról olvasom, hogy — szemben a finom Herczeg Jenővel „hiába játszott... a háború után Molière-t, azért csak *Hacsek* maradt."

Fontos információ! Eddig valamennyien abban a tévhitben éltünk, feleim, hogy a finom Herczeg volt Hacsek, Komlóst pedig még Molière sem tette mássa, mint a dühöngő *Sajóvá.*

●

Egy magyarra fordított könyvben könyvlopással vádolnak valakit, mondván, hogy az illető a „kötetet a múlt télen lopta ki a könyvtárból az *alpakka szvettere* alatt".

Szvettert már sokat láttam, de összeötvözött réznikkel-cink szvettert még nem. Még ha *alpaka* (egy ká!) szvetterről lett volna szó, nem mondom. Utóvégre egy szvetterképzésre alkalmas állat, ugye, mégsem műezüst.

●

Egy másik, úgyszintén magyarra fordított regényben valaki — mint olvasom — „*tengerészeti* geológiával" foglalkozik.

Alkalmasint azt méri, meddig áll a matrózokban az olaj.

●

A Csont utca 1. szám alatt levő könyváruházat reklámozzák a tévében (nyilván nem csekély költség fejében). „*Két villamosmegállónyira a Boráros tértől*" — hallható a hírverés szövegében.

Most aztán mindenki a Vágóhíd utca tájékán bóklászik, ott keresve (persze hiába) a könyváruházat. Amely ugyanis — *három* megállónyira van a Boráros tértől...

●

Nemcsak ízletesek, hanem finomak is — egy másik tévéreklám szerint — bizonyos márkájú élelmiszeripari termékek.

Nos, ha még jók is a tetejébe, akkor végképp megnyugodhatunk.

●

„A zendülők, *amelyeknek* alakulatait láthatják" — hallom a tévéből. Ugyanonnan azt, hogy „íme a csapatok, *akik* továbbjutottak".

Hm.

●

„Van mit elraktározni *nyárig, legalábbis a következő korcsolyaversenyig*" — e szavakkal búcsúztatták a tévében az idei műkorcsolyaidényt.

A következőt ezek szerint már a nyáron elkezdik. Szép kis időjárásra számíthatnak a nemzetközi szövetségben!

●

Egy labdarúgócsapatról olvasom, hogy a mérkőzés során „játékosainak *pillantása és gondolatvilága kócossá... vált*".

Nem csoda. Melyik focista ér rá meccs közben arra, hogy a nézését fésülgesse?

Timár György

TAVASZI TÁJ

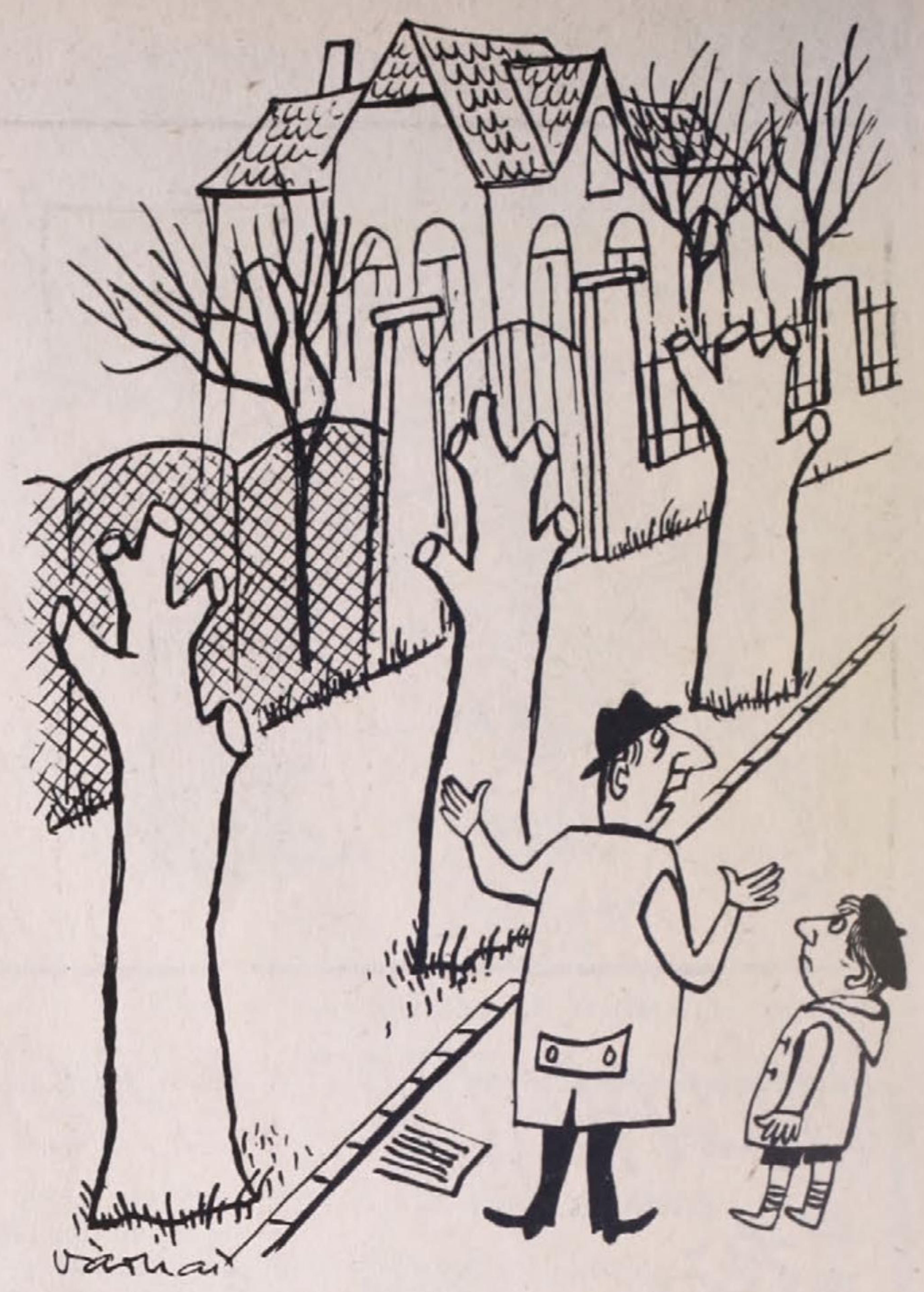

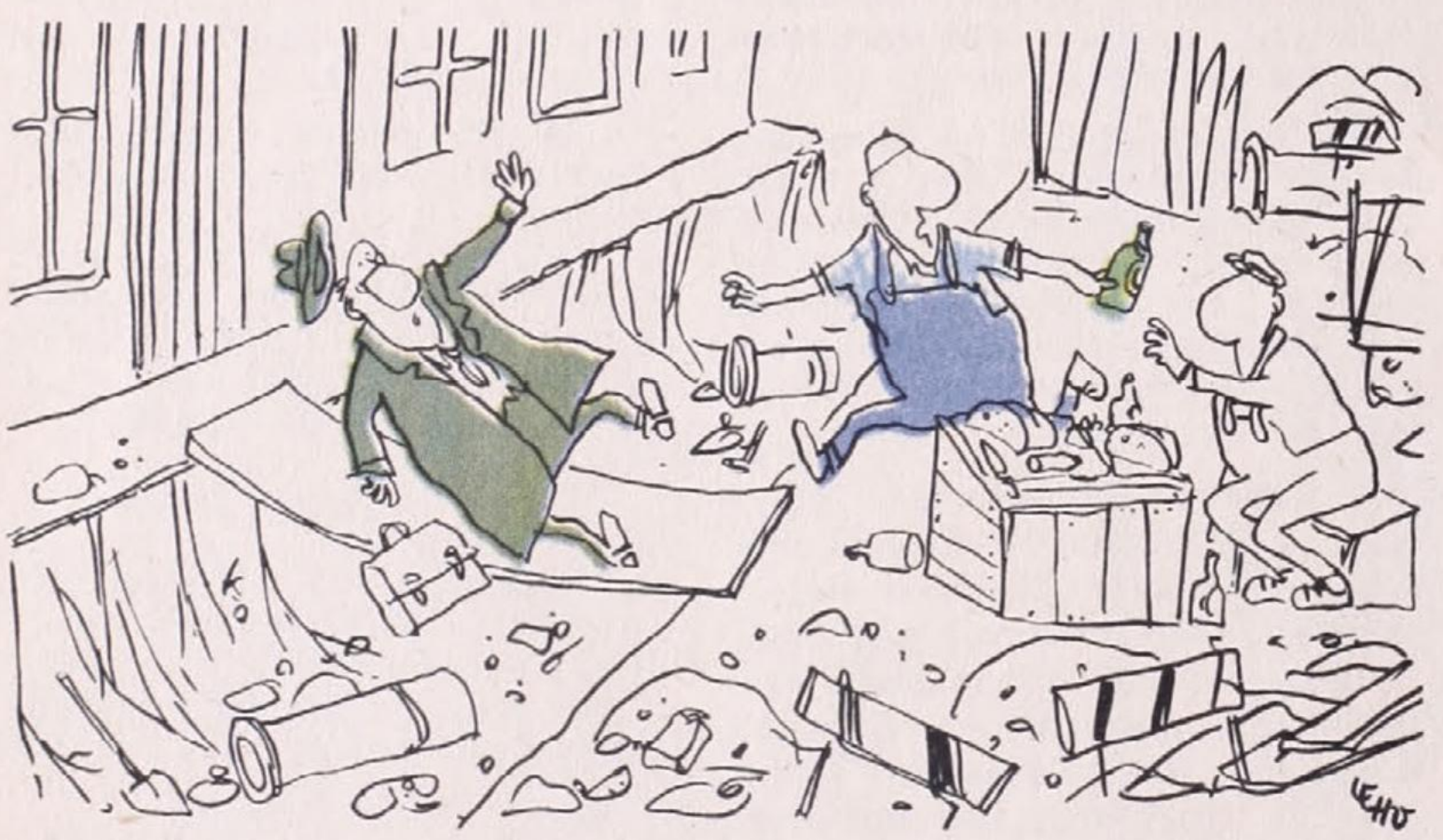

REFLEX

– Fogd meg az üveget

LEGÉNYLAKÁS

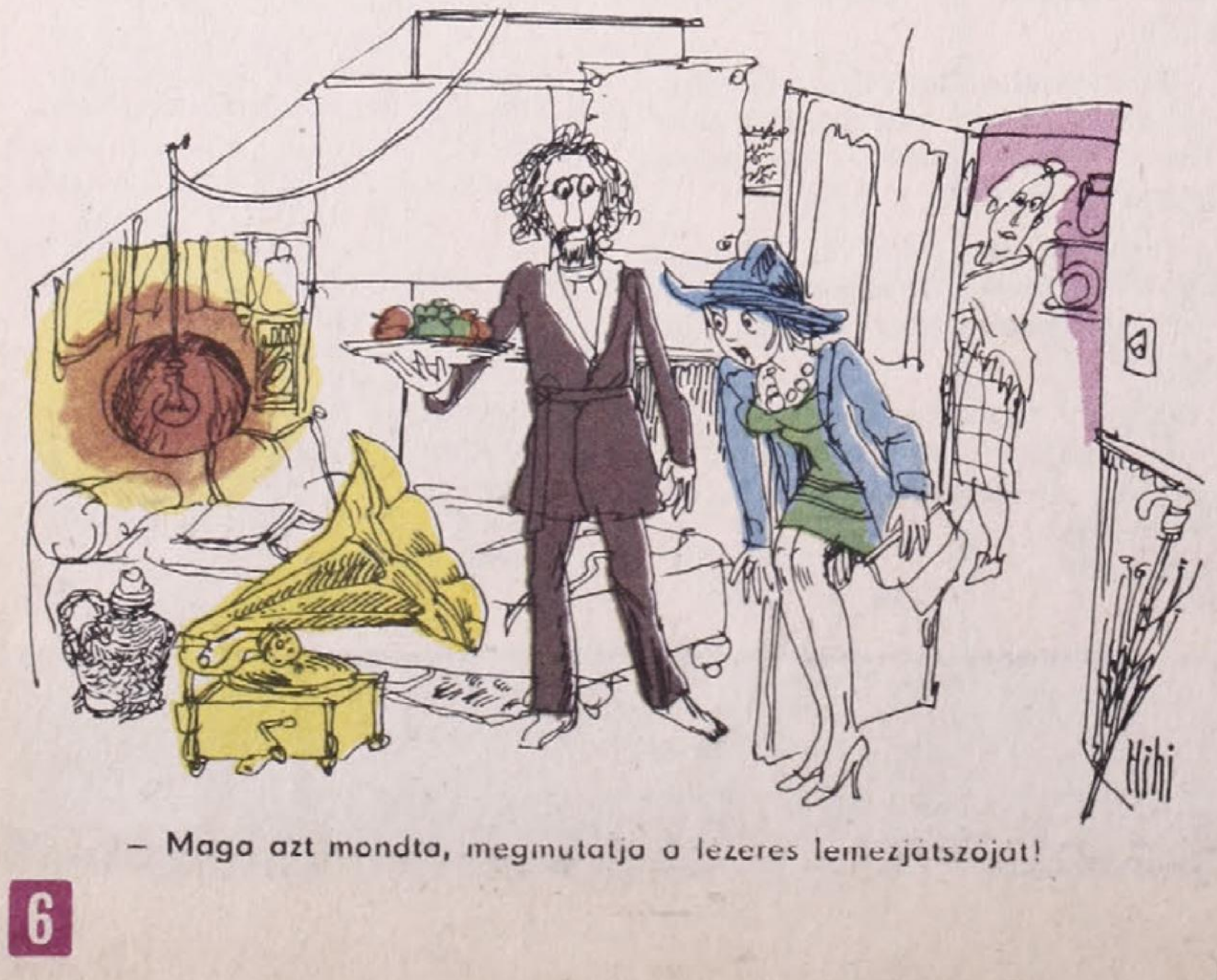

– Maga azt mondta, megmutatja a lézeres lemezjátszóját!

MUNKAERŐMEGOSZTÁS

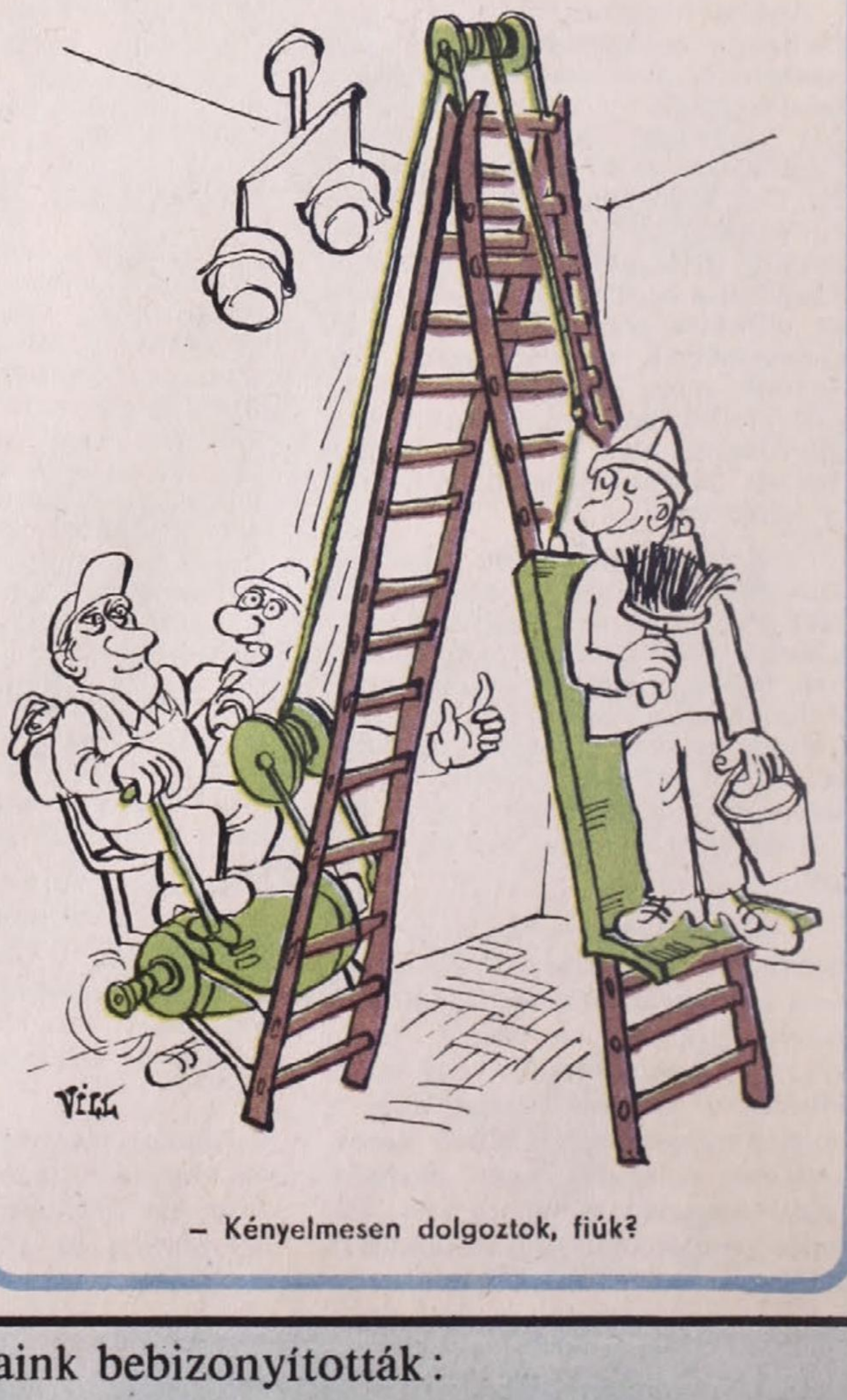

– Kényelmesen dolgoztok, fiúk?

Pólósaink bebizonyították:

VÍZBEN IS LEHET LEÉGNI

Strassbourgban nagydíjat nyertél, mi végigcsináltunk

TE RONGYOS ÉLET!

TURISTAÚT

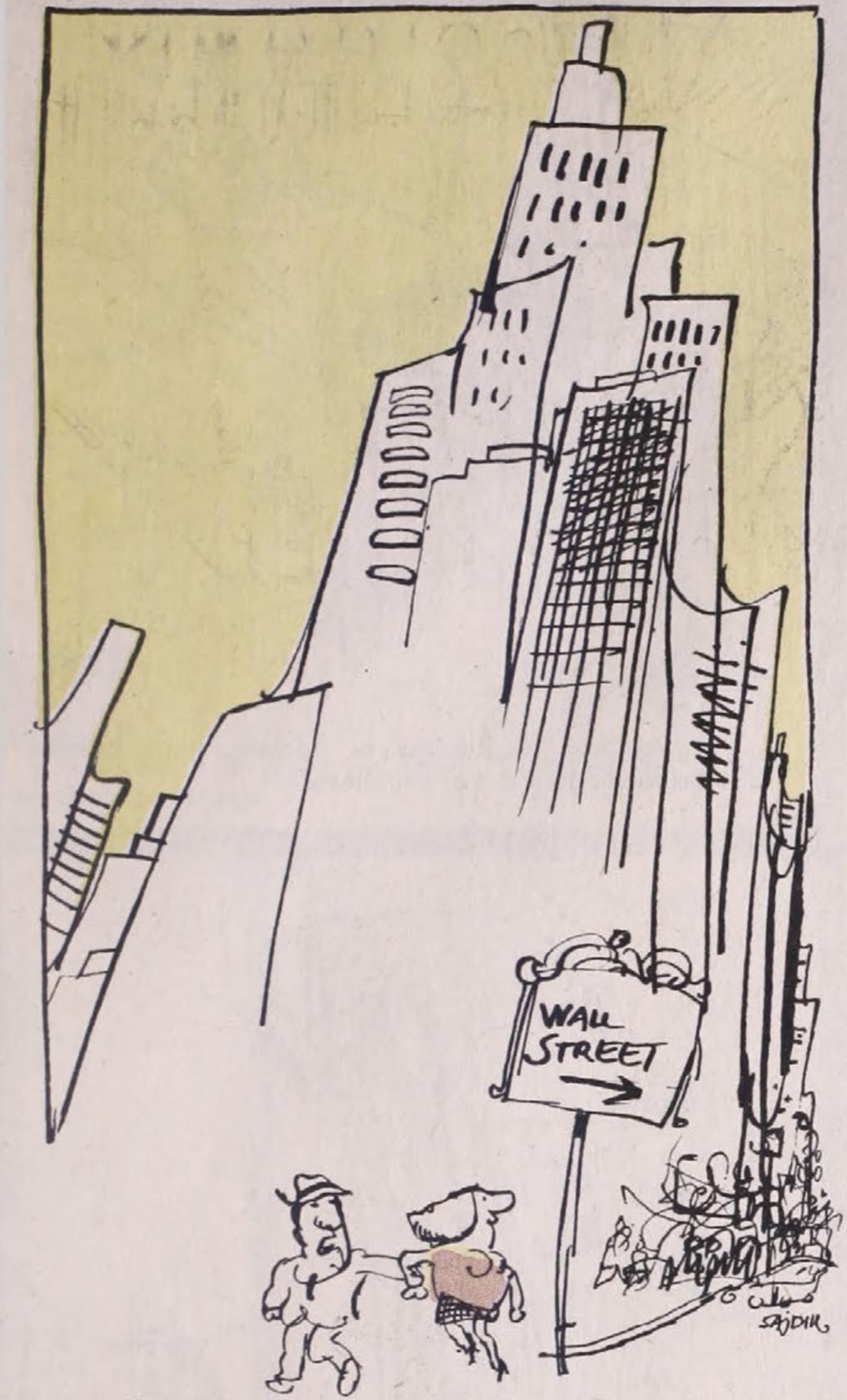

– Ne menjünk erre, zavar, hogy nem tudom, mennyi dollárral tartozunk még nekik.

SPORTÁLLÁS

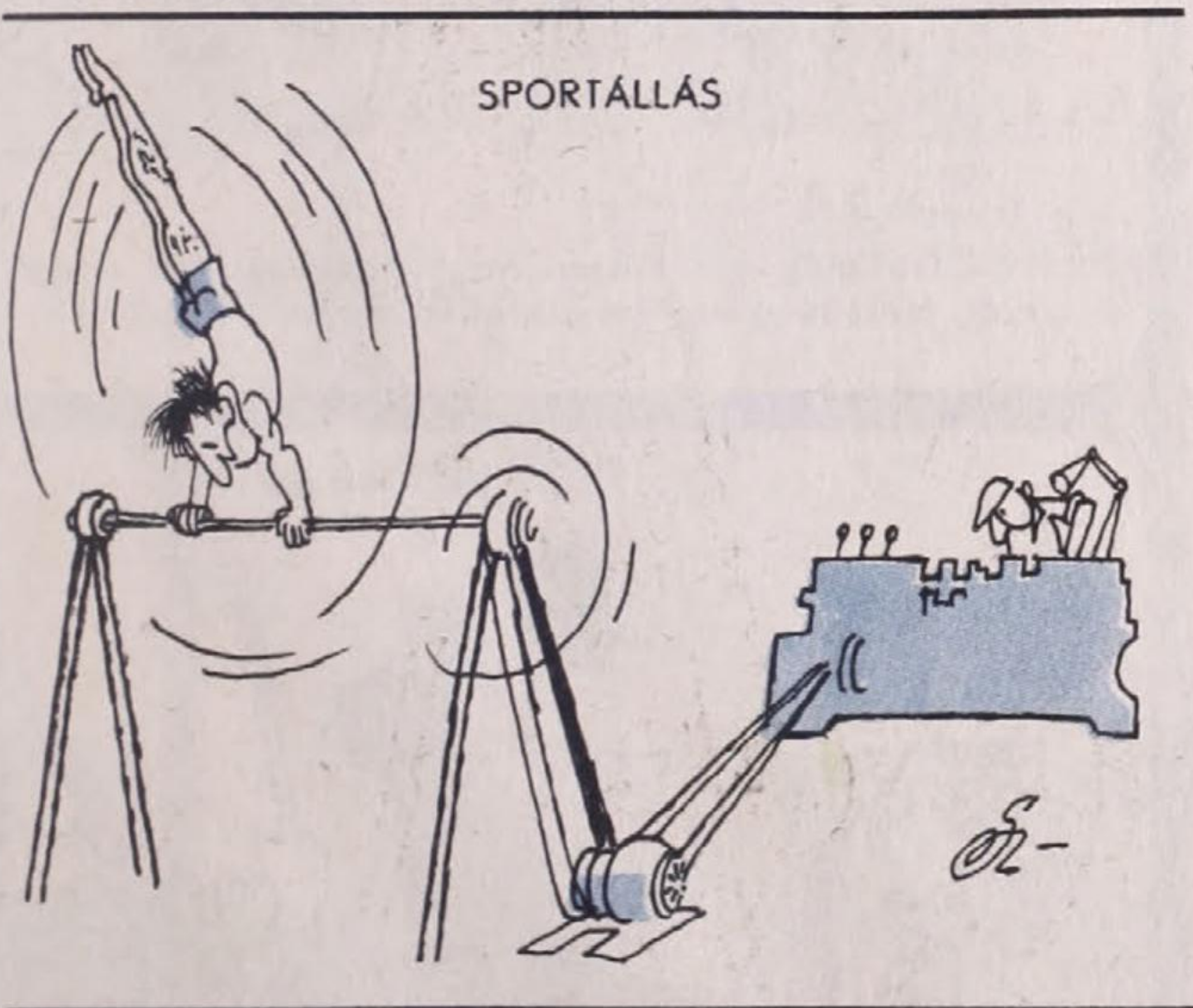

ÁSSUNK MÉLYEBBRE

Mint afféle léha életművész a Váci utcán sétálgattam és azt hittem, meglepetés már nem érhet. Ám egyszercsak mi történt? A flaszter minden átmenet nélkül megszűnt s az utca függőleges irányban folytatódott. A lyuk mélyén buzgó emberek poros köveket piszkáltak.

— A régi Pest emlékei — lelkendezett mellettem egy lázas ifjú. — Itt tárják fel a Váci városkapu maradványait.

Mivel abszolute semmi önkritikám nincsen, a fejemhez kaptam.

— Uramatyám! — ziháltam. — Még egy városkapu? Hát hány kapuja volt ennek a városnak?

— Rengeteg. Váci kapu, Bécsi kapu, Táti kapu, Péti kapu, Gödi kapu, Gyóni kapu, Érdi kapu, Töki kapu, Kéki kapu, Végi kapu, Régi kapu, Égi kapu...

— Elég! Elég!

— Sok, de nem elég — intett óva a lázas ifjú. — Még egyszer annyi kellett volna. Mert akkor a kapuk egymásba értek volna s egy vagyont spórolunk városfalon.

Kettős fedezékbe húzódtam, mert láttam, hogy prófétával lökött össze a balsors.

— És itt nem szabad megállnunk — deklamálta a lázas ifjú. — Mélyebbre kell ásnunk. Ez egy hétemeletes város. Lefelé. Itt vannak alattunk a szkíták, az ő precíziós rézcsatjaikkal. Voltak köztük francia szkíták és morva szkíták. Az előzőeket fraszkítáknak hívja a mély tudomány, az utóbbiak voltak a moszkiták. Liftet kell indítani lefelé, a történelem mélyrétegeibe. Itt a Váci utca kellős közepén.

— És, ha a lift nem működik?

— Akkor lenn maradunk a szkítáknál. Vagy az eraviszkoknál. Az eraviszkok voltak a tájegység első cserepesei, akiknek nem csak a szájuk volt cserepes, hanem a foglalkozásuk is. Atyavilág, az eraviszkoknak már pénzük is volt.

— Régen lehetett — próbáltam sápadtan tréfára fogni a dolgot. — Utolsó eset a város történetében.

Ám a lázas ifjút legfeljebb egy közelkeleti kommandó téríthette volna el.

— Saját pénzt vertek. Az eraviszkok. „RAVIS"-felirattal. Messze megelőzték a korukat. Mert ez a felirat kétségkívül a Rádió és Villamossági Service rövidítése. Mélyebbre kell ásnunk. Közkinccsé kell tennünk a város múltját. Utazási irodákat kell alapítanunk. Az egyes mélyrétegek megismertetésére. Szkordiszk-tours, Kelta-tours, Vizigót-tours, Kurtafarkú Malac-tours... Az ősrétegekbe hatolva megkeressük az első keltát, ki a Dunán kelt át. Persze a sétáló utca jellegének szigorú megőrzésével.

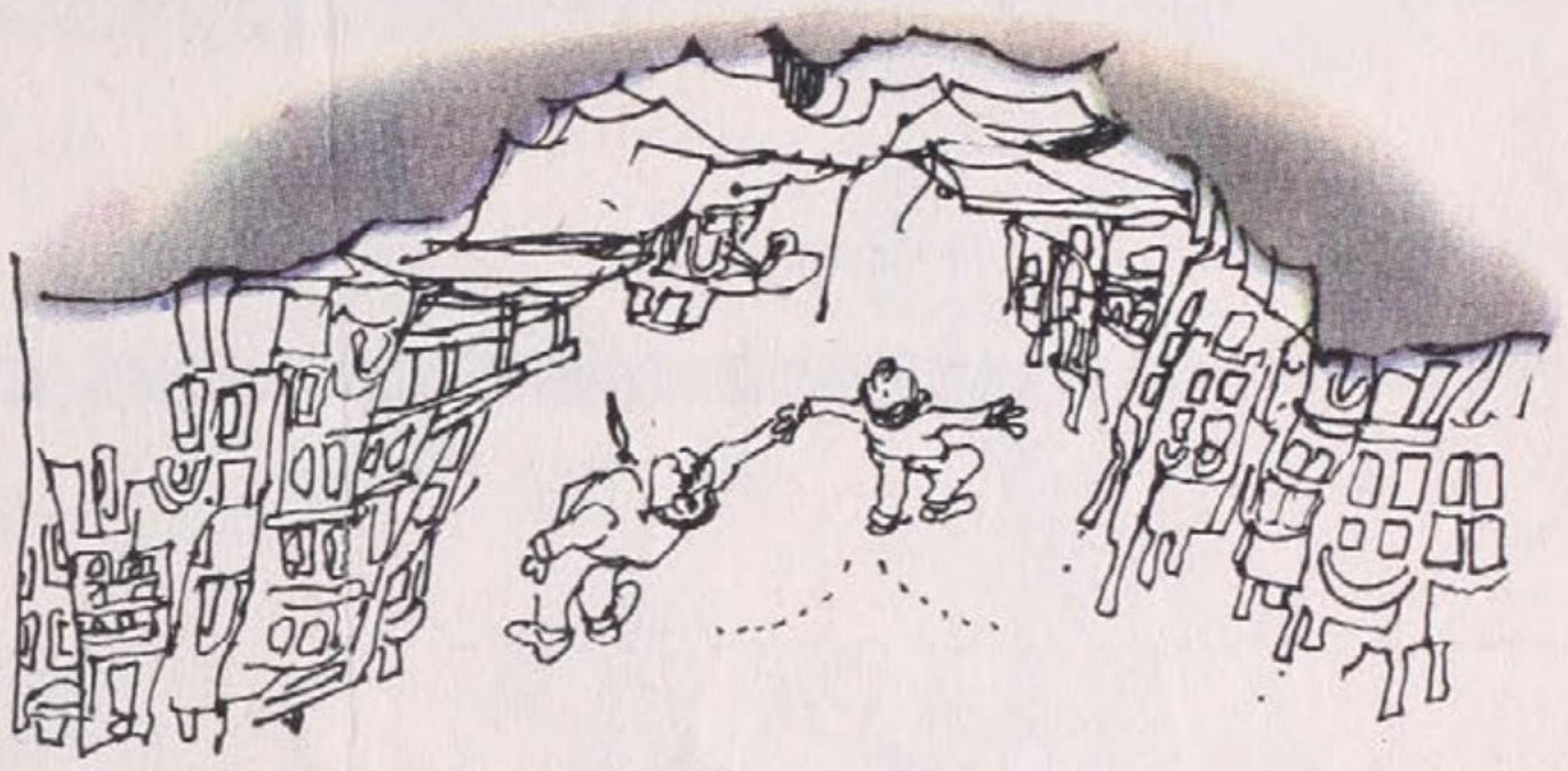

— Értem — mondtam már jócskán kétségbeesve. — Függőlegesen fogunk sétálni. Mint légy a falon.

A lázas ifjú most már egészen a múltba révedt és tetőtől talpig reszketni kezdett.

— És egészen mélyen ott zokog Tihamér bácsi. Az én oligocén nagybácsikám. Tízezer éve. Részint azért, mert azóta vár a telefonigénylésére, részint mert vulkáni tufából épült csodapalotájából semmi sem maradt.

— Jóságos ég, hát mi történt Tihamér bácsi oligocén csodapalotájával?

— Szörnyűség! — vonyított a lázas ifjú. — Jött a kis zöld kőevő és mind felfalta.

A lázas ifjút nemsokára elszállították, engem pedig nyugtatgatni kezdtek a járókelők ott a lyuk szélén.

— Nyugi — mondták. — Nemsokára elmúlik. Minden rendbejön. Látja, a burkolók már ki is jöttek.

Valóban, két overallos ember üldögélt a flasztehron, hátát az Orgazmus-butik cifra kirakatának döntve. Tokaszalonnát reggeliztek lila hagymával.

— Maguk a burkolók? — kérdeztem némileg mármár éledezve.

— Aha.

— És mit csinálnak itt?

Az öregebbik overallos nagydarab tokaszalonnát döfött a bicska hegyére, azzal mutatott rám.

— Láthassa — mondta jóízűen csámcsogva. — Burkolunk.

Peterdi Pál

KÖVETÉSI TÁVOLSÁG

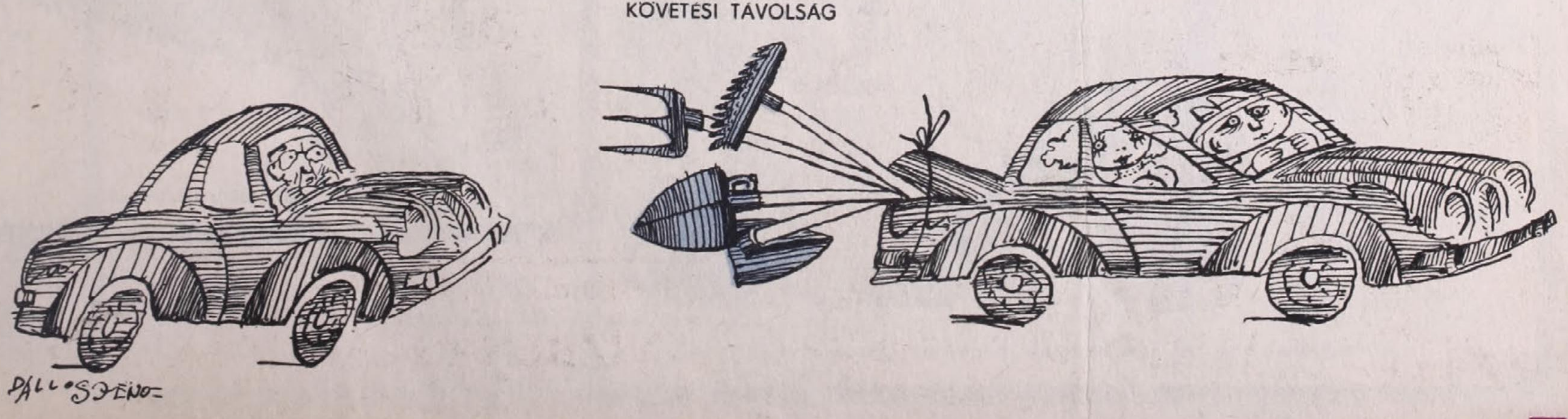

KISKERT-MAGYARORSZÁG

FEJLŐDÉS

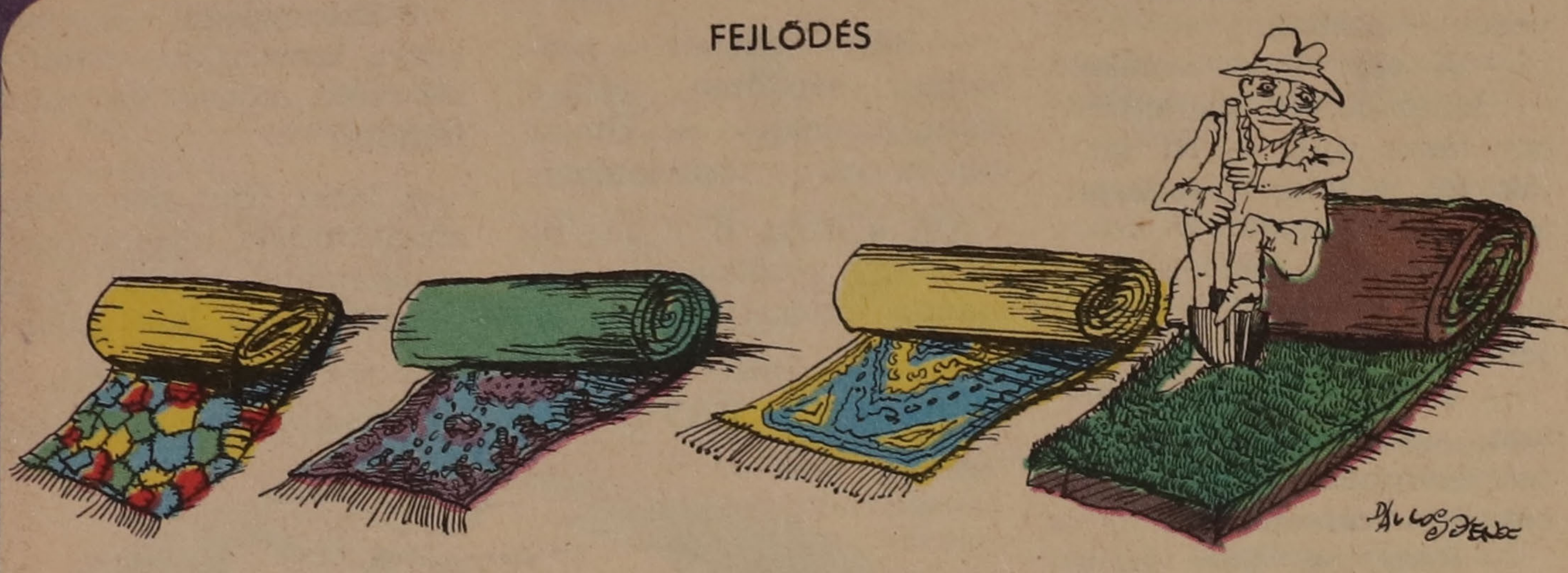

Rongyszőnyeg Perzsaszőnyeg Torontáli szőnyeg Gyepszőnyeg

KIRAJZÁS

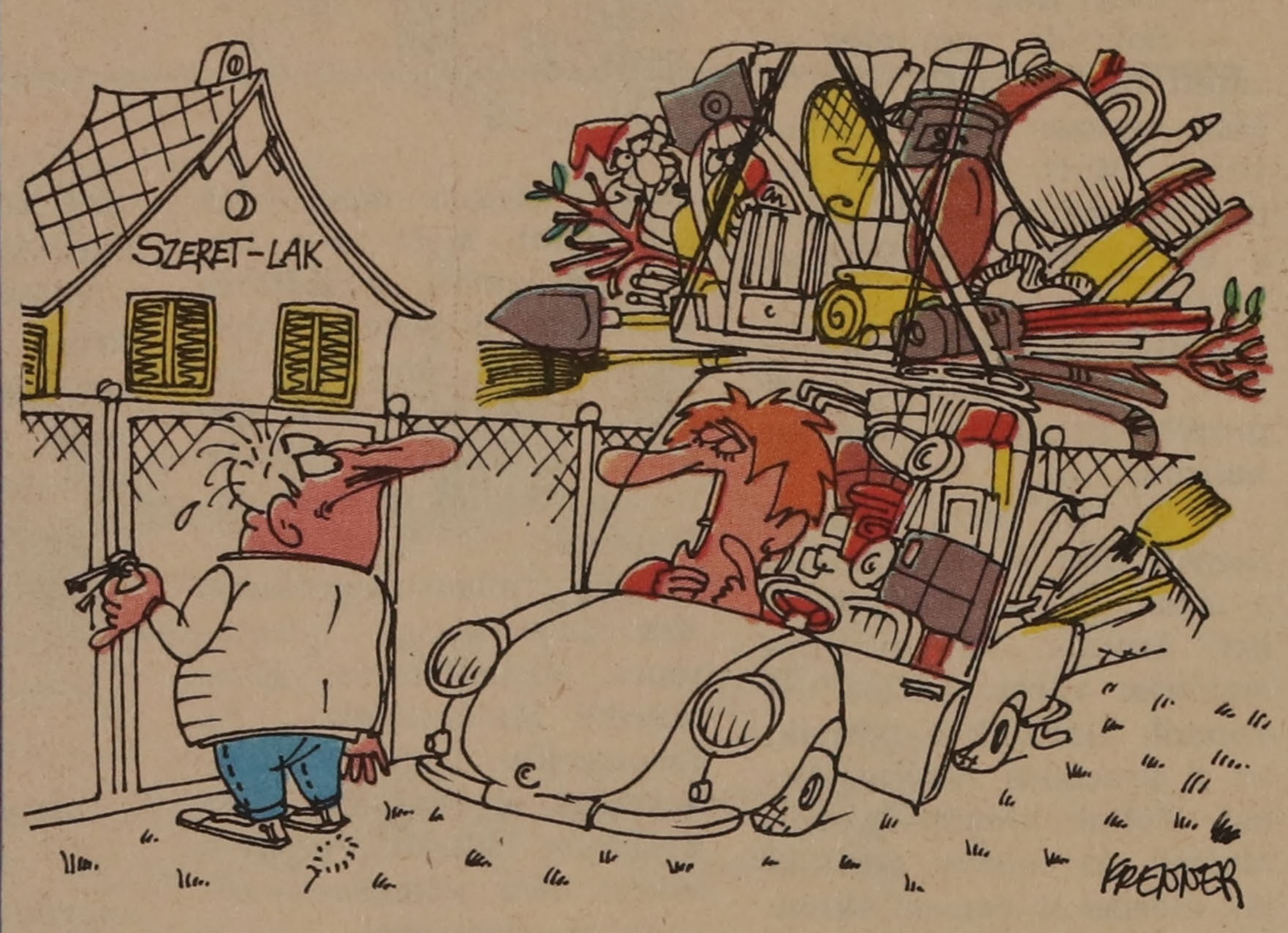

– Te sem emlékszel, Géza, hová csomagoltuk a gyereket?

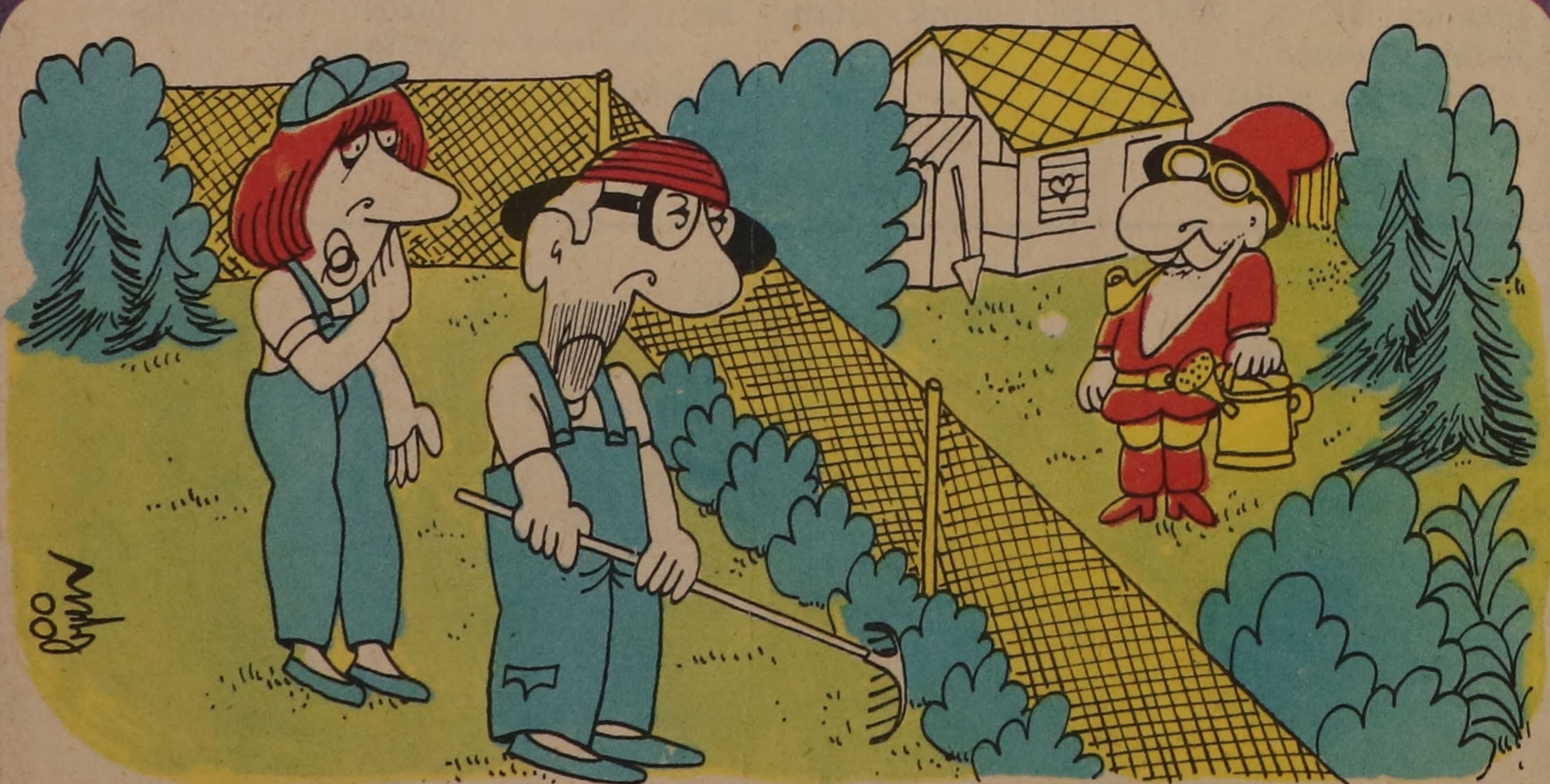

– Megőrültél, fiam? Az nem kertitörpe, hanem az új szomszéd!

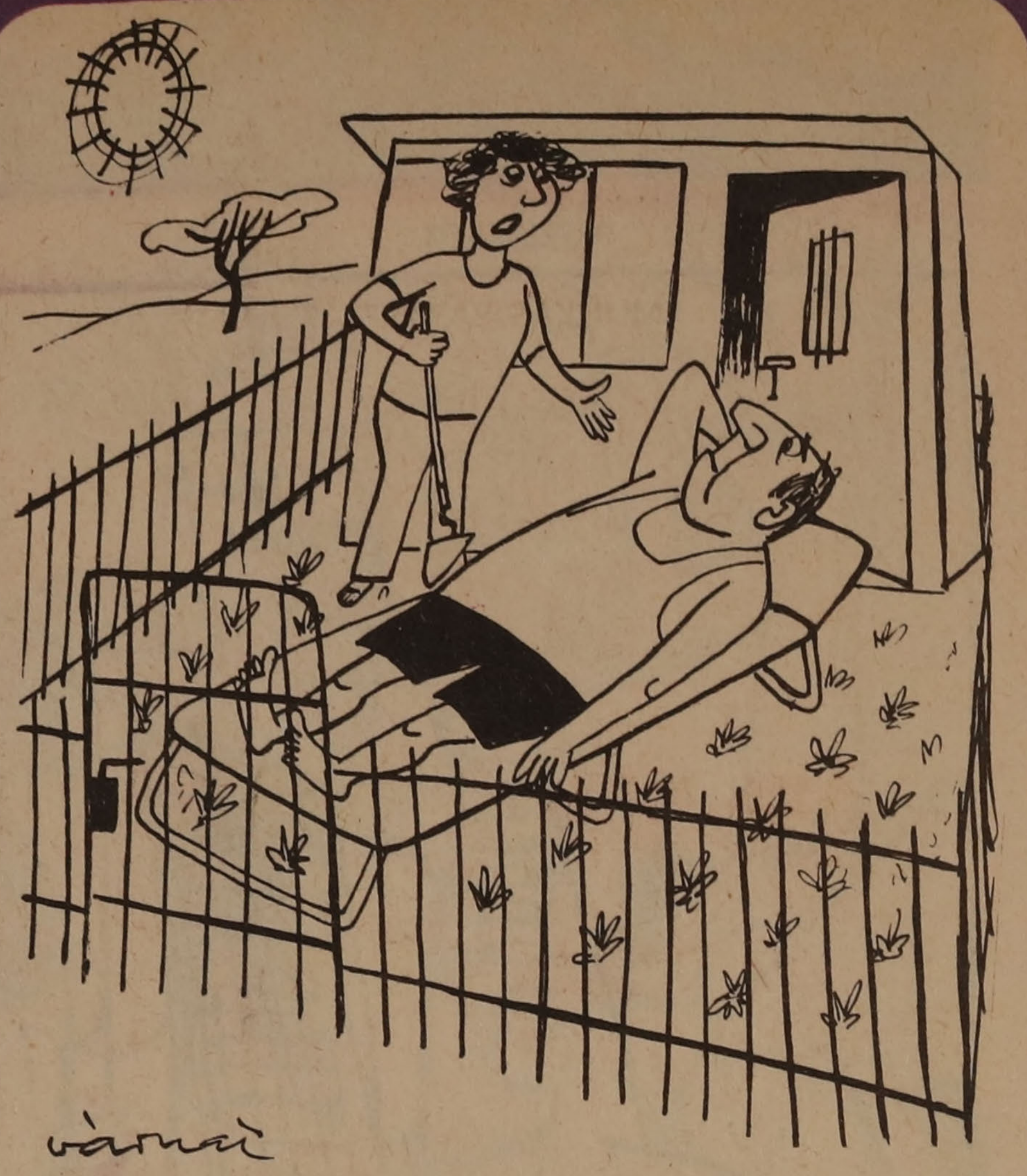

– Egész nap itt döglesz és hagyod, hogy halálra fárasszam magam a kertimunkával!

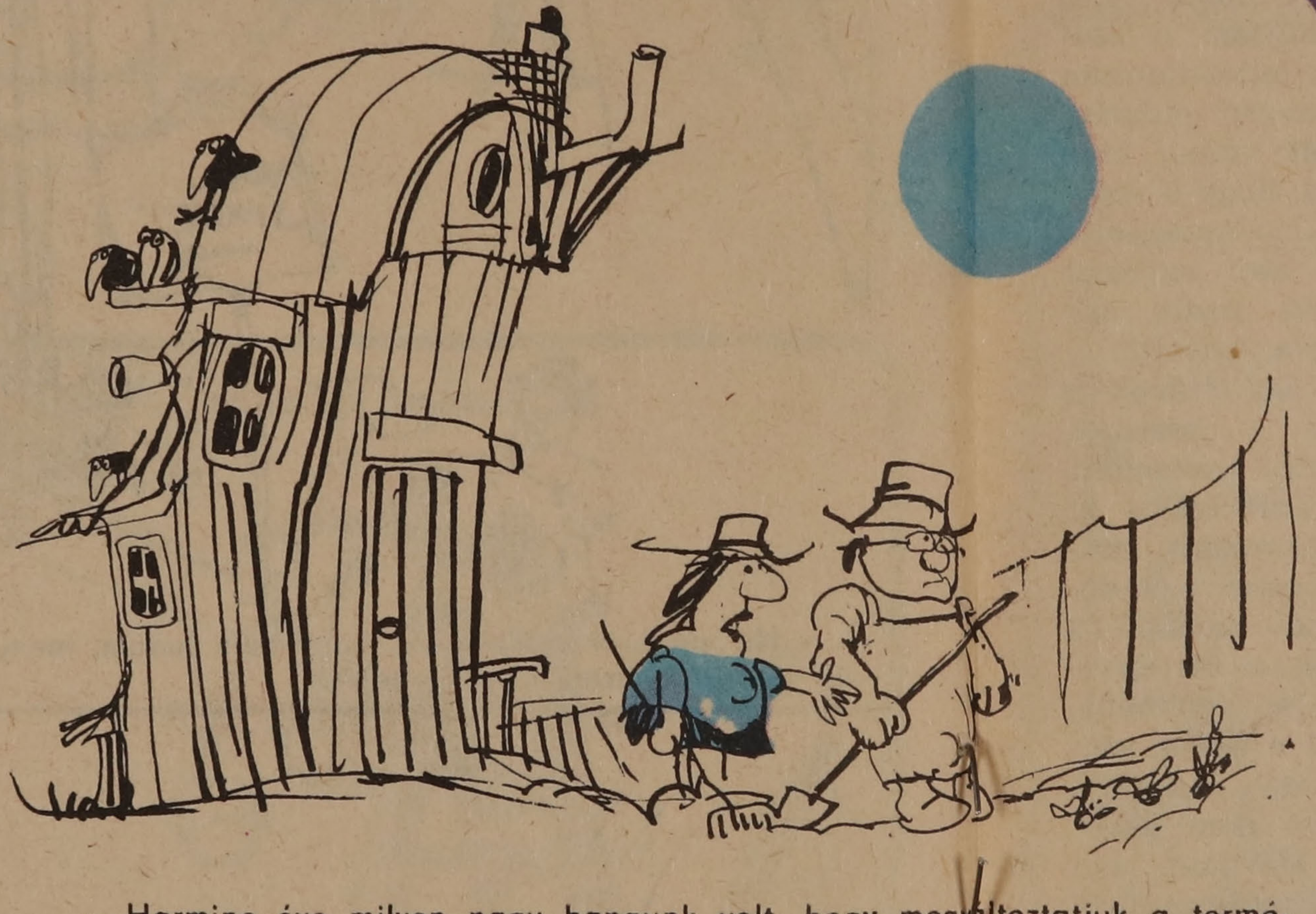

– Harminc éve milyen nagy hangunk volt, hogy megváltoztatjuk a természetet, most meg egy kis karfiolért mennyit izgulunk!

BIZTONSÁG

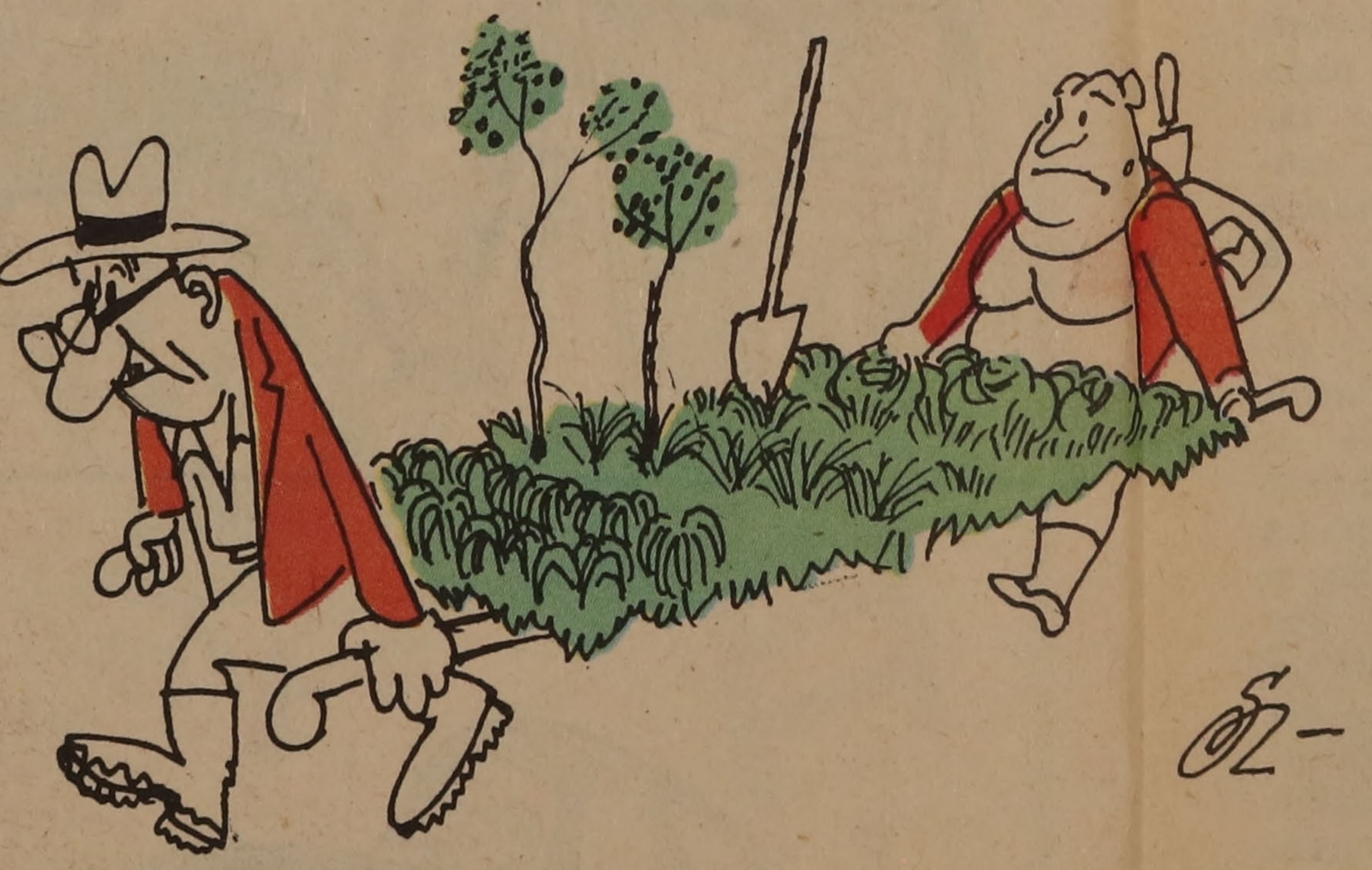

– Esténként hazavisszük!

MUNKÁS-PARASZT SZÖVETSÉG

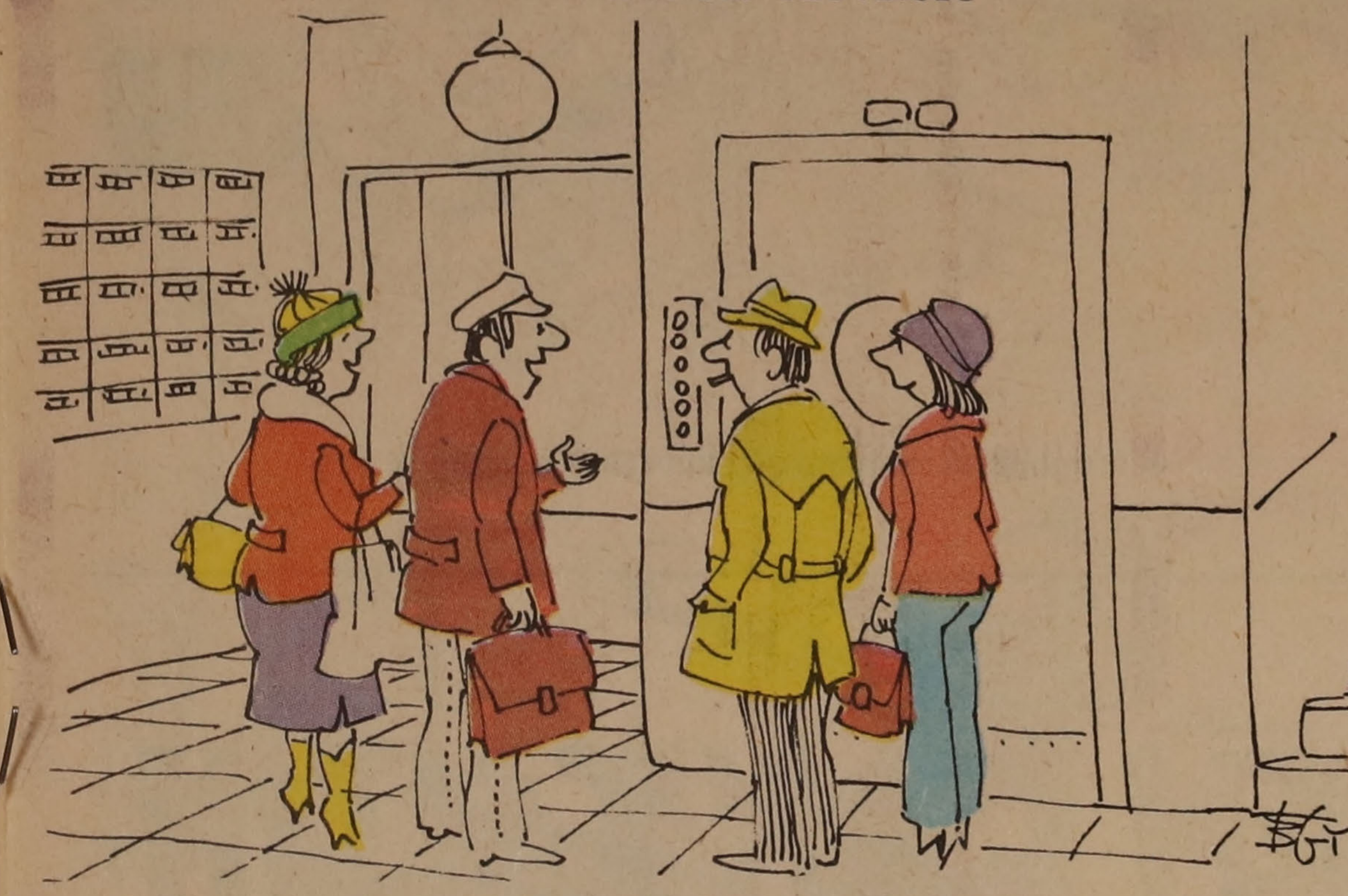

– Szombaton leugrunk az öcsköshöz. Csinálunk a fóliasátrukban egy kommunista műszakot.

MINIKERT

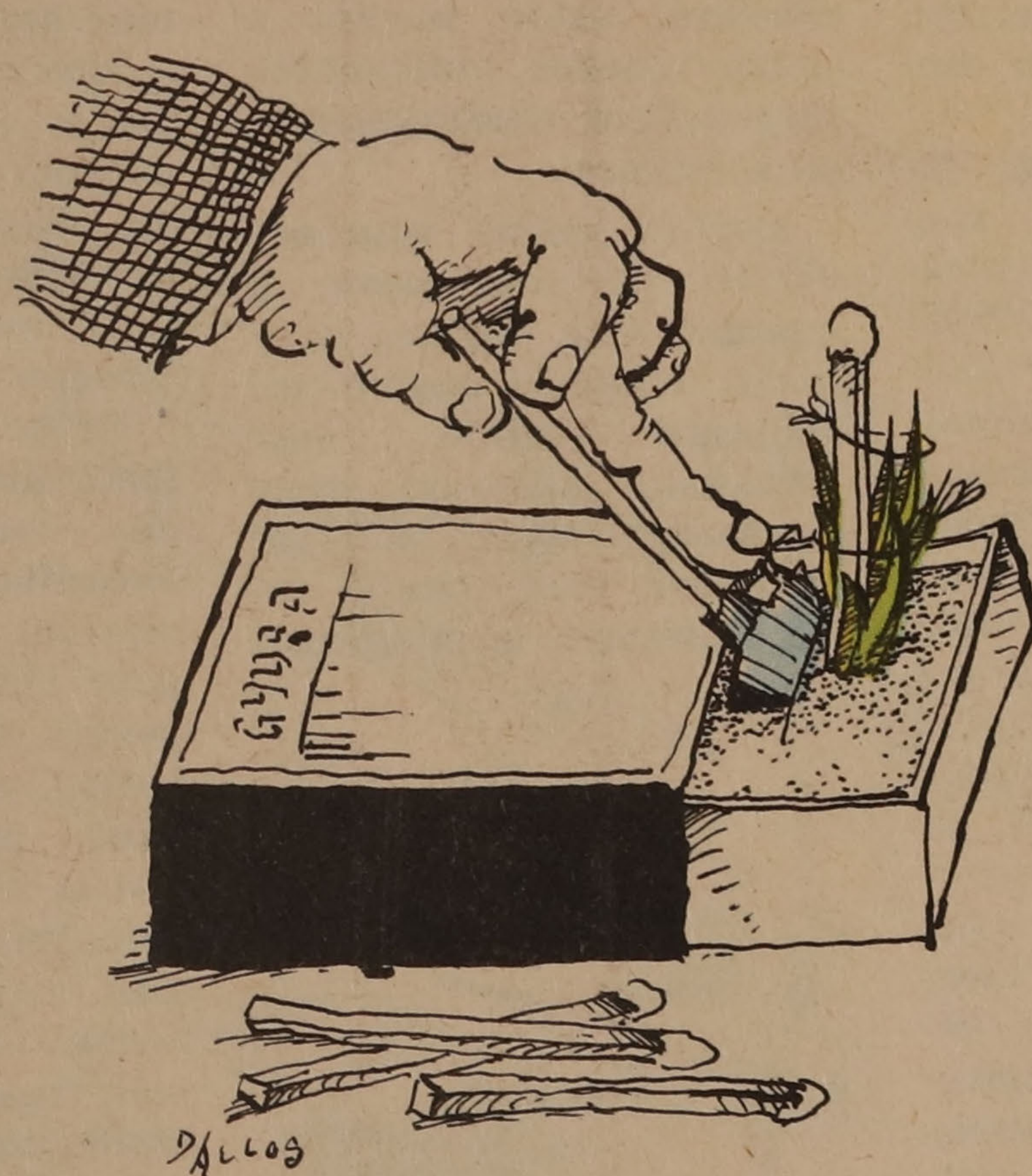

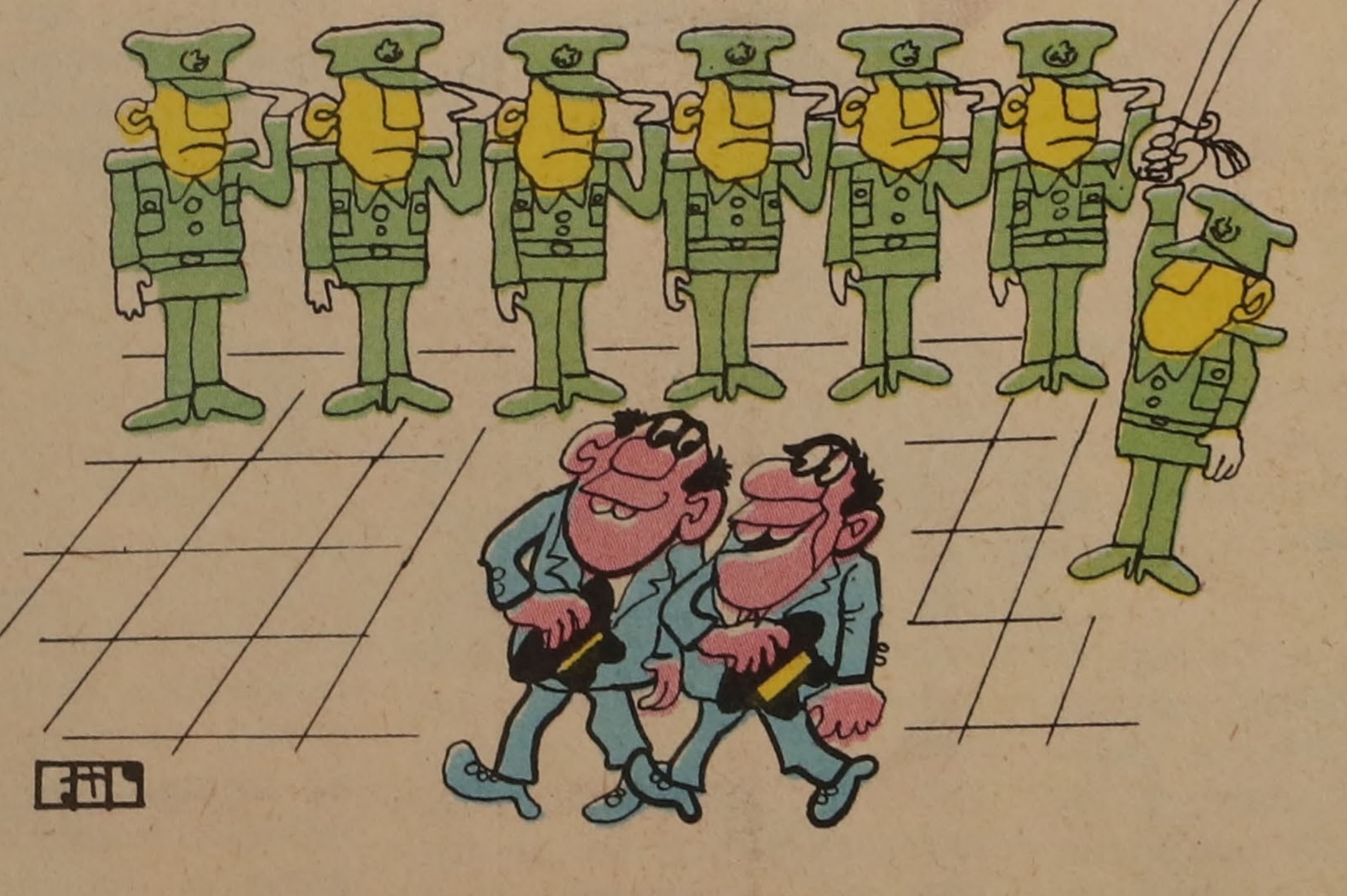

– Ha látná, excellenciás uram, hogy mekkora salátáim vannak!

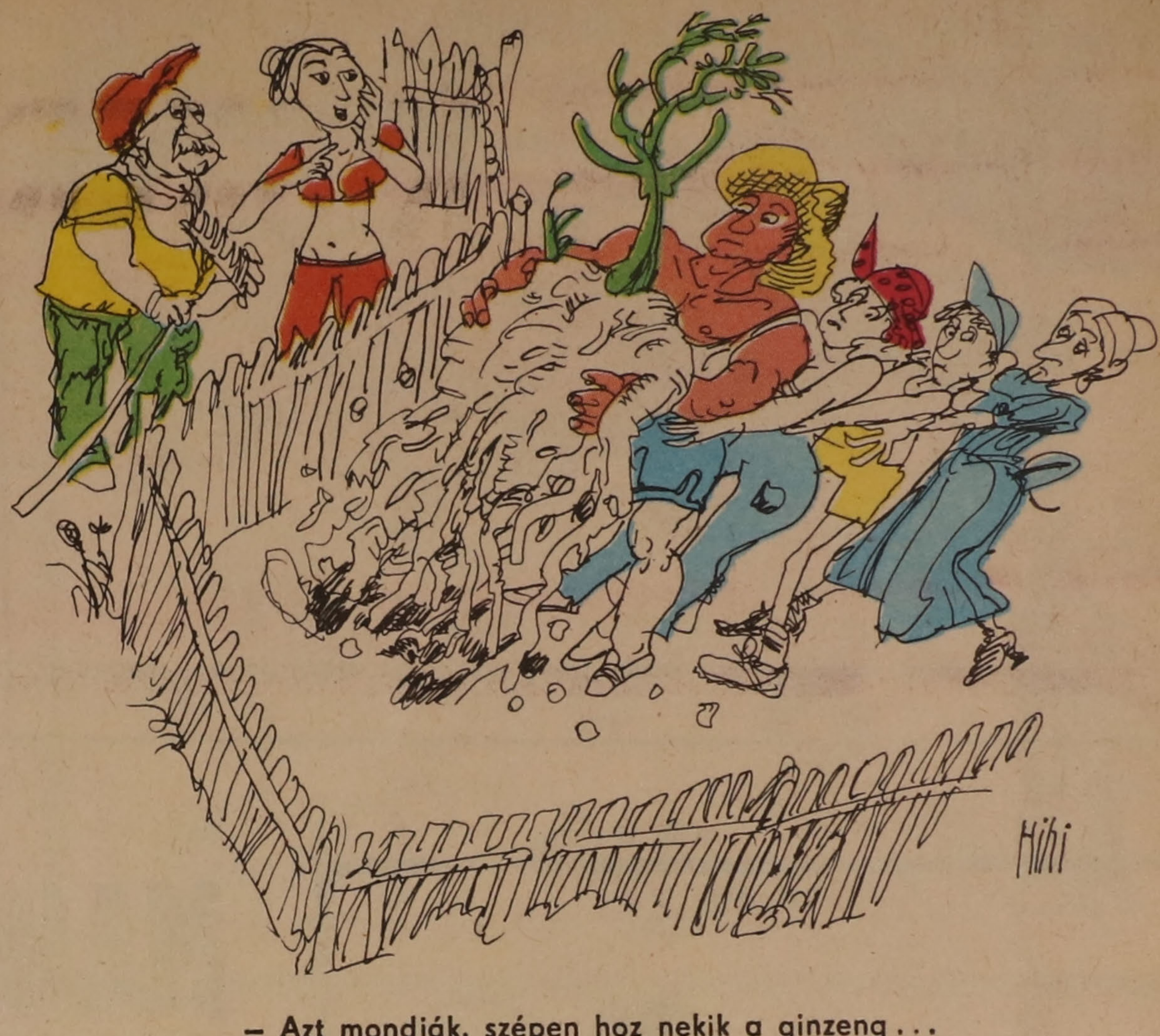

– Azt mondják, szépen hoz nekik a ginzeng . . .

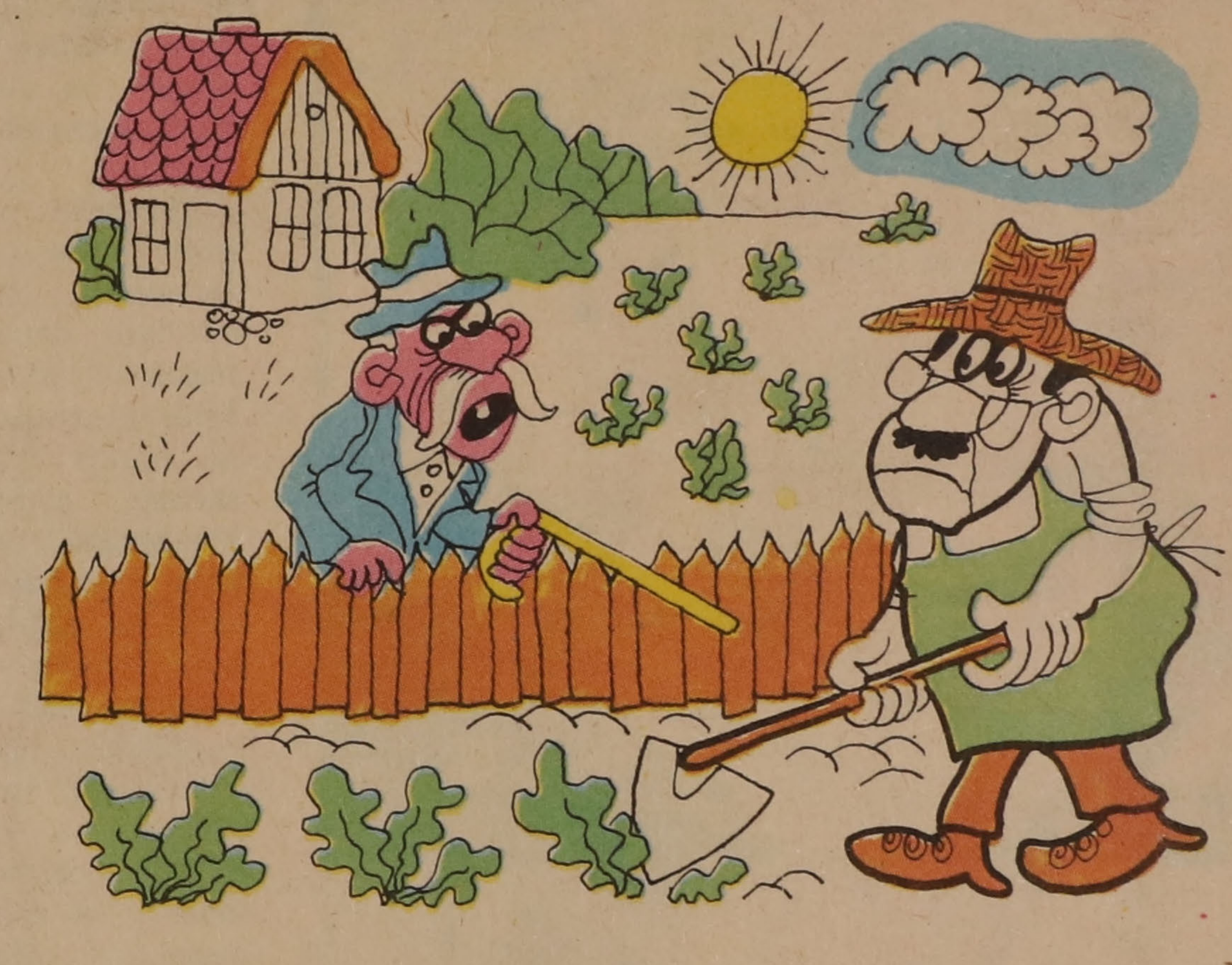

– Szép kis miniszter, aki így kapálja meg a karalábét!

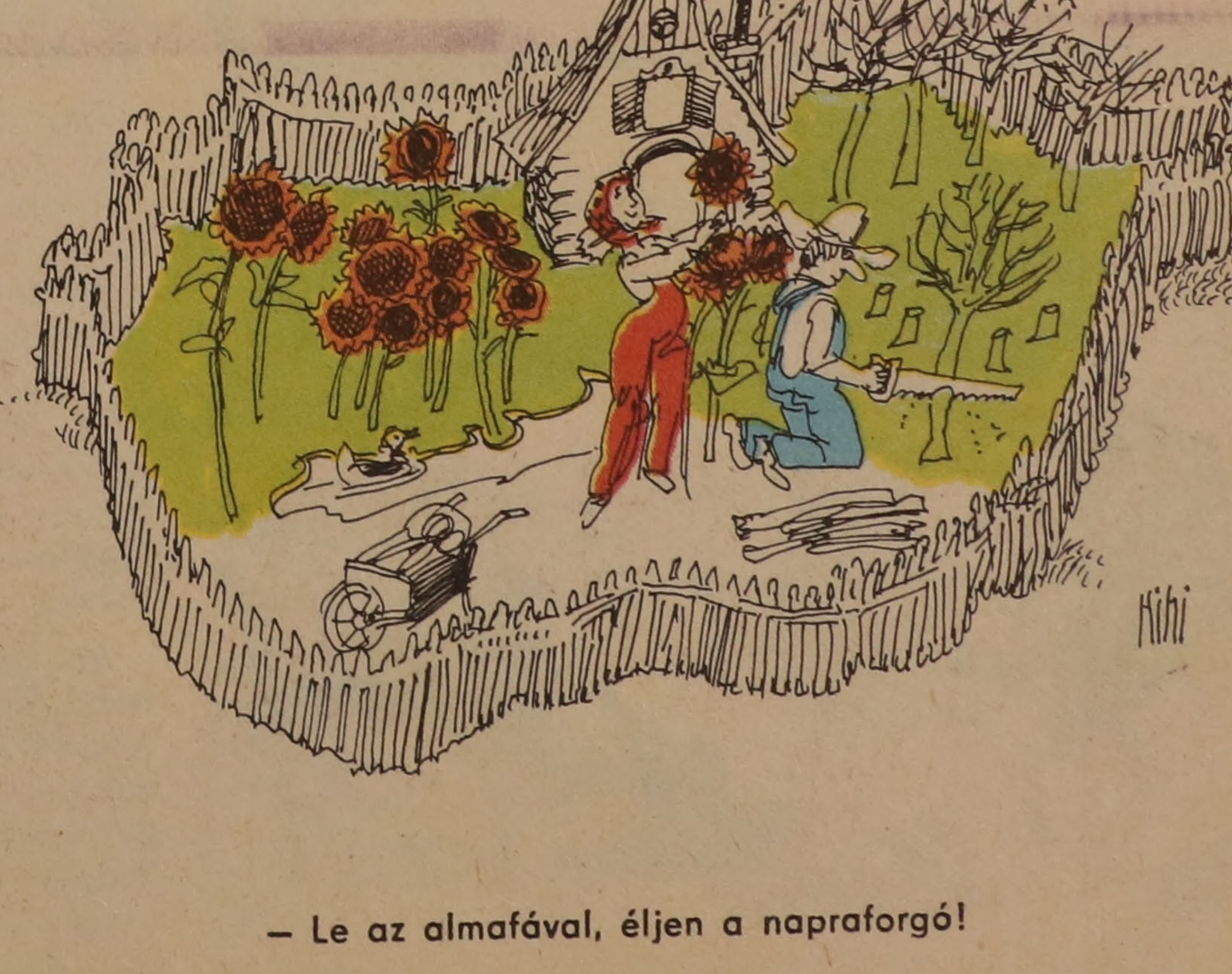

– Le az almafával, éljen a napraforgó!

ORSZÁGÚTI KAKASKODÓK

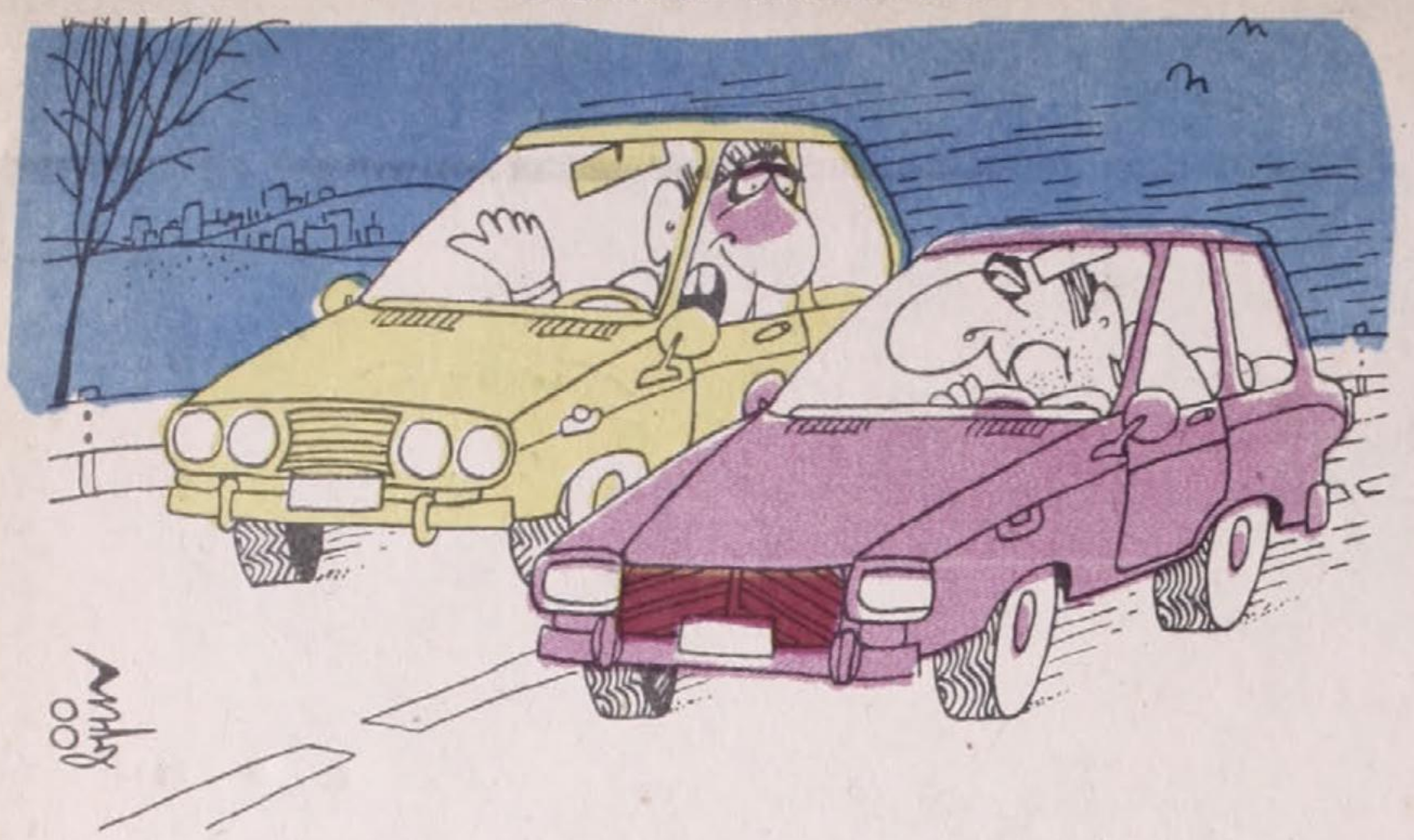

– Gyere ki a legközelebbi parkolóba, ha olyan nagy legény vagy!

A MŰSZAKI TUDOMÁNYOS HALADÁSÉRT

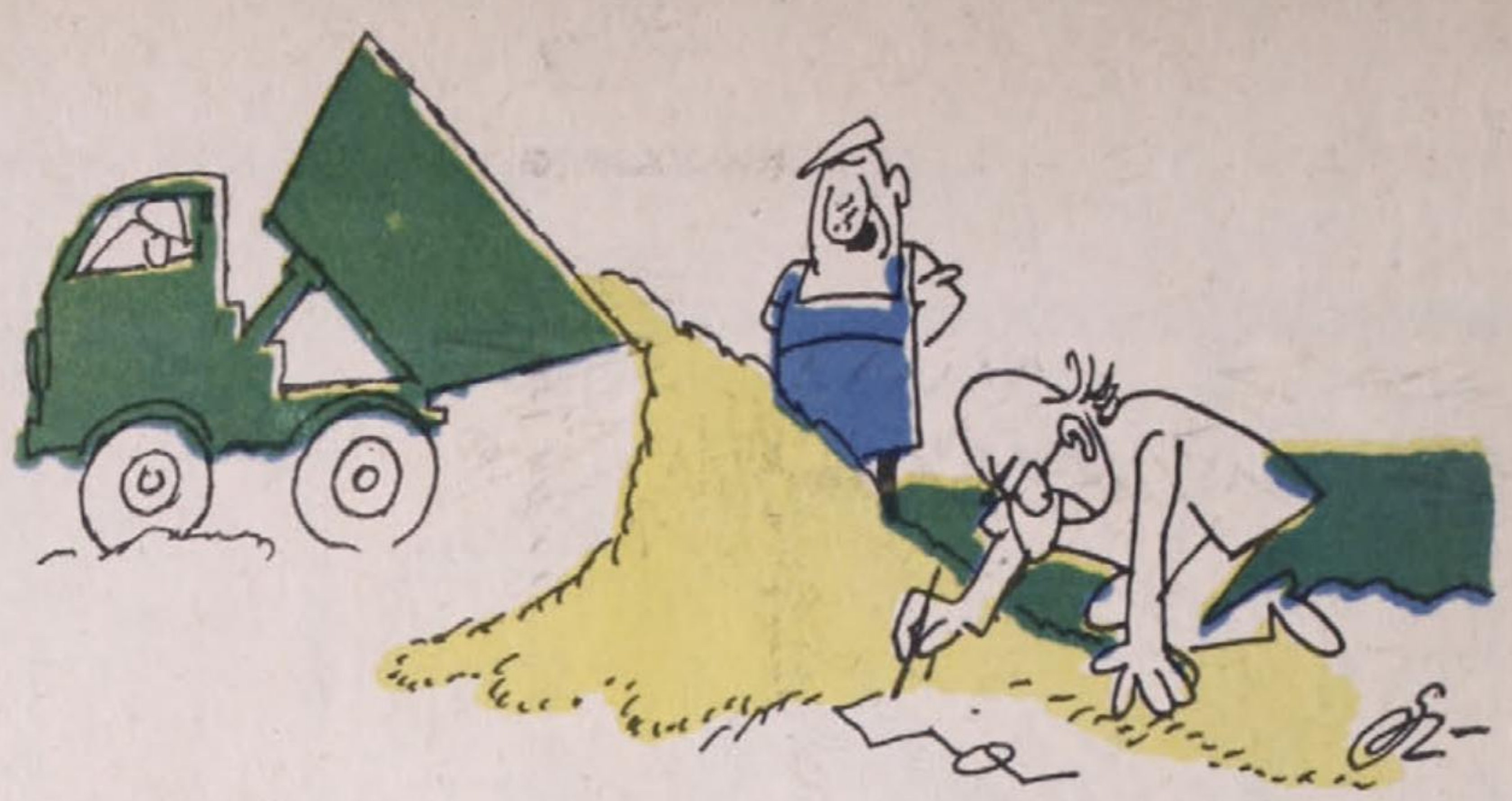

– Meghozták a homokot, tervezhet a mérnök úr!

TAVASZ

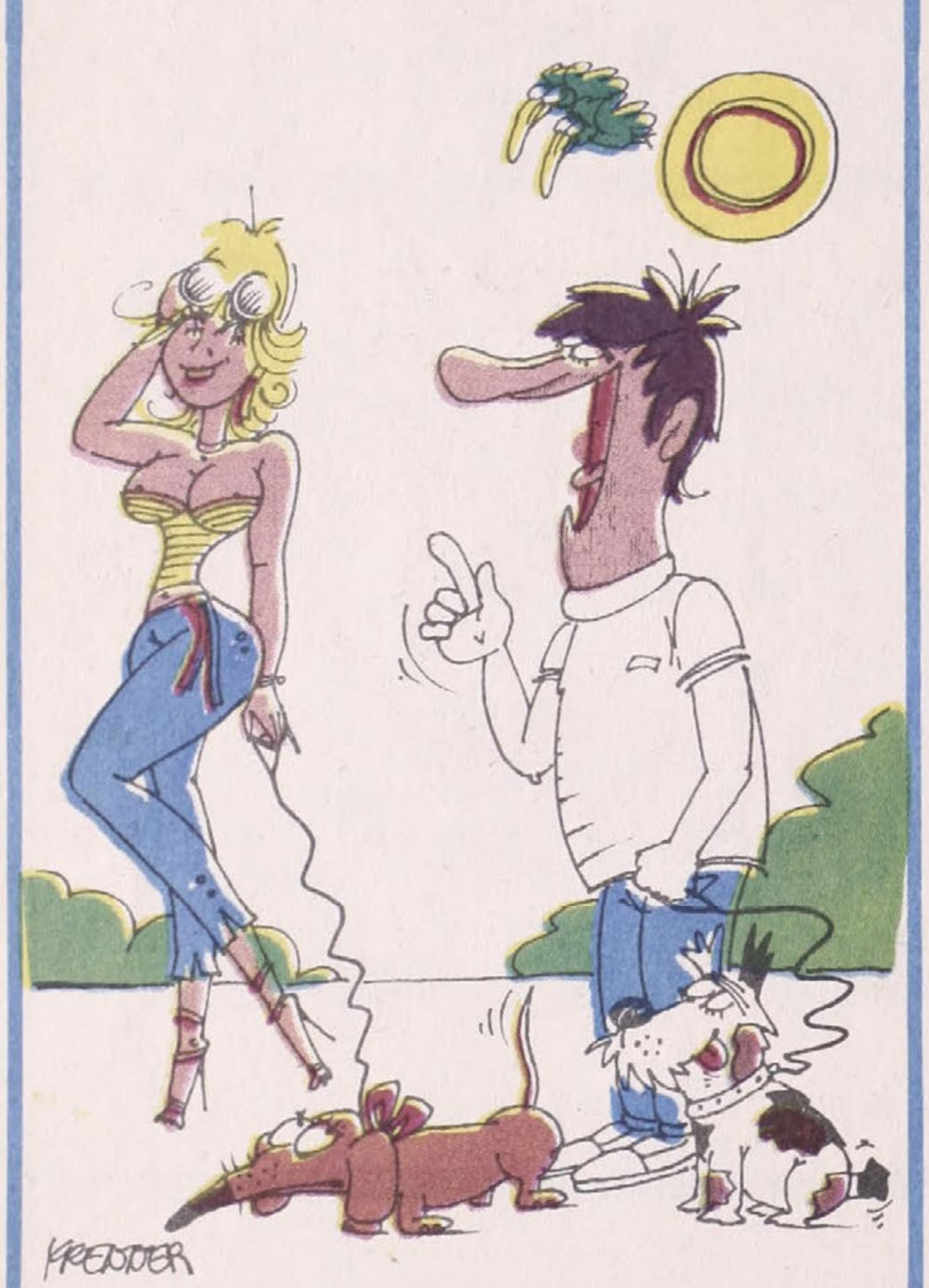

– Nagyon szeretné tudni a foxim a tacskó telefonszámát!

DÖMPING

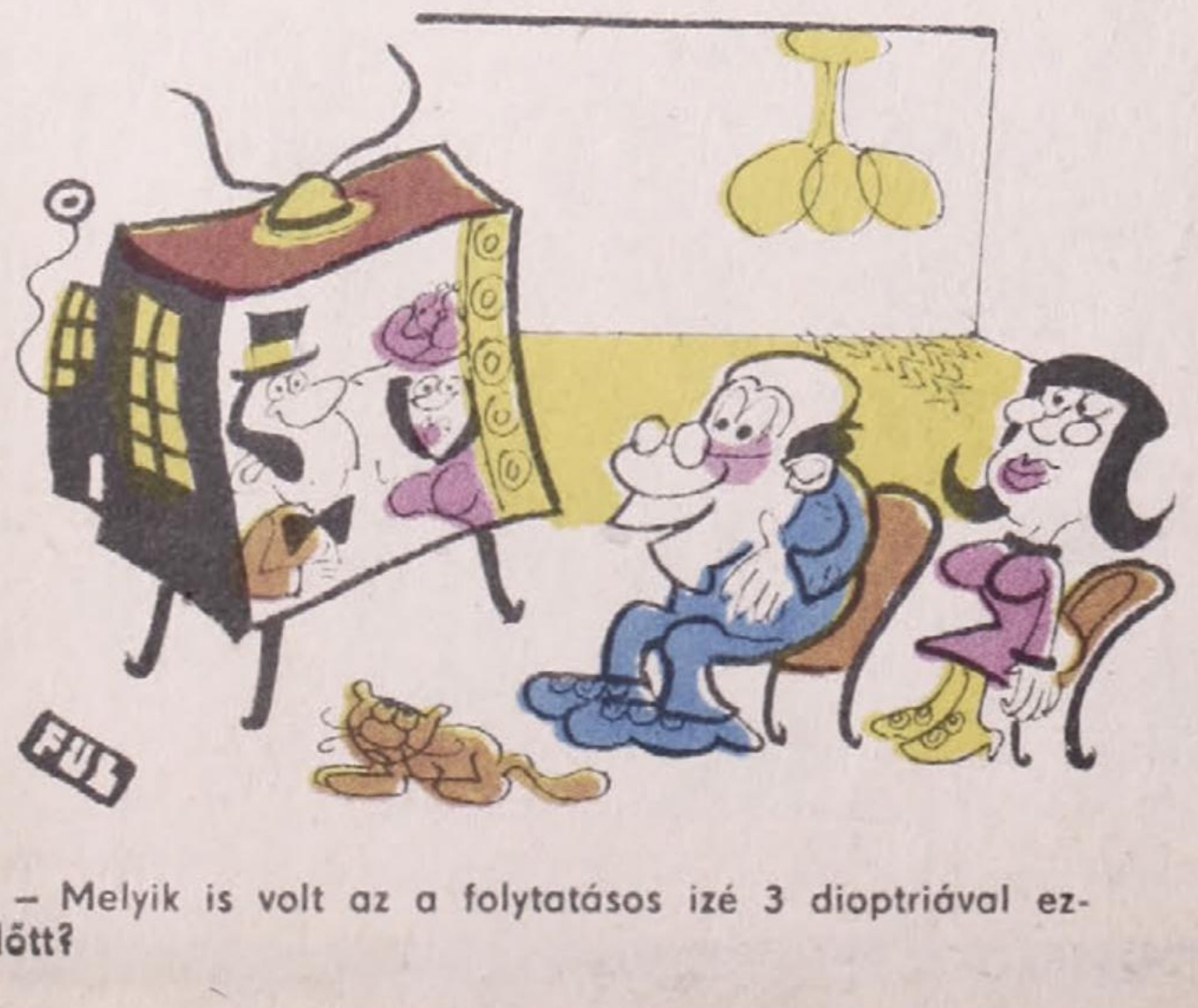

– Melyik is volt az a folytatásos izé 3 dioptriával ezelőtt?

MAJDNEM CSOMAGOLTAM

Nem irigyeltem én soha senkit, se a gazdagabbat, se az okosabbat, sem a nálam szebbet, irigyeltem viszont, de nagyon azokat, akik ügyesen tudnak csomagolni.

Mármint csomagot átkötni, összecsomózni, szép formásan, csinosan megkötözni, áthurkolni, masnizni, egyszer-kétszer alulfelül a madzagot átbújtatni, ahogy illik, takarosan, szemet gyönyörködtetően, postaszabályosan, úgy hogy nem csúszkál a madzag alatt a papír, a madzag sem líg-lóg rajta, mint vénemberen a maradék hajszálak, hát ez az én titkos vágyam, ami — tartok tőle — sohasem teljesedik, mert a sors megfosztott a csomagolás képességétől, vagy tán művészetétől, mert én annak tartom, művészetnek, aminek külön múzsa jár, a kilenc mellett egy tizedik.

Most mégis nekiveselkedtem, mert azt mondtam magamnak: nem vagy te olyan ütődött, hogy ne tudnál normálisan csomagolni. Sajnos vagyok.

Egy jókora, 1×1 méteres papírdobozba kellett raknom ezt-azt, ruhát, könyvet, képet, cipőt, hogy vigyem egyik lakásból a másikba. Volt aztán hozzá egy nagy köteg spárgám. Benne feküdt már a dobozban minden belevaló, fogtam hát a spárgát, hogy átalkössem véle a szállítmányt.

Azt persze a bolond is tudja, hogy először egy kis hurkot kell kötni a spárgán, azon átbújtatni a lógós végét és jól meghúzni. Tettem ezt én is, de valahogy az én spárgám — selejt spárga lehetett vagy mi — ahogy átbújt a hurkon, húzta maga után a hurkot is, amely eddig felül volt, de most alulra került, aztán a doboz egyik oldalára disszidált, majd a másikra, aztán megint a doboz fenekén bukkant fel, alig tudtam visszaráncigálni a tetejire.

Meglett mégis valahogy és én jól meghúztam a spárgát, át a hurkon, hogy aztán a szabad végivel elinduljak, délnek vagy északnak, keletnek vagy nyugatnak. Mivel felül két huroknak kell lenni, tovább vittem a madzagot vagy tíz centire és ott megálltam. Itt a baj. Mert most 90 fokos szögben kellene lefelé haladnom a spárgával, hogy aztán átfonva a dobozt, visszatérjek a tetejére. No persze azt tudtam, nem vagyok én olyan hülye, hogyne tudnám, hogy az ember ilyenkor odateszi az ujját, azzal tartja meg a spárgát, amíg vissza nem ér a kiindulóponthoz. De ez a technológia nem vált be, mert az ujjam útjában volt a spárgának. Ha ugyanis otthagyom az ujjam, azt a kezemet nem tudom használni, ha meg nem hagyom ott, akkor nincs derékszög. Nagy nehezen rácsavartam mégis az ujjamra a spárgát, előrehajoltam, fejjel lefelé leereszkedtem a doboz túlsó oldalára, átbújtam a csomag alatt és felbukkantam a doboz innenső oldalán. Ez jó is lett volna, csak az volt a baj, hogy a spárga teljesen odaszorította az ujjamat, ami egyrészt fájt, másrészt pedig egy kezemet fogva tartotta.

Ki kellett hát elsőnek is szabadítanom a kezemet, ha boldogulni akartam. Próbáltam kiráncigálni az ujjamat a hurokból, magam után vonszolva a dobozt a nappali szobából a hallba, onnan a fürdőszobába, majd a konyhába, jött is szépen a doboz utánam, mint egy kiskutya, csak az ujjam nem akart leválni róla. Mármost nem volt más lehetőségem a szabadulásra, csak kettő: vagy a spárgát vágom le az ujjamról, vagy az ujjamat a spárgáról. Egyikhez is, másikhoz is kés kívántatott, de azt nem érhettem el, mert a doboz túsza voltam. Mentőötletem támadt. Felálltam egy zsámolyra a spárga szabad végit beakasztottam a konyhai lámpa horgába, s mert a kétkarú emelő elvét az iskolában kiválóan megtanultam, átvetve a spárgát a horgon húzni kezdtem felfelé a dobozt meg a másik kezemet a levegőbe. Szerencsére éppen akkor jött haza a fiam. Első rémületében azt hitte, hogy engem kell levágni a kötélről, de aztán megtalálta a helyes megoldást, levágta a spárgát az ujjamról és fejcsóválva nekiállt, hogy rendesen átkösse a dobozt, szabályosan, ahogy ez illik.

Nem sikerült neki. Hiába, az én fiam...

Novobáczky Sándor

A K■CKA EL VAN VETVE

VÁRNAI,
FÜLÖP,
LEHOCZKI,
BRENNER,
DALLOS,
SAJDIK

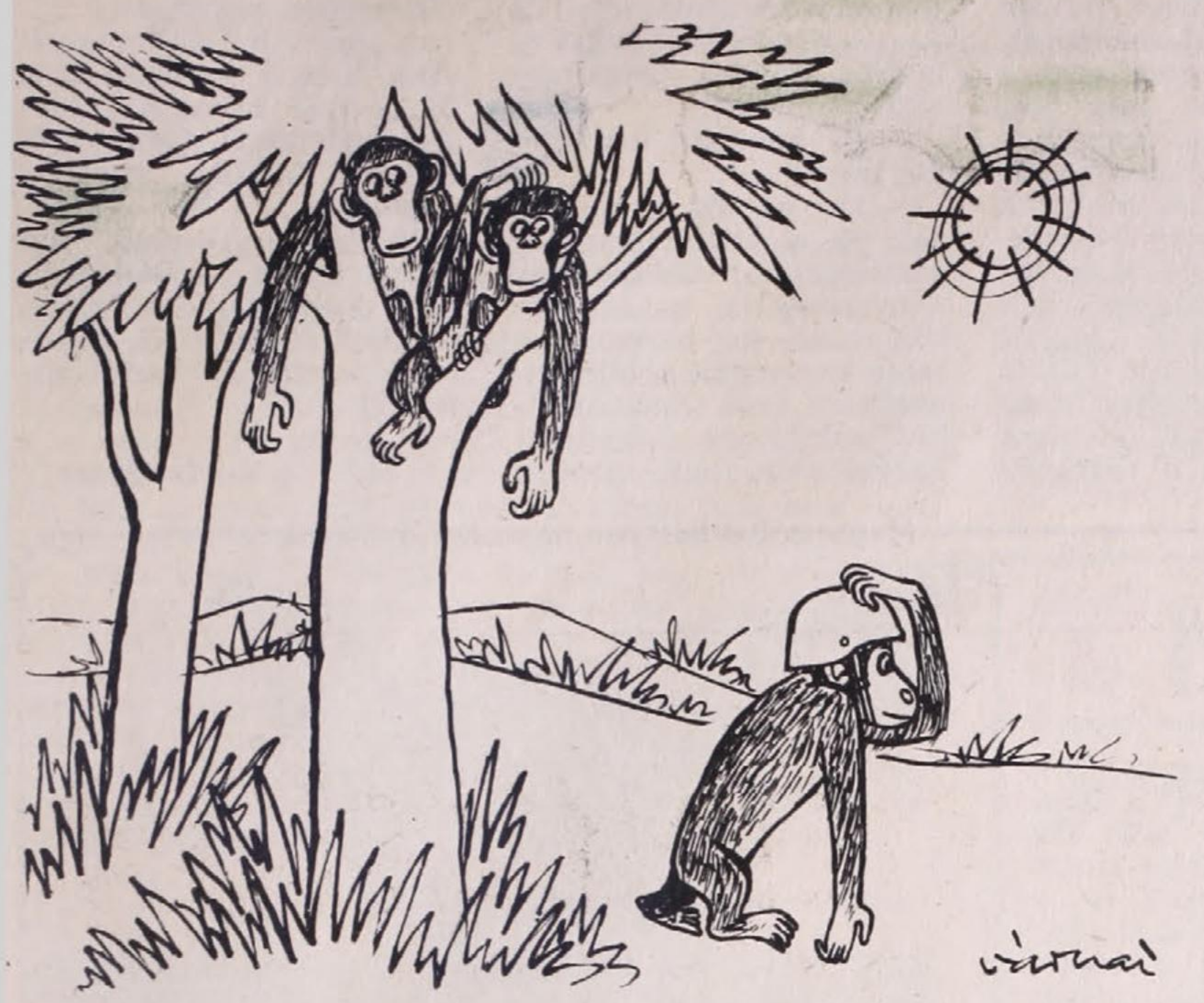

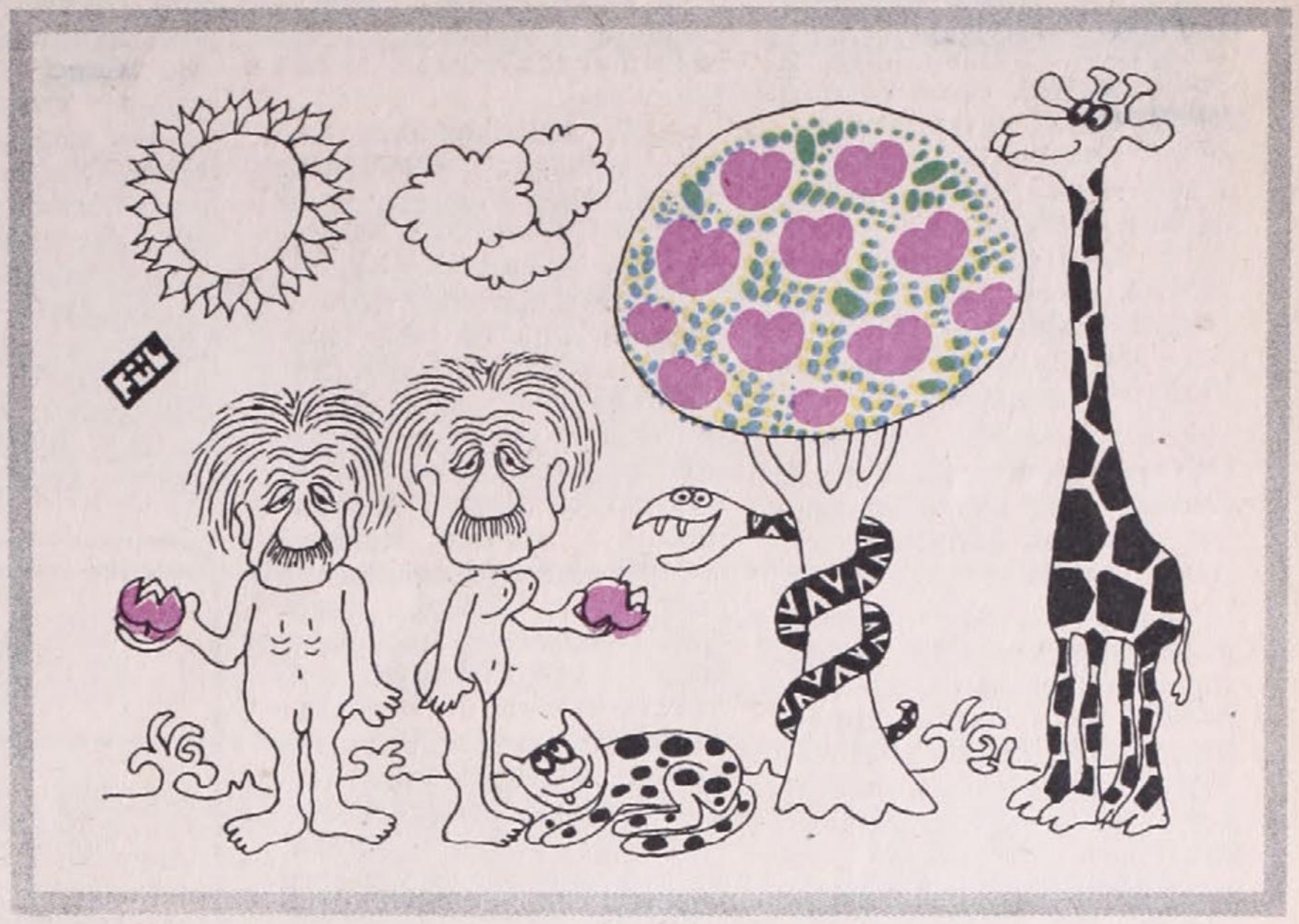

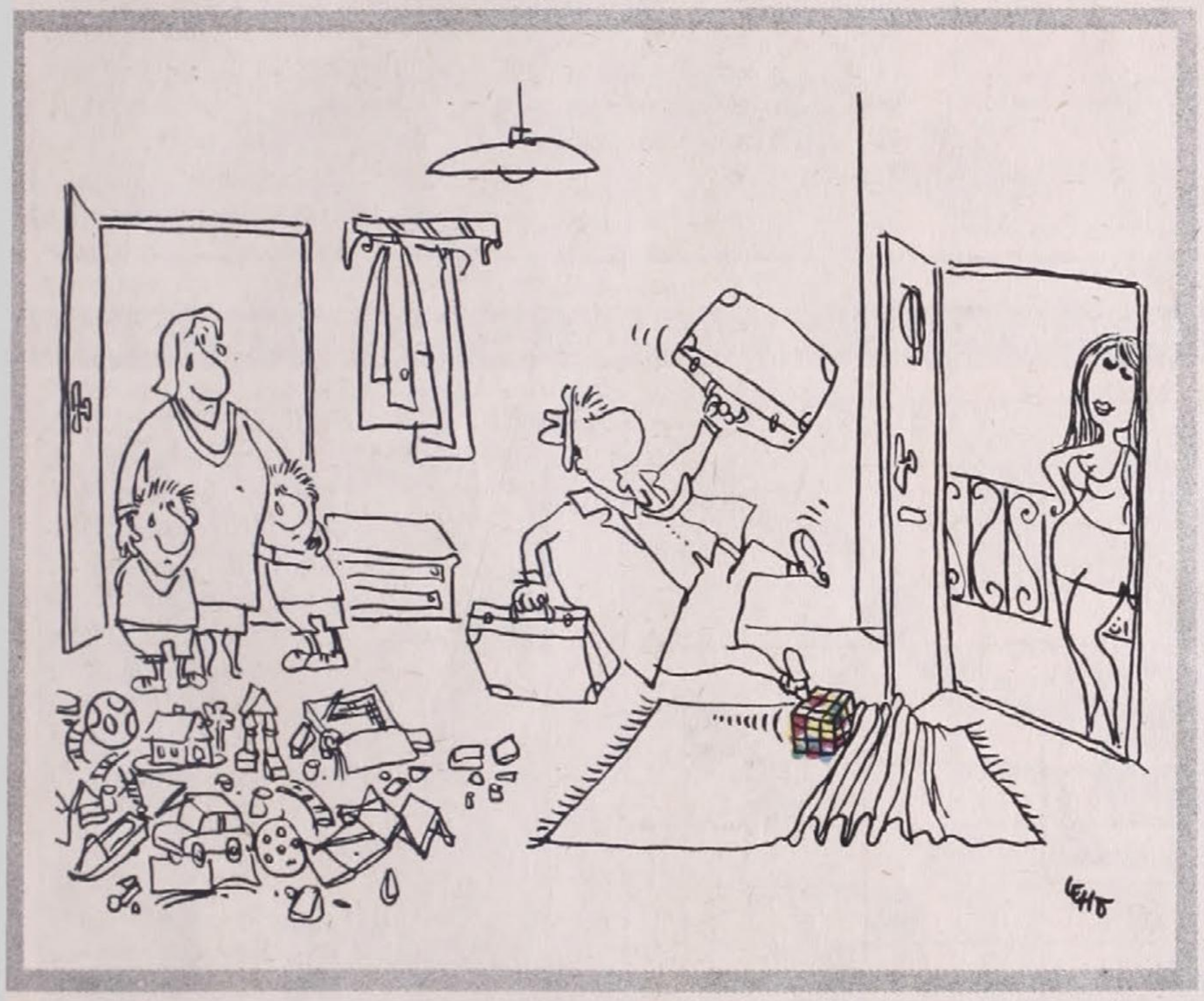

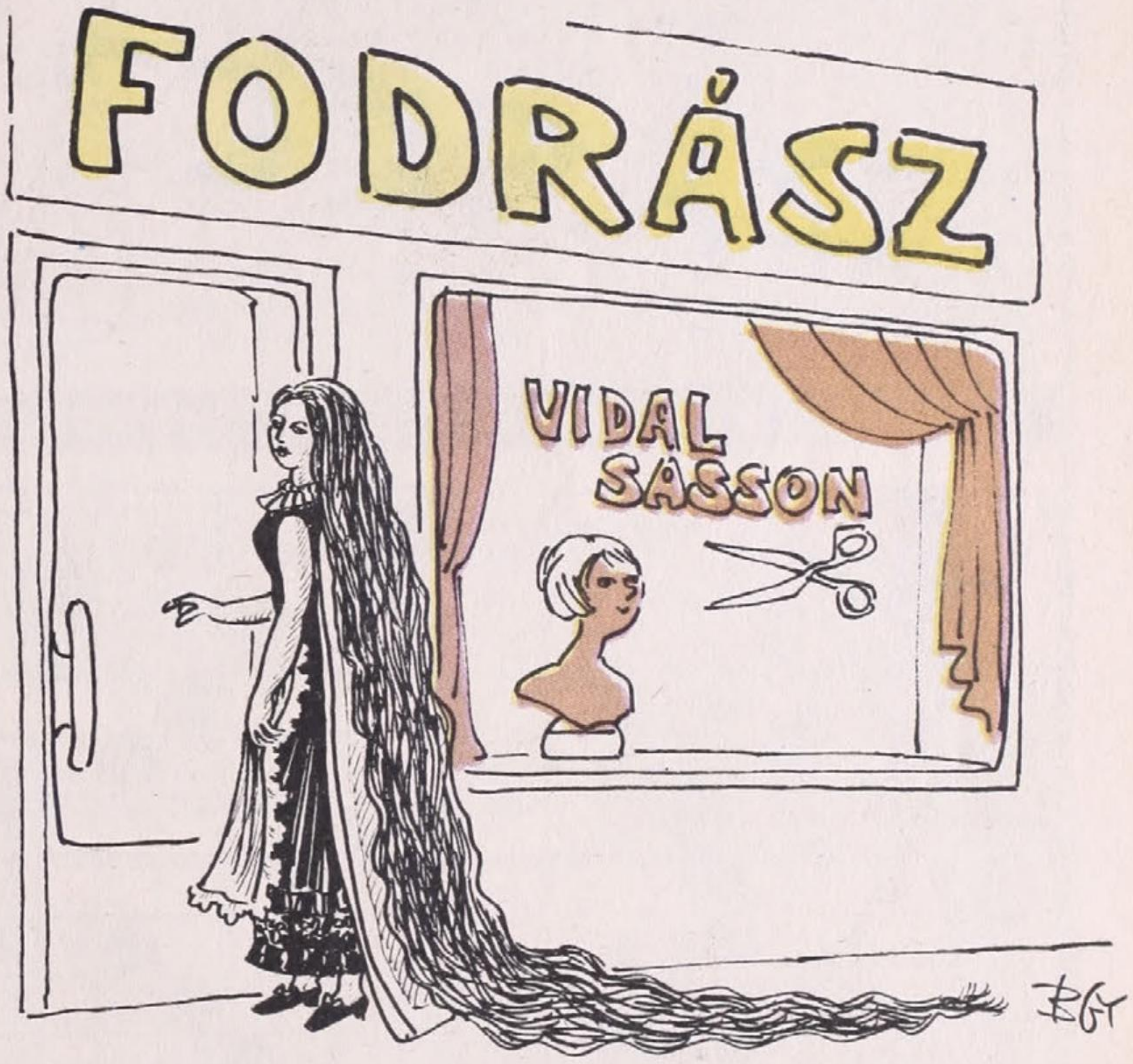
FODRÁSZ
VIDAL SASSON
BGY

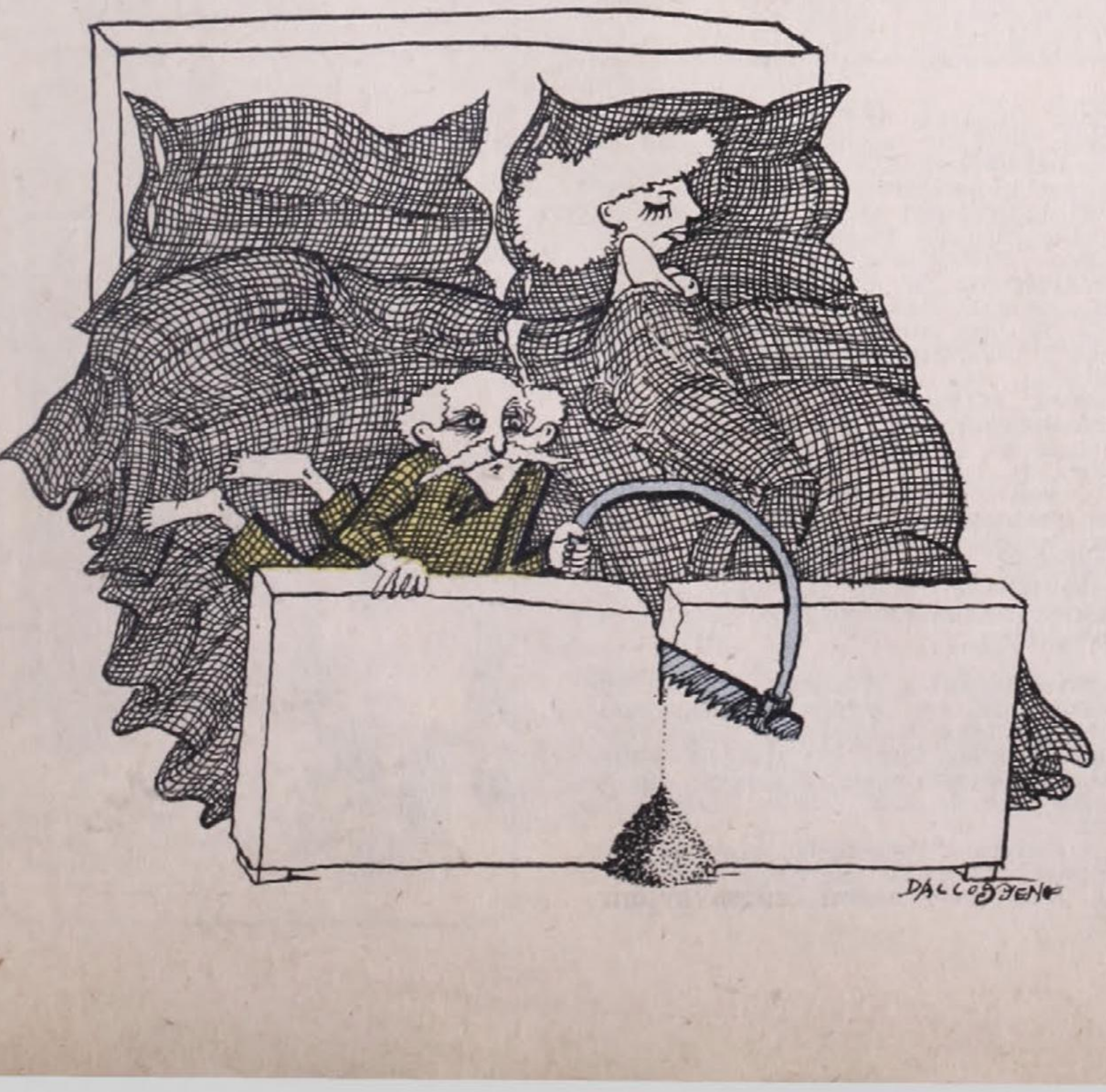
DALLOS JENŐ

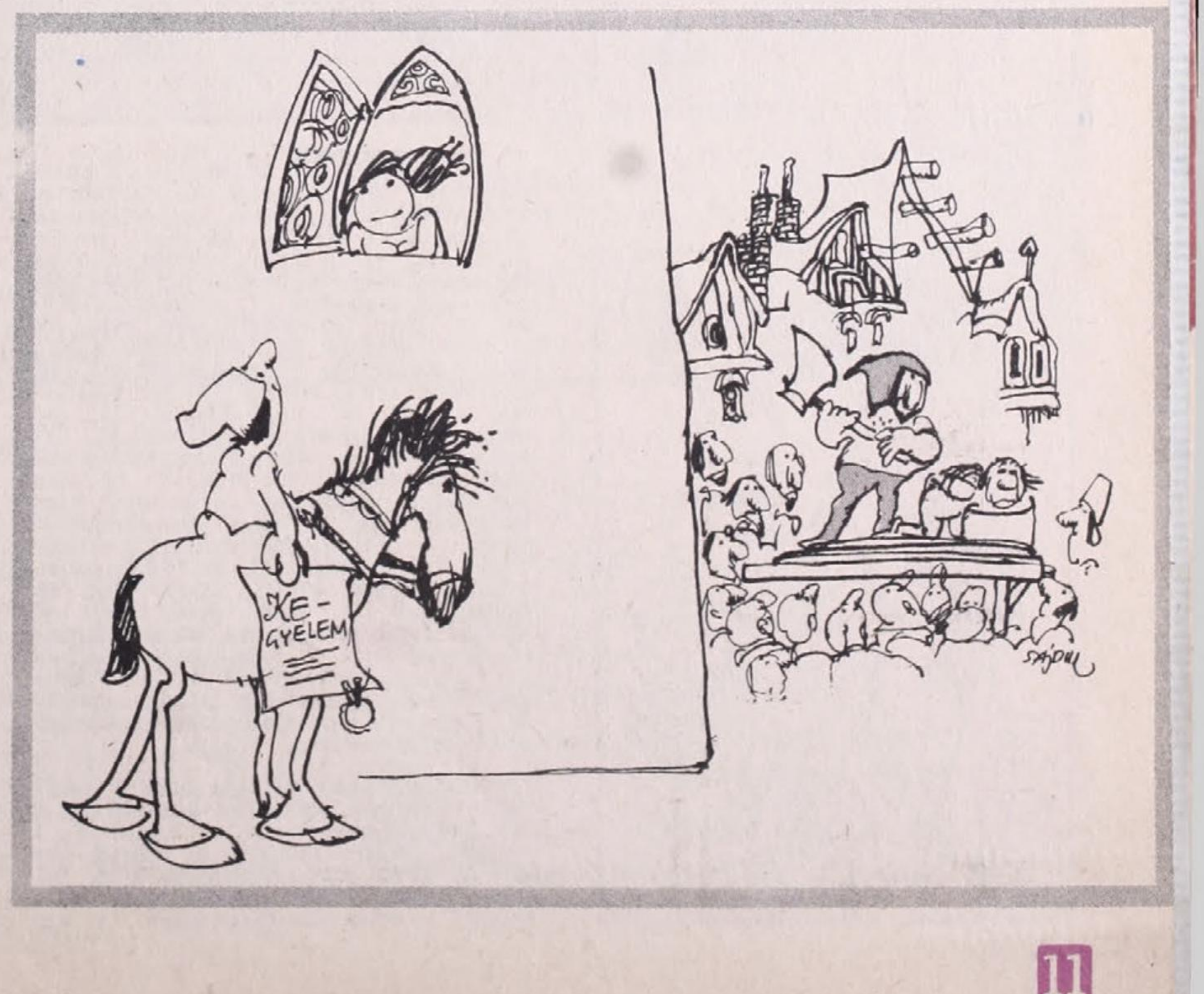
KE-GYELEM
SAJDIK

HÚSVÉTI TÖRTÉNET

Gyermekeink húsvétkor teljesen magától értetődő dolognak tartják, hogy a Nyuszika sok piros és más színű tojást, valamint ajándékot hoz nekik, fogalmuk sincs arról, milyen erőfeszítések előzik meg ezt az évről évre visszatérő szertartást. Most, az illetékesekkel készített riportunkkal ezt a hiányosságot akarjuk megszüntetni.

Munkatársunk elsőként természetesen Nyuszikát kereste fel, aki készségesen, ám igen gondterhelten nyilatkozott:

— Sajnos, az elmúlt években egyre több reklamációt kaptam, hogy némelyik tojás festékhiányos, más, lágytojásból átalakított áruink minőségi együtthatói nem érték el a kívánt színvonalat. A házgyári lakásokban élő gyermekek szóvá tették, hogy a falhoz vágott piros tojás héja még a falhoz vágás után sem vált le, mi több, egyes tojásaink buzogányként szakították át a falat. Ez azonban a helytelen használat következménye, a tojást ugyanis a panelfalaknál jóval keményebb anyagon, így például gyufásdobozon, esetleg rajzlapon kell feltörni.

— Tudomásunk szerint nemcsak a minőséggel, hanem a mennyiséggel is bajok voltak.

— Ez tagadhatatlan, ennek azonban kooperációs partnereim, a kakas és a tyúk rossz munkaszervezése és a tojáskészítésnél alkalmazott, ma már elavult technológiája az oka. Nézze csak meg a japán kakast, az már igen. A japán kakas sztereo kukorékoló-berendezésével eleve vidámabbá teszi a tyúkoknak is a munkát, komputerizált kapirgálórendszere páratlan a világon, arról nem is beszélve, hogy korszerű begykialakításának következtében a mi kakasainknál kevesebbet fogyaszt. A japán kakas öthat tyúkkal végez addig, amíg a mienk még egynél se jut dűlőre, pedig meg vagyok győződve róla, hogy megfelelő szervezés és technológia alkalmazásával a mi kakasaink is képesek lennének hasonló teljesítményre.

Ezek után érthetően a kakashoz vezetett az utunk, s elmondtuk neki a nyúltól hallottakat.

— Na persze — válaszolta —, a japán kakasnak könnyű. Nézzék csak meg, hogy annak milyen tyúkokkal kell kooperálnia. Nem mondom, ezek a tyúkok levesbe még jók, na de tojáskészítésre már teljesen elavultak. Amellett a tanács már évek óta nem gondoskodik részemre megfelelő szemétdombról, ha pedig önerőből kell építenem, akkor tudják mikor lesz tojás? Arról már nem is beszélek, hogy mindig ugyanazt a tápot kapom, bezzeg a háztájikban dolgozó kollégáknak bőven jut kukorica meg egyéb nyalánkság is.

Következő riportalanyunk a tyúk volt. A tyúkól falán a következő jelmondatot olvastuk:

— „Kot-kot-kot-kot-kotkodács, minden napra egy tojás!"

— És húsvétra hány tojás lesz?

— Ezt ne tőlem kérdezzék. Ha a kakas bírja kapacitással... Tudja, én nem szeretem, ha egy kakas csak két-három hetente tesz eleget kötelezettségének, arra való hivatkozással, hogy energiatakarékosnak kell lennie. Egyébként meg az a véleményem, hogy Nyuszi semmit nem tesz a kakas nagyobb teljesítményre ösztönzése érdekében. A legjobban dolgozó kakas lényegében ugyanannyi tápot kap, mint az, amelyik csak henyél, s legfeljebb, ha a déli harangszó idején kukorékol. Igen, erről Nyuszit kellene megkérdezniük.

Mi meg akartuk, ám Nyuszi nem nyilatkozott. Azt mondta, hogy előbb kérjünk feletteseitől, a Rókától meg a Farkastól engedélyt.

Vezda János

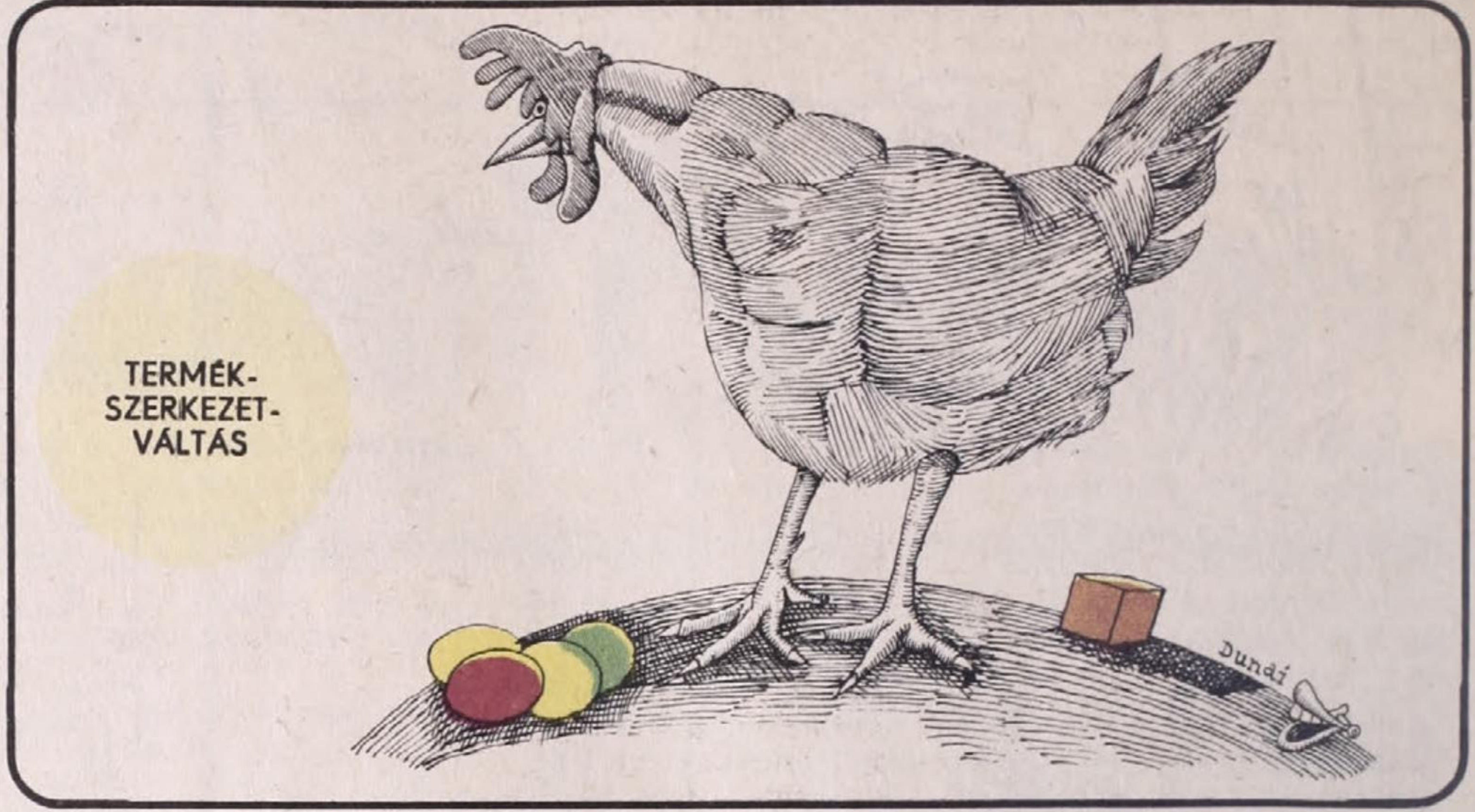

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

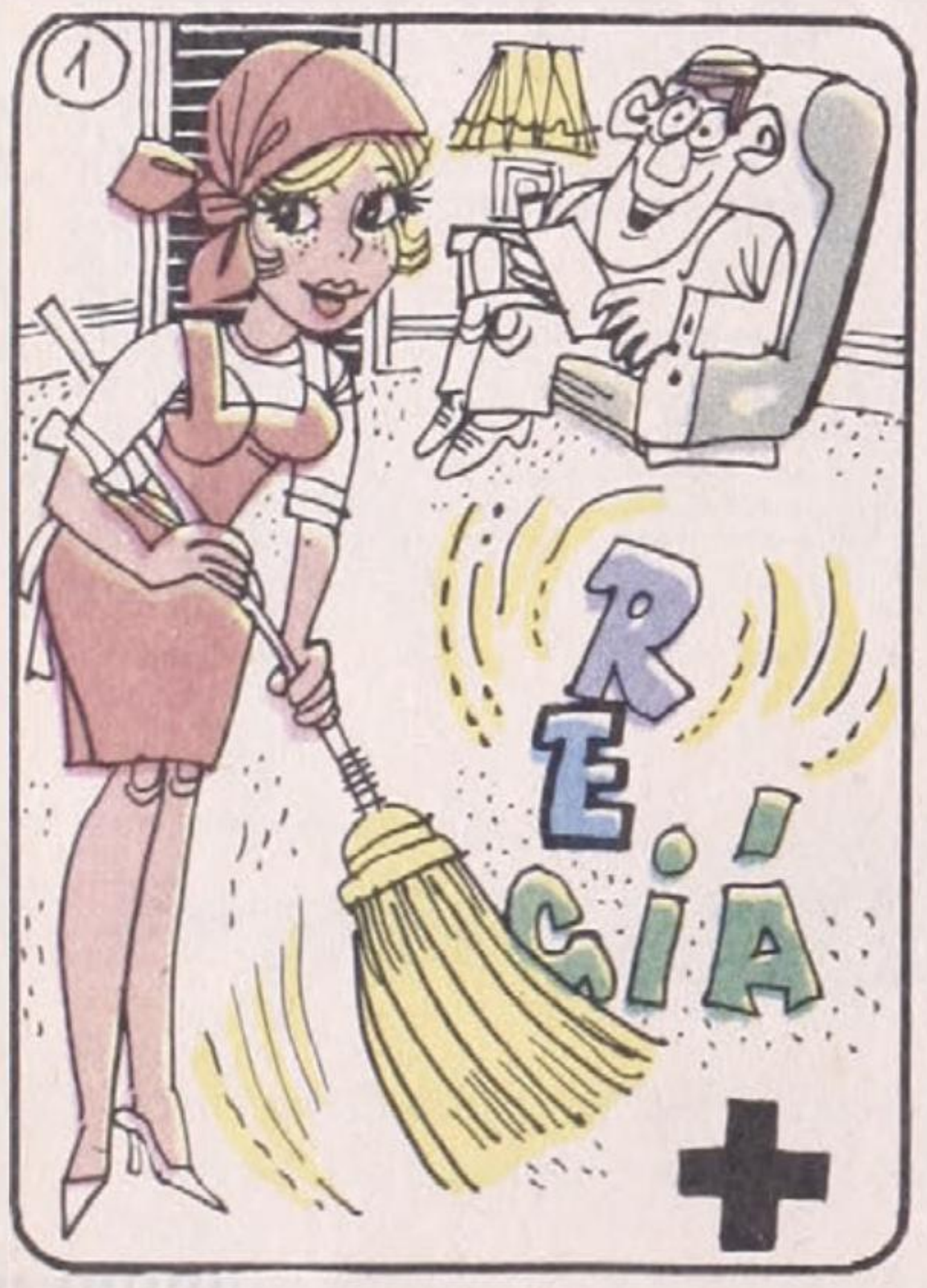

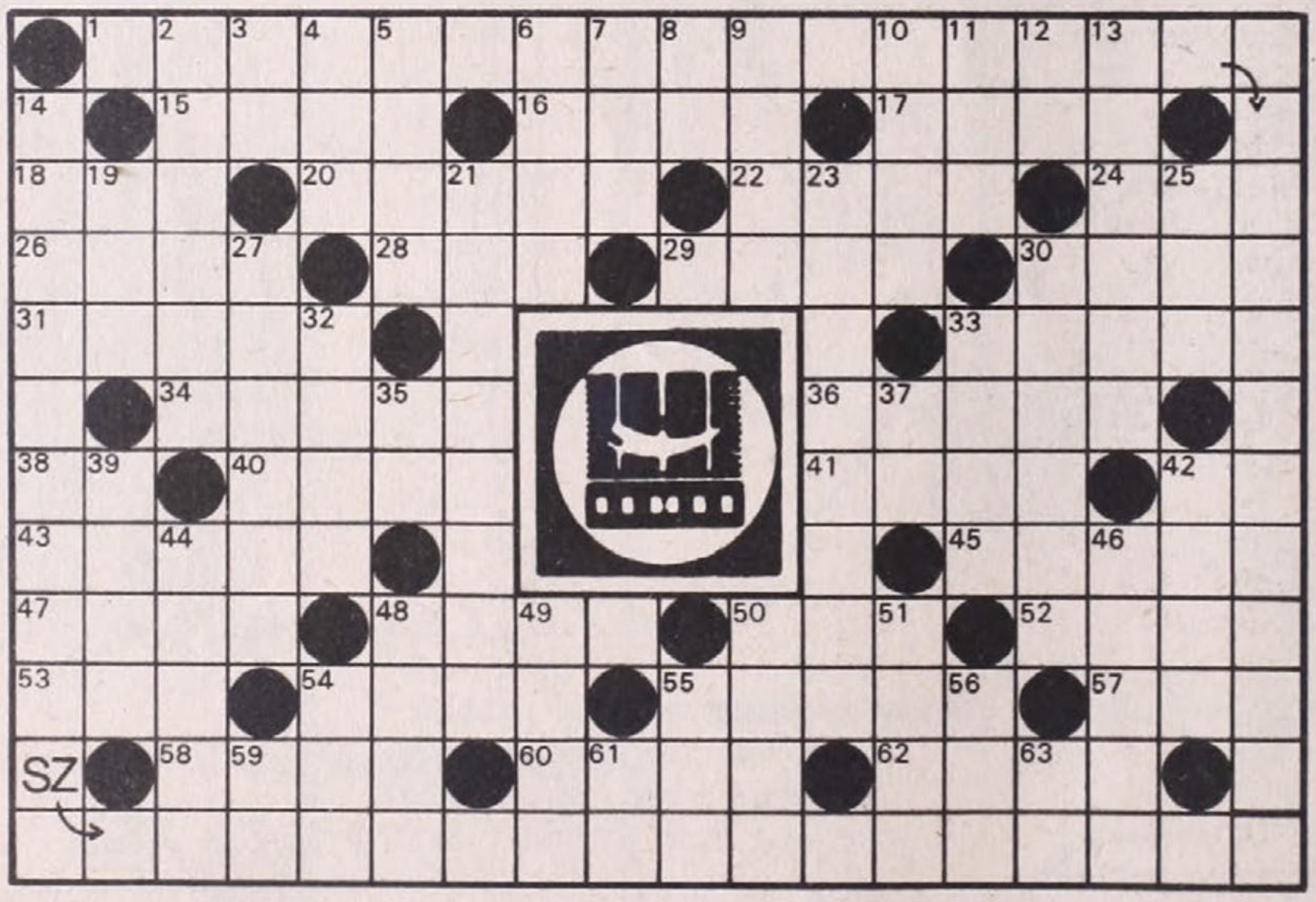

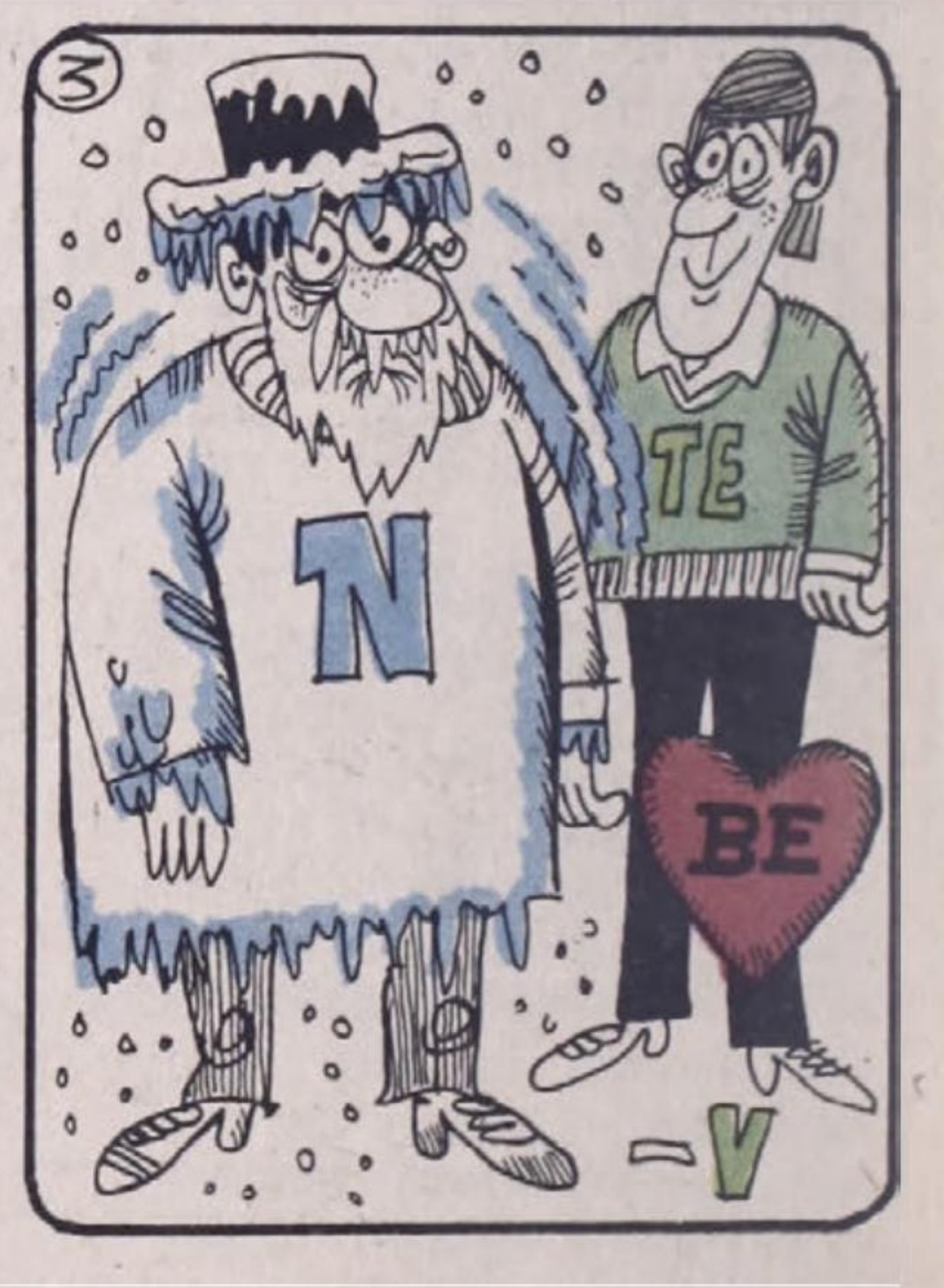

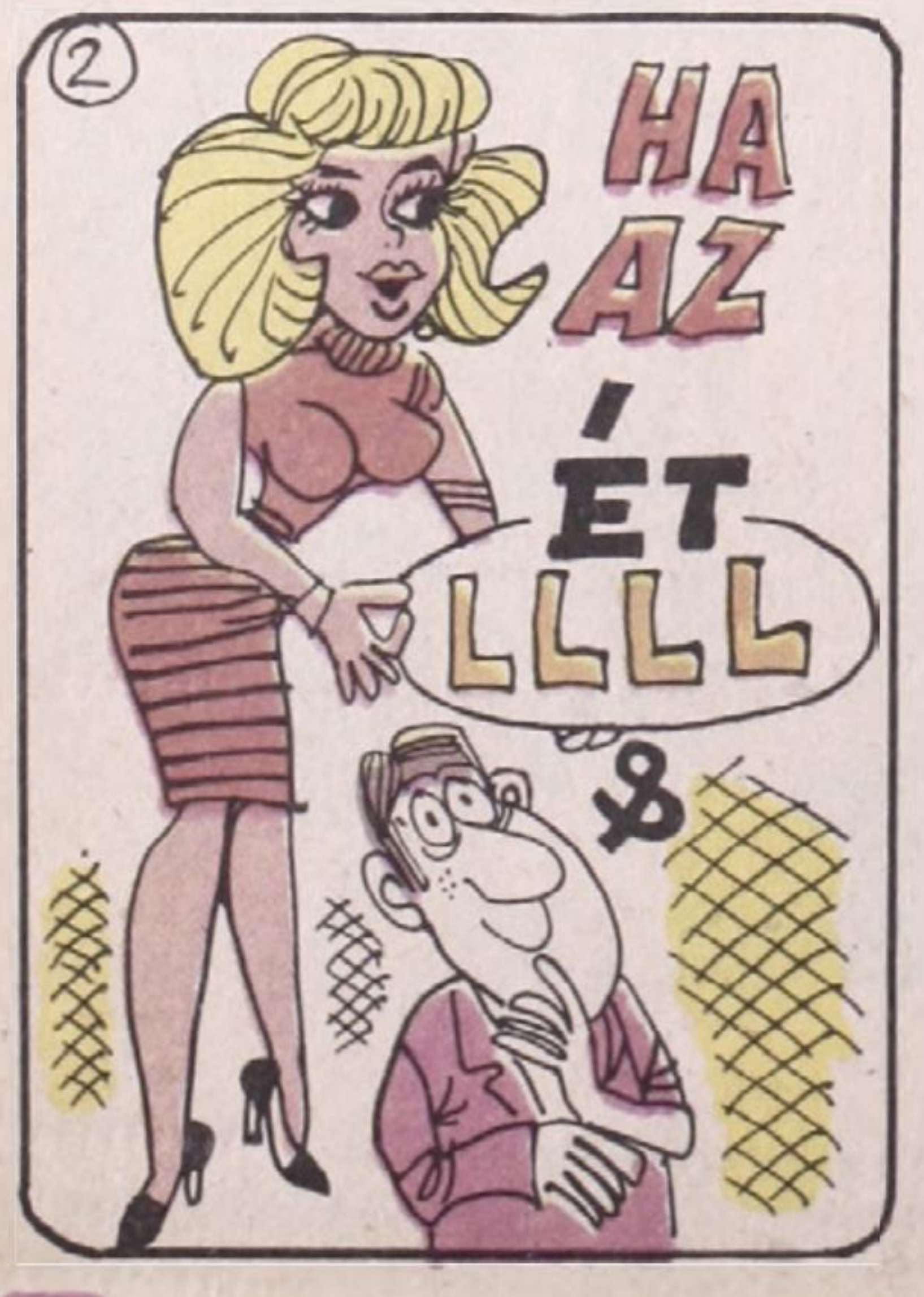

VÍZSZINTES: 1. Jó tanács a hűtőszekrény használatával kapcsolatban. Folytatása a függőleges 14. sorban. 15. ...-dalok — óizlandi irodalmi emlék. 16. Cucli. 17. Jó barát, pajtás. 18. Valamennyi, eszperantóul (IOM). 20. Nem drága. 22. Salvador ... — spanyol festő. 24. Iráni uralkodói cím volt. 26. A diófa termését. 28. Ön, olaszul (LEI). 29. Kikötőváros Olaszországban. 30. Szervusz, argó. 31. Elhajít. 33. Háztartási eszköz. 34. A függőleges 23. sor eleje! 36. Tompítja az értelmét. 38. Távozóban. 40. A magyar és a nemzetközi mozgalom kiemelkedő harcosa (az utolsó négyzetben utónevének kezdőbetűje). 41. E nagy templom. 42. Santa ... — kikötőváros Argentínában. 43. 24 órám. 45. Ruhadarab. 47. Tető, franciául (TOIT, ejtsd: toá). 48. Fogadalom. 50. SZK. 52. ...fere — könnyed kis beszélgetés. 53. A les betűi keverve. 54. A szép betűi keverve. 55. Színpadi nyelvbotlást. 57. Az argentinai és a luxemburgi autók jelzése. 58. Folytonossági hiány. 60. Életet ad. 62. Papírra vetek.

FÜGGŐLEGES: 2. Nem arra a helyre. 3. Fordított ellentétes kötőszó. 4. A dór betűi keverve. 5. ...kakas — a francia nemzet jelképe. 6. Hagyd abba! 7. Tiéd, olaszul (TUO). 8. A túlium vegyjele. 9. Verdi-opera. 10. ... Miklós — Mikszáth-regényalak. 11. Király, franciául (ROI, ejtsd: roá). 12. Íme. 13. Lök, nyom. **14. A vízszintes 1. sor folytatása.** 19. Olaj, angolul. 21. Sziget Indonéziában. 23. Stilizált levélből és növényi indákból álló díszítőelem. 25. AIT. 27. A szájüreget a garattal összekötő részt. 30. Az állat szaglóérzéke. 32. Fa, németül (BAUM). 33. Emelet, németül, fonetikusan. 35. BN. 37. Az uruguayi és az NSZK-beli autók nemzetközi jelzése. 39. Laosz, angolul. 42. „Nyáron nyaralok, télen telelek, villanyt a ... ingyen szerelek" (Micimackó). 44. Kisebb lepke. 46. Színésznő, érdemes művész (Lili, 1886—1956). 48. Lásd a vízszintes 48. sort. 49. ... van — már előrehaladott az idő. 50. Eladás, angolul (SALE, ejtsd: szél). 51. Meghirdet, például pályázatot. 54. Majdnem puha! 55. Rossz szag. 56. Vacak, pocsék, argó. 59. Nyakrész! 61. Kettős mássalhangzó. 63. Ezüstfehér puha fém.

Beküldendő: a vízszintes 1. és a függőleges 14. sor (egybefüggően), valamint a négy képrejtvény megfejtése, április 10-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Hűtőgépgyár".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

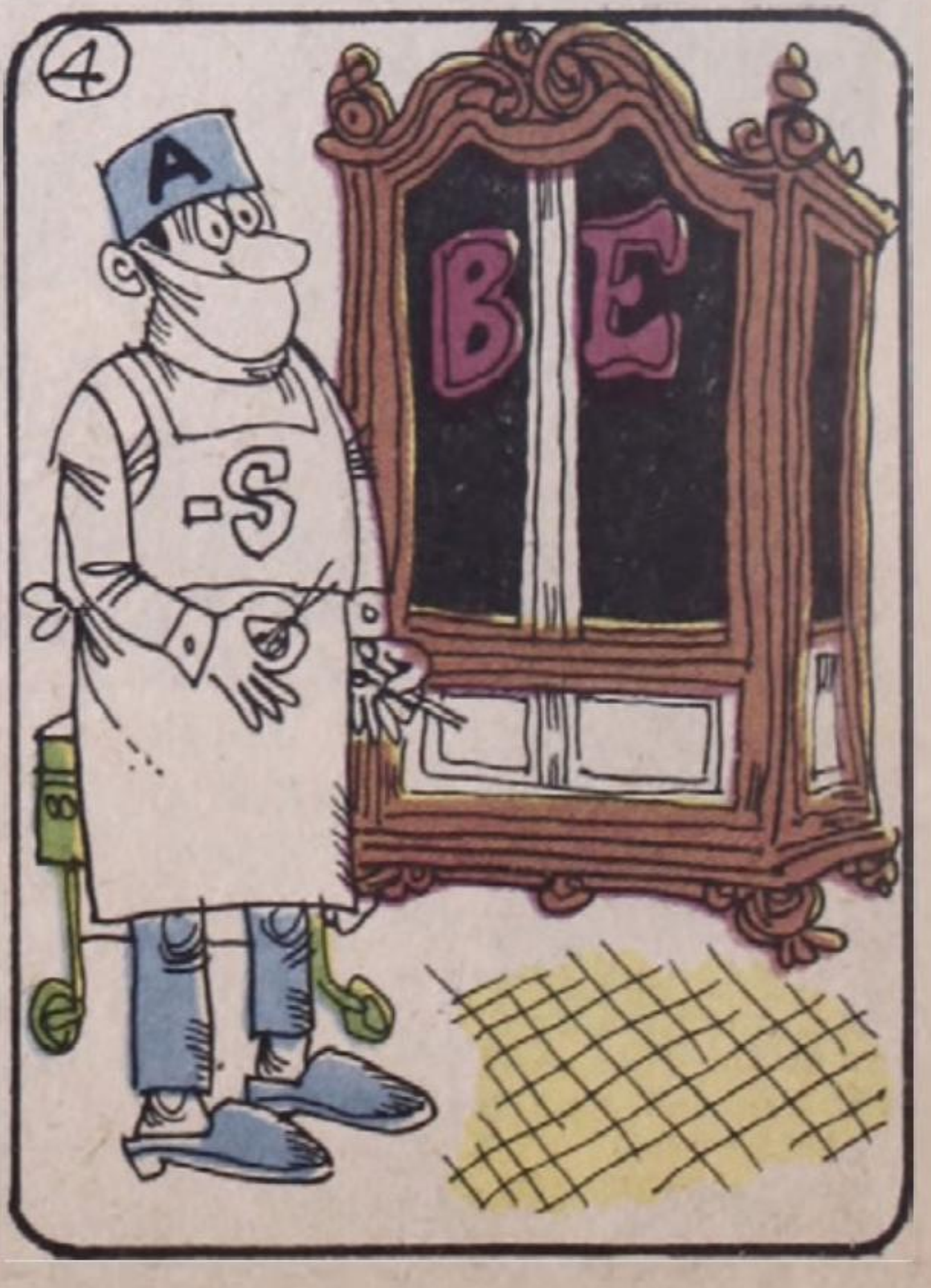

AZ OLVASÓ OLDALA

KI A LUDAS?

A Kongresszusi Központ megnyitásáról színes híradásban számolt be (trunkó). Lelkendező híradása végére csinos történetet tálalt, illetve talált ki. Közreadta, hogy a nyitókoncert tévés-stábja félórával a kezdés előtt rájött, hogy a kamera nem látja a karmestert, s rossz fűrészükkel ormótlan, 3 méter átmérőjű kört kivágtak a színpad háttereként látható iparművészeti alkotásból. Ki ebben a ludas? Volt lyuk? Volt. Ronda volt? Nagyon. De hogy ki vágta azt? (trunkó) kitalálta, csak nem igaz. Mikor, mint a közvetítés vezetője, két héttel korábban ott jártam, már mutatták a helyiek, hogy ott van gépállás, hisz a kongresszusokon is onnan fogják fényképezni a közönséget. A közvetítés napjára hozattam is barna bársonyt, hogy valamit takargassak ebből az éktelen, és förtelmesen kivágott nyíláson. Most (trunkó) következik, keressen valami takarót, amivel a nekem tulajdonított vandalizmus sebeit takargatja. Mondjuk járjon utána az igazságnak, s akkor a jó akusztikájú teremmel kapcsolatban az ő hangja sem lesz hamis.

Horváth Ádám rendező

HÉTFŐI TÉVÉADÁS?

❶

A Ludas 11. számában közölték dr. Del Medico Imre javaslatát a tévé-műsor reformjára. Del Medico levelei mindig értékes gondolatokat tartalmaznak, ha első látásra bizarrnak tűnnek is, vagy éppenséggel nem értünk velük egyet.

Én ezt az ötletét — legyen hétfőn is adás, más hétköznapokon pedig fejeződjék be korábban —, teljes mértékben helyeslem. Nagyon örülnék, ha az illetékesek megfontolnák. Elvégre az energiának nemcsak a farkasordító hidegben vagyunk szűkében, és a hétfői nap „mozgalmi" zsúfoltsága valóban idegesítő. Az egészében rövidebb műsoridő talán gondosabb műsorpolitikai kialakításra ösztönözne, ha pedig az éjjeli baglyok a késői műsor helyett többet járnának színházba vagy igazi moziba, az is tiszta nyereség lenne.

A megtakarított áramnak jó helye volna például egyes elhanyagolt területek közvilágításában. Itt a nagyobb fényerő egyértelműen jobb közbiztonságot jelent. A hosszabb tévé-műsor sajnos nem feltétlenül egyenlő a nagyobb műveltséggel vagy a jobb közérzettel.

Dr. Pálinkás László
Budapest XVII., Pesti út 39. 1173

❷

Egyetértek dr. Del Medico Imre véleményével, melyben a tévé hétfői adását javasolja. Kérdésem: vajon vezet-e a televízió statisztikát arról, hogy a hétfői adásszünet miatt hány nemzetközileg is fontos eseményről maradt le?

Bajor István
Zalaszentgrót,
Széchenyi u. 20.
8790

CSAK 18 ÉVEN ALULIAKNAK?

A 18. életévemet betöltött gimnáziumi tanuló vagyok. Szőrszálhasogató problémám szorosan kapcsolódik e tényhez.

A minap moziba mentem egy barátommal. Ő is betöltötte a 18-at. A film, melyet látni szerettünk volna, 18 éven felüli volt. Mindkettőnknek volt mozibérlete, amely arra szolgál, hogy a diák kedvezményesen nézhesse meg a filmet. Eddig minden rendben is volna, de a legnagyobb meglepetésünkre a kedvezményben nem részesülhetünk. A pénztáros kioktatott bennünket, hogy a mozibérlet hátulján lévő szöveget be kell tartani, mely szerint: „Felhasználáskor a 16 és 18 éven felüli tiltó korhatárok betartása kötelező" Nemcsak egy esetben fordult elő ez a dolog, több barátom is így járt.

Nem tudom megérteni, hogy aki már 18 éves, miért nem használhatja a kedvezményt? Kíváncsi lennék, mi az illetékesek véleménye?

Baranyi Róbert
Debrecen
Thomas Mann u. 1.
4027

DÖBRÖGI-DÍJ '85

Hagyományainkhoz híven idén is kiosztjuk a Döbrögi-díjat.

Kérjük olvasóinkat, hogy írják meg nekünk, legkésőbb május 3-ig, hogy 1984. májusától napjainkig melyik intézmény, vállalat, magánszemély érdemli meg másokat felbosszantó tevékenységéért ezt a díjat.

A borítékra írják rá: Döbrögi-díj.

A díjazottak névsorát május 22-i számunkban közöljük.

TÜCSÖK és BOGÁR

● Negyven perc után leszállt a nyeregből — és a magas lóról — Giuseppe Mamenti olasz kerékpáros, aki a La Paz-i magaslati pályán akarta megjavítani az amatőrök szakállas egyórás csúcsát. Mamenti 29 333 km megtétele után adta fel a versenyt.

Ez a Mamenti tehát csaknem 45 000 kilométeres óraátlagot hajtott a bringáján. Nem is rossz!

(A Népszavából merítette Molnár István, ceglédi olvasónk)

vagy *Berend T. Iván* magyarázata. Még *Avar János* ünnepélyes szövegolvasásai is beleillenek. „A velünk élő történe-

Ha már ünnepélyes szövegolvasás, akkor nekünk Avarban legyen inkább István.

(A Vasárnapi Hírekben találta Nyárádi Gábor)

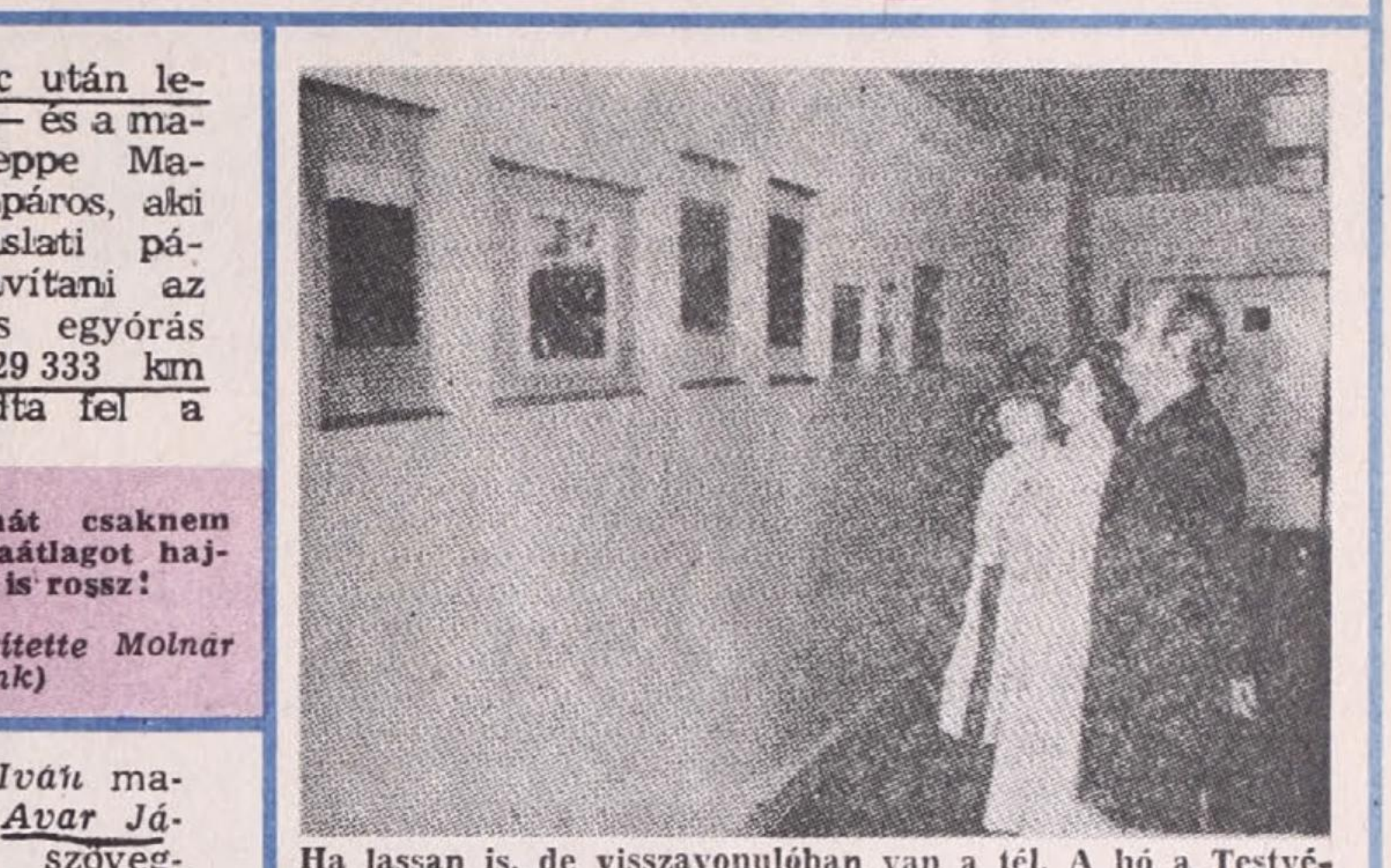

Ha lassan is, de visszavonulóban van a tél. A hó a Testvériség utcában is elolvadt, csak néhány helyen maradt belőle mutatóba.

Fotó: Mák József

Ám ez a kiállítóterem nem tartozott a néhány hely közé!

(A Diósgyőri Munkáslapban lelte Lendeczky Béla, miskolci olvasónk)

1828. január 17-én született Miskolcon, szegény kézművészcsaládból. Tehetsége korán feltűnt, s fejlődése a hegedűjátékban oly gyors iramú volt, hogy hamaro-

Manikűrös volt a kedves papa?!

(A Népszavábaan fedezte fel Pócs Imre, miskolci olvasónk)

tervekett is. A csaknem 4 millió dolgozó 14 szocialista brigád jubileumi munkaverseny-felajánlásának köszönhető.

Termékeny brigádok!

(A Szolnok megyei Néplapból ollózta Sárszegi György, jászapáti olvasónk)

lalkozni, a jelennel viszont annál inkább, mert a DMVSC labdarúgóinak őszi szereplése történelmünk legfényesebb lapjaira kívánkozik. Ennek bizonyítására elég felsorolni a

Holtversenyben a Rákóczi-szabadságharccal.

(A Népsportban találta Guller András)

Ugyancsak városunk 40. felszabadulásának évfordulója alkalmából rendeztük meg azt az

Negyvenszer szabadultak fel! Nem volt egy unalmas pillanatuk!

(A Petőfi Népéből ollózta Rendes Béláné, bajai olvasónk)

Homokkomáromban, Kurta hegyen, köves út mellett csendes helyen teljes felszereléssel eladó. Nagykanizsa—Kiska-

De micsoda, könyörgünk, micsoda?!

(A Zalai Hírlap apróhirdetései közt találta Koller Istvánné, nagykanizsai olvasónk)

HAZUDÓS REKLÁM

Sajnos már nem az első eset, hogy egyes készítményeket naponta reklámoznak, de sehol sem lehet ezeket kapni. Most jelenleg a Hemovit készítmények azok, amelyeket sűrűn reklámoznak, ám sehol sem kaphatók.

Kinek jók a hazudós reklámok? Nincsen rendelkezés, amely az ilyen valótlan reklámokra, hirdetésekre büntetést szabna ki?

Tuboly Lajos
Budapest XIII.,
Kassák Lajos u. 38. 1134

BALESET

című rejtvényünk megfejtése:

— Tegnap véletlenül beleesett egy vödör vízbe és belefulladt.

200—200 forintot nyert:

Pópé Józsefné, Sárok, Kossuth u. 27. 7782
Németh Istvánné, Szentgotthárd, Eötvös u. 5. 9970
Csillik Jánosné, Budapest, Üllői út 23., 1091.

A nyereményeket postán küldjük el.

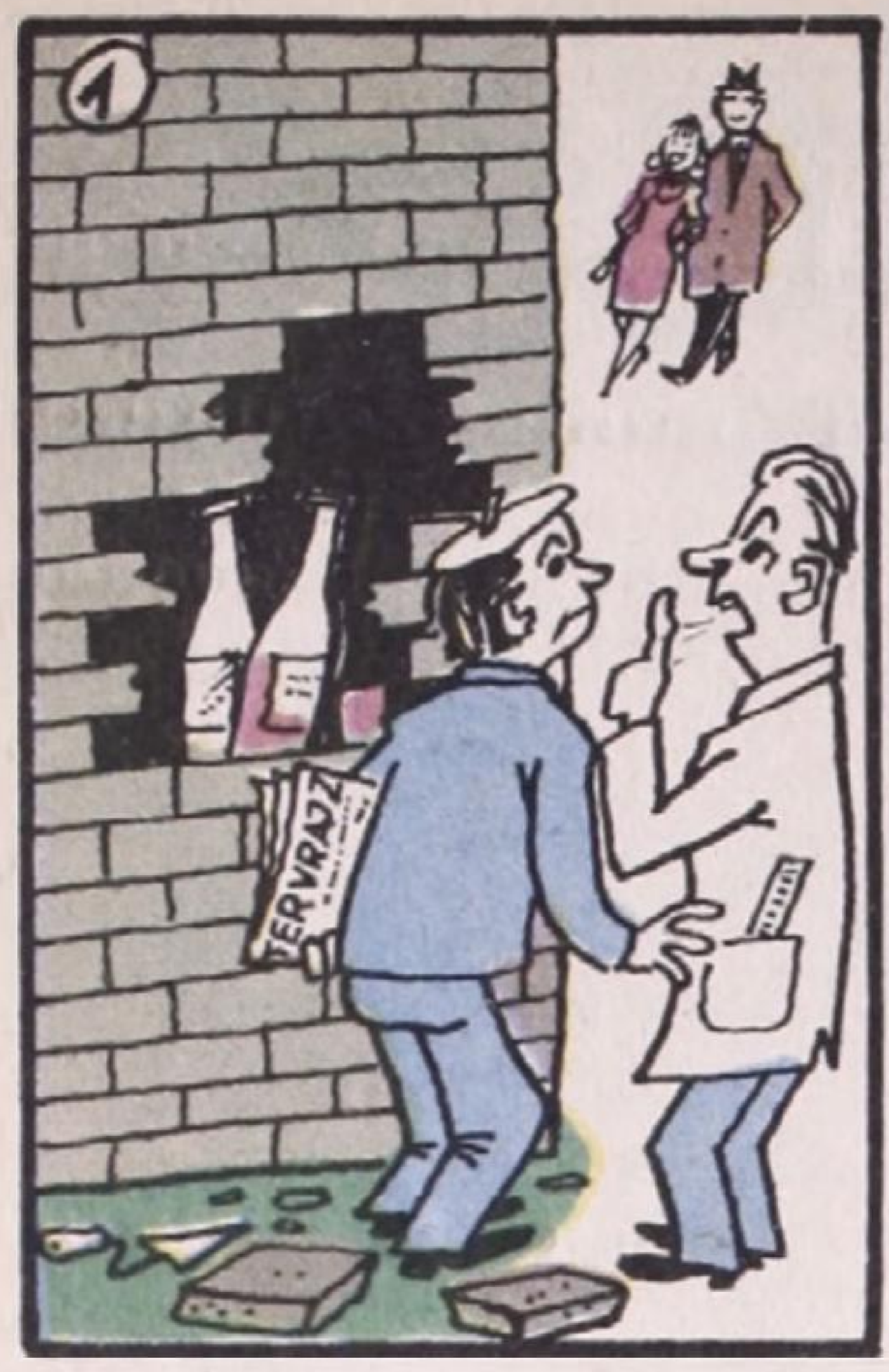

– Ajjaj! Jönnek a megrendelők, add a tervrajzot!

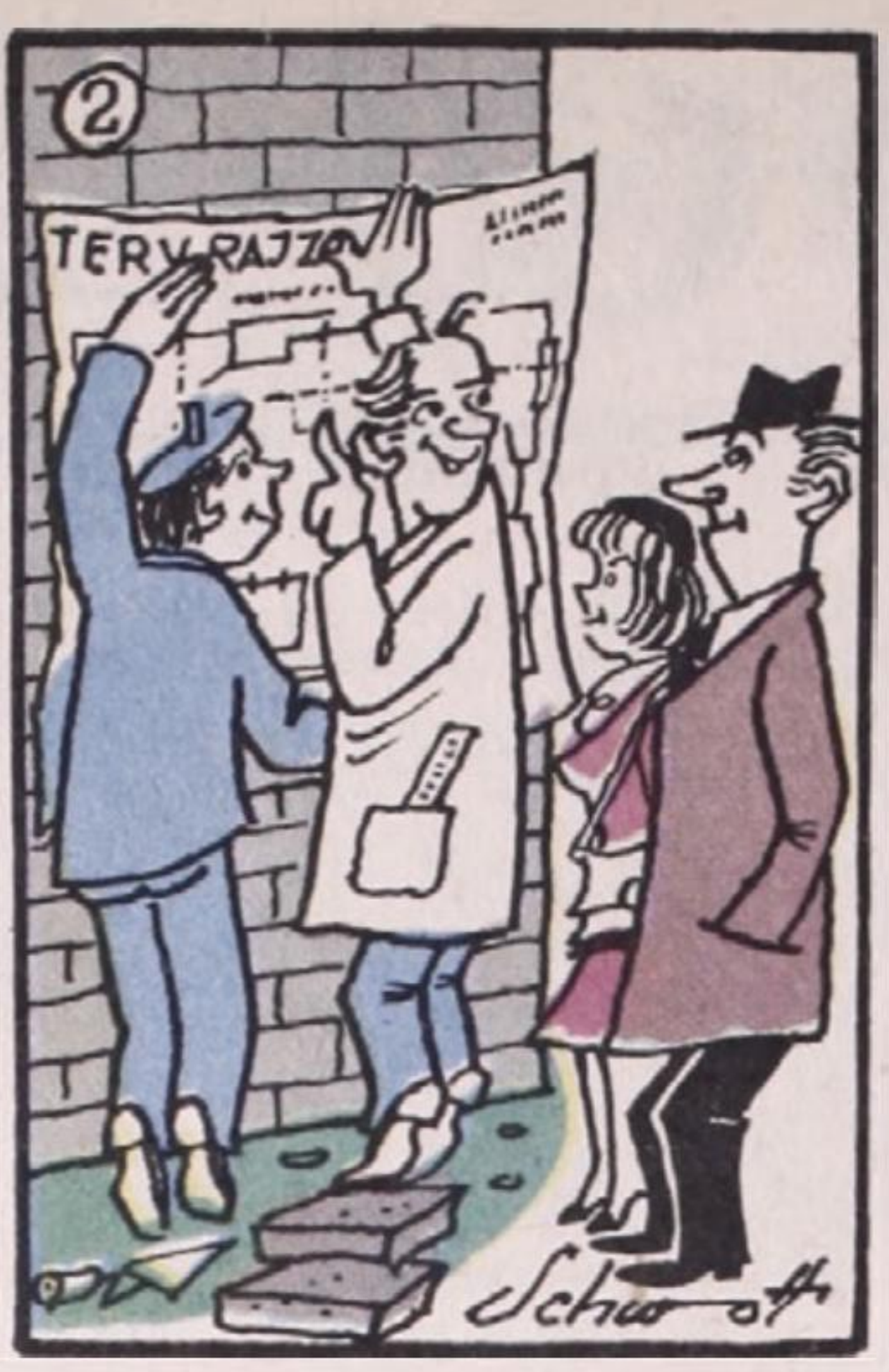
TERVRAJZ
Schwott

– Ezen a részen lesz a beépített bárszekrény.

Nadrágszerepben

Kedvenc színészem, Dustin Hoffman az Aranyoskám című filmben káprázatos tehetségű színésznőként ragadja magával a közvéleményt. Nálunk viszont pont a fordítottja van divatban. A mi legjobb színésznőink ez idő szerint azt igyekeznek bebizonyítani, hogy különb férfiszínészek ők a legkülönb férfiszínészeinknél is.

Közkedvelt színésznők egész csapata játssza a székesfehérvári színház vállalkozásában Brecht Állítsátok meg Arturo Uit! című színművének marcona férfialakjait. Ugyanakkor Esztergályos Cecília a Várszínházban Goldoni Két úr szolgája című vígjátékának Truffaldinóját próbálja. Az pedig egymagában kettős férfiszerep.

Annak is híre járt, hogy egy vezető színésznőnk azzal fenyegette meg a főrendezőjét, hogy nyomban szerződést bont, amennyiben nem osztja rá Othello címszerepét. Később, hisztériájából lecsillapodván, megvallotta, hogy tulajdonképpen Desdemonát szeretné eljátszani, de ezt a szerepet legádázabb vetélytársnője kapta meg. Ezért akarja őt estéről estére megfojtani.

Ennyi nemes igyekezet láttán nem kellene-e férfi színművészeink legjavának önként magára vállalnia Federico García Lorca Bernarda háza című drámájának mind a tíz női szerepét?

Legyen végre arányos a munkamegosztás férfiak és nők között.

Ami azt illeti, isteni nő ez a Dustin Hoffman. De azért ne haggyuk magunkat tőle lépre csalni.

Nem mind Aranyoskám, ami fénylik.

Sas György

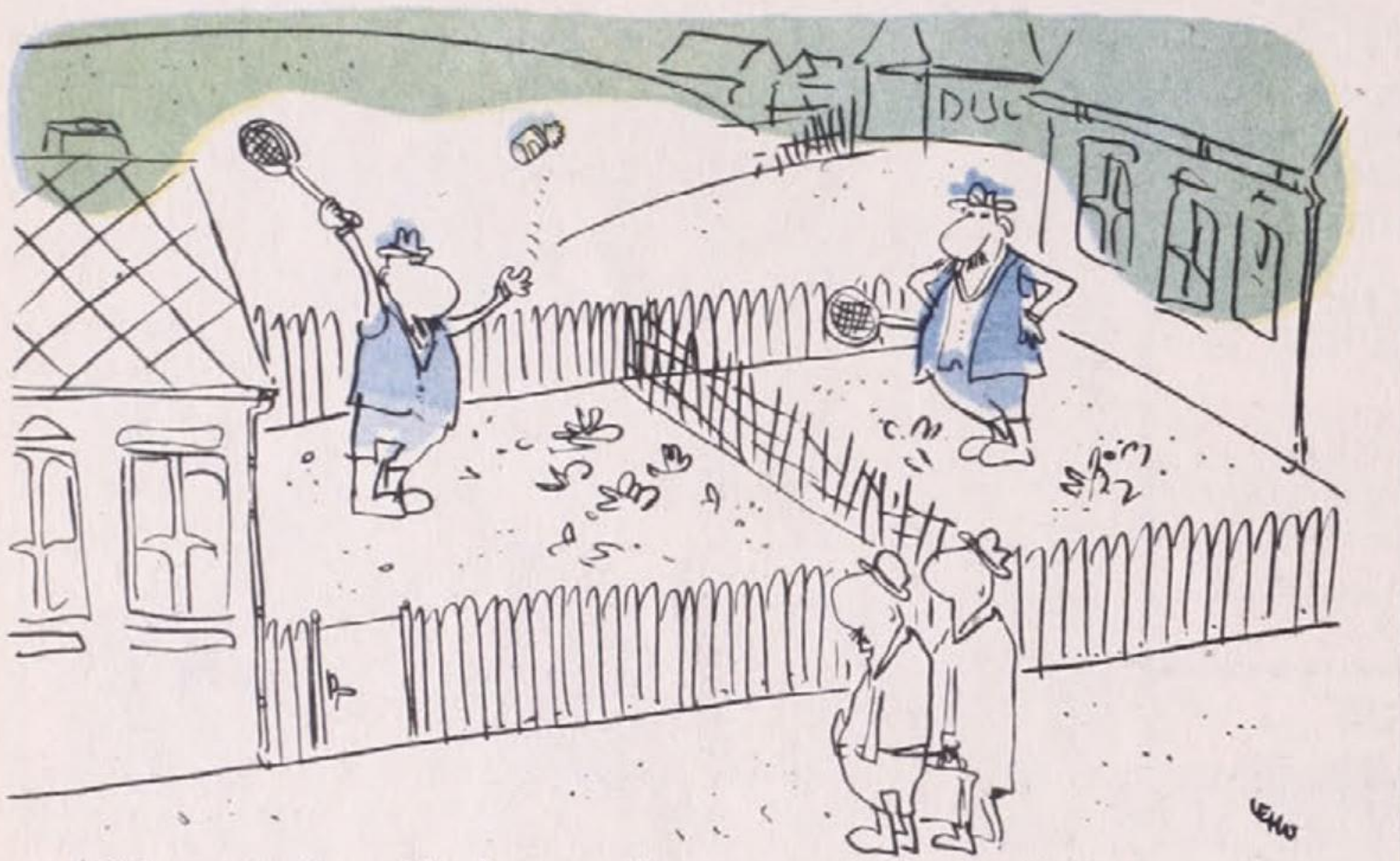

– Látja, a tenisz nálunk ma már nem az urak sportja!

CSALI

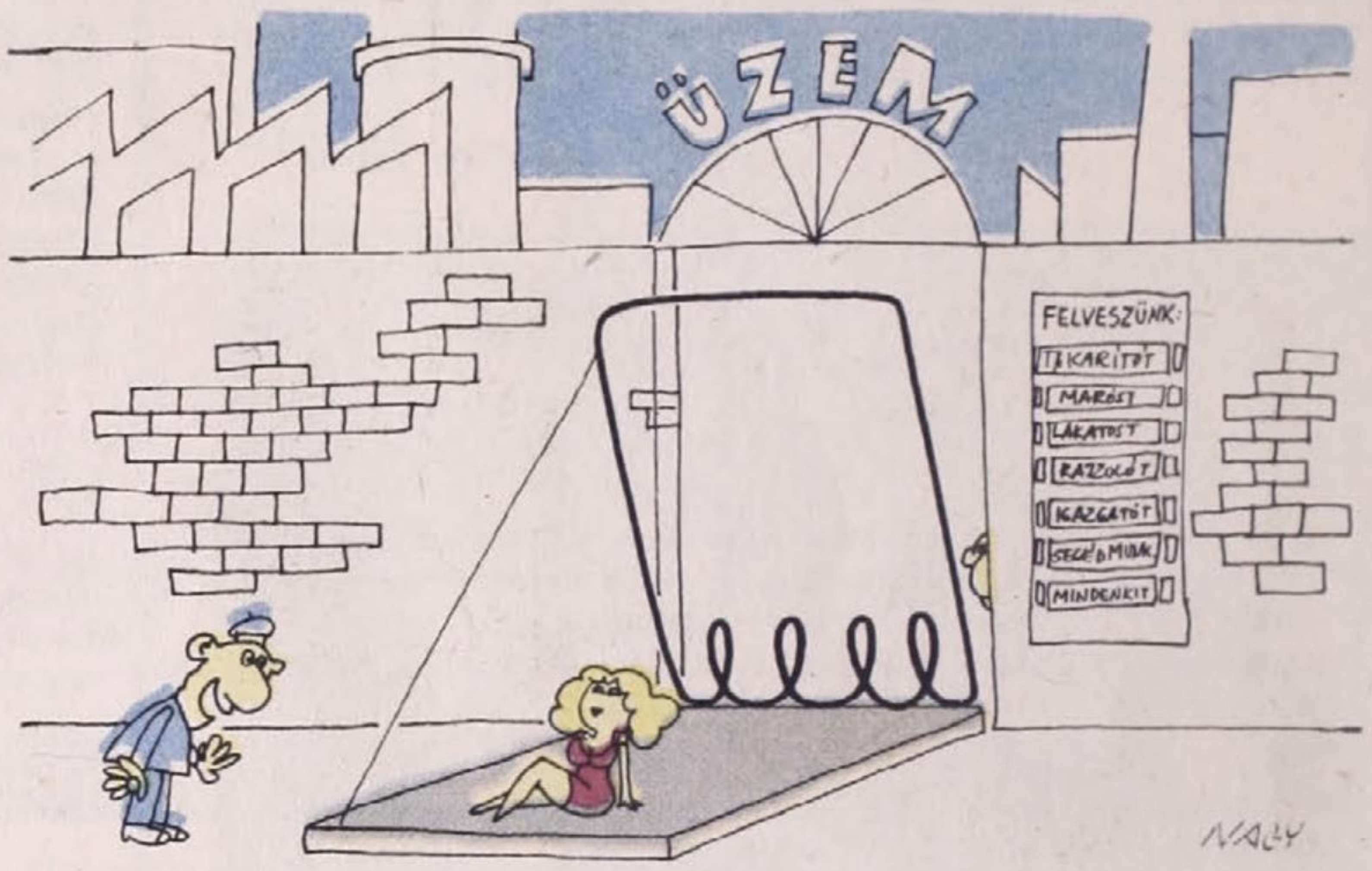
ÜZEM
FELVESZÜNK:
TAKARÍTÓT
MARÓST
LAKATOST
RAZZOLÓT
KAZGATÓT
SEGÉDMUNK.
MINDENKIT
NAGY

EBADTA

– Szomszéd, a maga kutyája ma megevett két tyúkomat – mondja szemrehányóan a baromfitulajdonos.

A szomszéd válaszát is megtudja, ha megfejti a rejtvényt. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 9-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

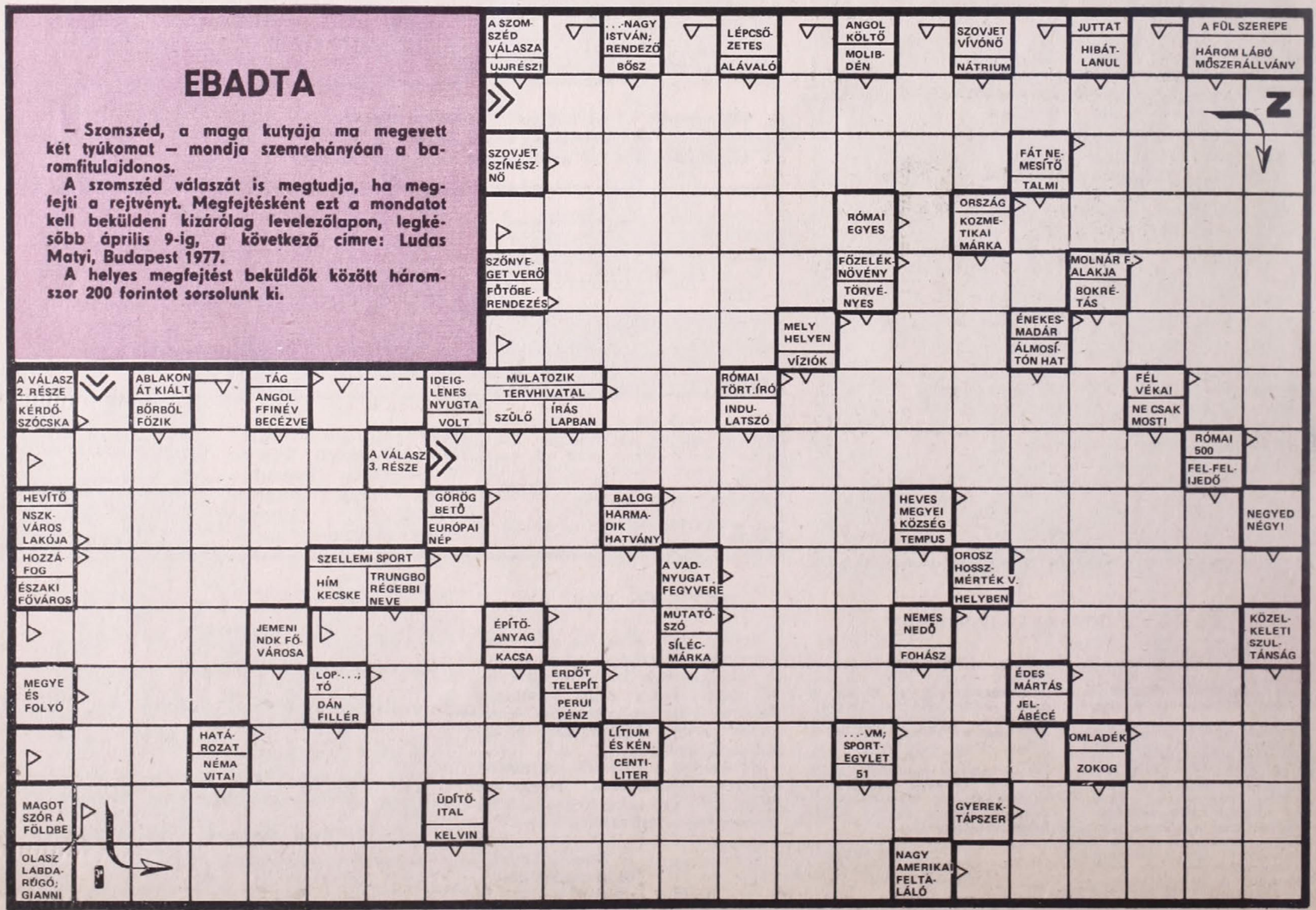
A SZOMSZÉD VÁLASZA
UJJRÉSZI
. . .-NAGY ISTVÁN; RENDEZŐ
BŐSZ
LÉPCSŐZETES
ALÁVALÓ
ANGOL KÖLTŐ
MOLIBDÉN
SZOVJET VÍVÓNŐ
NÁTRIUM
JUTTAT
HIBÁTLANUL
A FÜL SZEREPE
HÁROM LÁBÚ MŰSZERÁLLVÁNY
Z
SZOVJET SZÍNÉSZNŐ
FÁT NEMESÍTŐ
TALMI
ORSZÁG
KOZMETIKAI MÁRKA
RÓMAI EGYES
SZŐNYEGET VERŐ
FŰTŐBERENDEZÉS
FŐZELÉKNÖVÉNY
TÖRVÉNYES
MOLNÁR F. ALAKJA
BOKRÉTÁS
MELY HELYEN
VÍZIÓK
ÉNEKESMADÁR
ÁLMOSÍTÓN HAT
A VÁLASZ 2. RÉSZE
KÉRDŐSZÓCSKA
ABLAKON ÁT KIÁLT
BŐRBŐL FŐZIK
TÁG
ANGOL FFINÉV BECÉZVE
IDEIGLENES NYUGTA
VOLT
MULATOZIK
TERVHIVATAL
SZÜLŐ
ÍRÁS LAPBAN
RÓMAI TÖRT.ÍRÓ
INDULATSZÓ
FÉL VÉKA!
NE CSAK MOST!
A VÁLASZ 3. RÉSZE
RÓMAI 500
FEL-FELIJEDŐ
HEVÍTŐ
NSZK-VÁROS LAKÓJA
GÖRÖG BETŰ
EURÓPAI NÉP
BALOG
HARMADIK HATVÁNY
HEVES MEGYEI KÖZSÉG
TEMPUS
NEGYED NÉGY!
HOZZÁFOG
ÉSZAKI FŐVÁROS
SZELLEMI SPORT
HÍM KECSKE
TRUNGBO RÉGEBBI NEVE
A VADNYUGAT FEGYVERE
OROSZ HOSSZMÉRTÉK V.
HELYBEN
JEMENI NDK FŐVÁROSA
ÉPÍTŐANYAG
KACSA
MUTATÓSZÓ
SÍLÉCMÁRKA
NEMES NEDŰ
FOHÁSZ
KÖZEL-KELETI SZULTÁNSÁG
MEGYE ÉS FOLYÓ
LOP-. . .; TÓ
DÁN FILLÉR
ERDŐT TELEPÍT
PERUI PÉNZ
ÉDES MÁRTÁS
JELÁBÉCÉ
HATÁROZAT
NÉMA VITA!
LÍTIUM ÉS KÉN
CENTILITER
. . .-VM; SPORTEGYLET
51
OMLADÉK
ZOKOG
MAGOT SZÓR A FÖLDBE
ÜDÍTŐ ITAL
KELVIN
GYEREKTÁPSZER
OLASZ LABDARÚGÓ; GIANNI
I
NAGY AMERIKAI FELTALÁLÓ

IMPORT HUMOR

HOLTOMIGLAN – HOLTODIGLAN

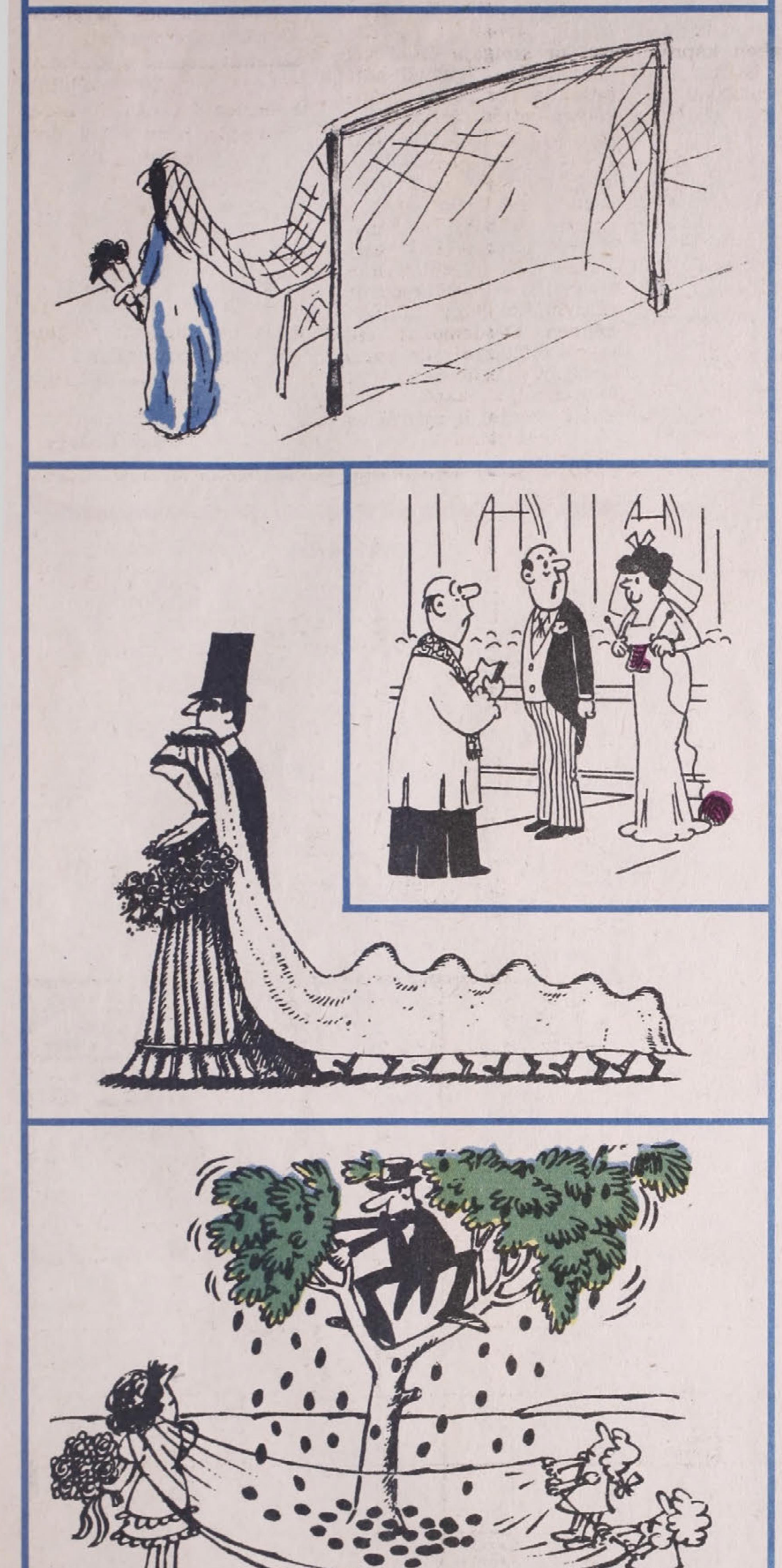

TRIBÜN

A Maine kosárlabdacsapata 115-57-re kikapott a virginiaiaktól.

— Egyetlen hibát követtem el — mondta utóbb Pete Gavett, a vesztesek edzője. — Hogy kiálltam erre a mérkőzésre.

***

A sofőr egész éjjel vezetett és kora reggelre elálmosodva félreállt egy kis ligetbe némi szendergésre. Ám alig hunyta be a szemét, máris bekopogott egy kocogó.

— Tessék mondani, hány óra?

— Nyolc óra tíz — mondta a sofőr, nem túl barátságosan. Megpróbált újra elaludni, de ismét rázörgetetett egy tréningruhás ember.

— Tessék mondani, hány óra?

— Öt perc múlva fél kilenc!

A sofőr most nagyon okosat gondolt. Elővett egy cédulát és a kocsi ablakába kiírta: „Nem tudom hány óra!”

Nem vált be. Pár perc múlva ismét kopogott egy barátságos kocogó:

— Háromnegyed kilenc lesz két perc múlva!

Új edző jött a nagy csapathoz. A távozó mester búcsúzóul két lezárt borítékot adott át az utódnak.

— Ha nagy bajban leszel, nyisd ki az első borítékot. Ha még nagyobb bajban — nyisd ki a másodikat.

A csapatot vereségek érték, az új főnök kibontotta az első borítékot. Egy cédulán ez állt: „Kenj mindent rám!”

A vereségek folytatódtak, az új edző kinyitotta a második üzenetet is. Ez állt benne: „Végy elő két borítékot . . .”

***

A Manchester United csapata már tizennyolc éve nem nyert bajnokságot. Ron Atkinson, a csapat menedzsere elkeseredetten mondta:

— Ha idén sem nyerjük meg a serleget, esküszöm, bemegyek a boltba és vásárolok egyet.

***

John Erickson, a kiváló rögbijátékos megírta pályafutásának történetét. A kiadó ezzel a megjegyzéssel küldte vissza a kéziratot:

— Túl sok dicsekvés, túl kevés szex!

— Érdekes — tűnődött Erickson —, a feleségem pontosan ezt szokta mondani . . .

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Papa, találd ki, melyik vonat késik a legtöbbet?

— Melyik, fiacskám?

— Az, amelyiket még tavaly húsvétra igértél!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Öt forintért megnyerheti a legújabb típusú, színes, hordozható Videoton tévét.

Ha megfejti a

VILÁGJÁRÓ ABC

rejtvényét, szerencsés esetben nyerhet.

A 64. OLDALAS MAGAZIN TARTALMÁBÓL:

Lehet-e olcsón utazni? Hova, mennyiért és mennyi valutát kaphatunk?

Az új vámrendelet. Fontos tudnivalók az útlevélről.

Konzultáljon a konzullal! Világidőzóna-táblázat.

Elektronikus holló. Földön, vízen, levegőben . . .

Receptek — mindenkinek. Úthasználati díjak.

Akik belehaltak a nevetésbe. Világkempingkalauz.

Ki tartja a csuklás világrekordját? Valami, amiről azt hittük, hogy nincs — pedig van.

Önteszt. Humor. Információk.

Hasznos tudnivalók.

VILÁGJÁRÓ ABC

Kapható az újságárusoknál.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-14
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

HÚSVÉT-SZIGET

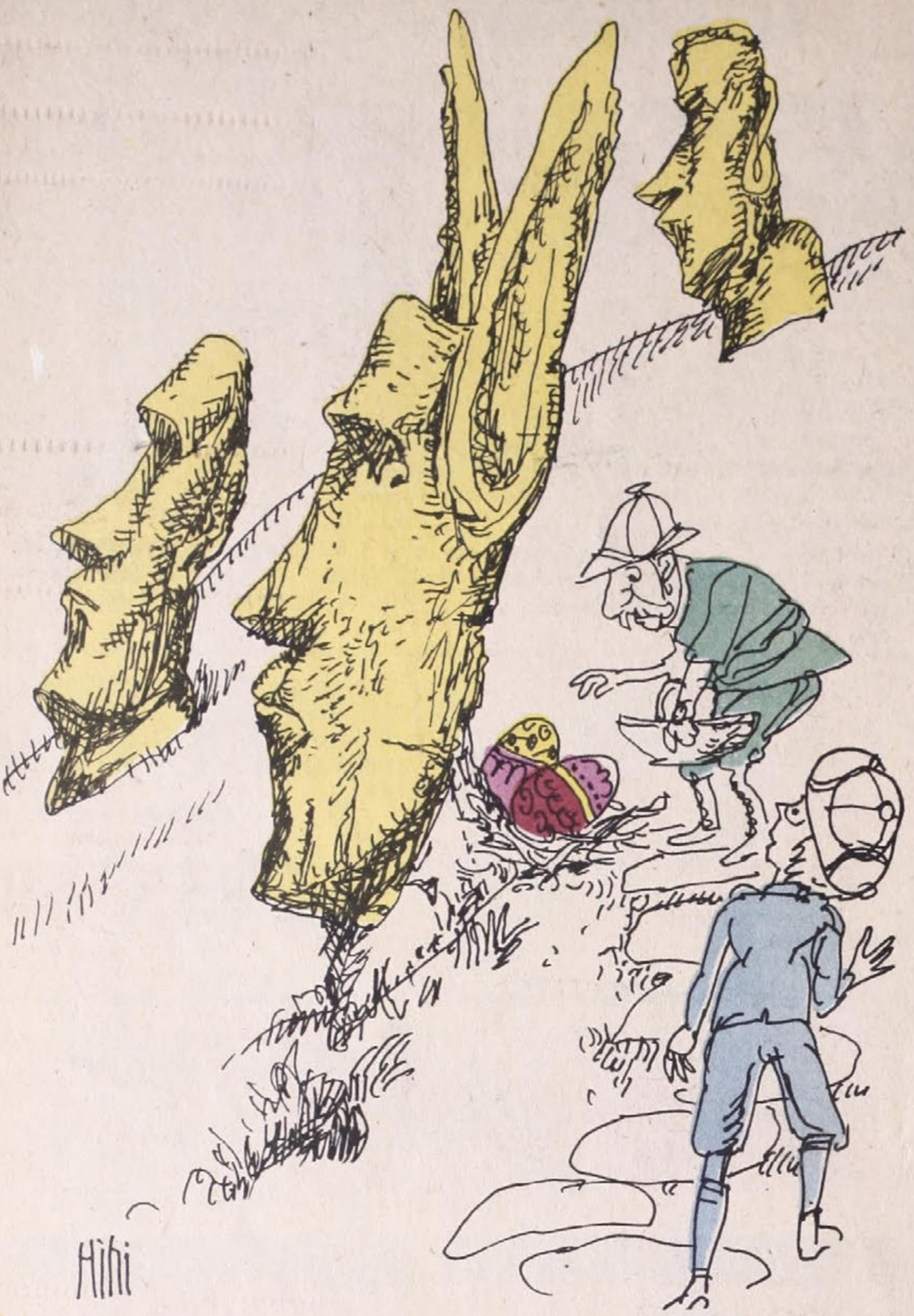

MÁSODIK GAZDASÁG

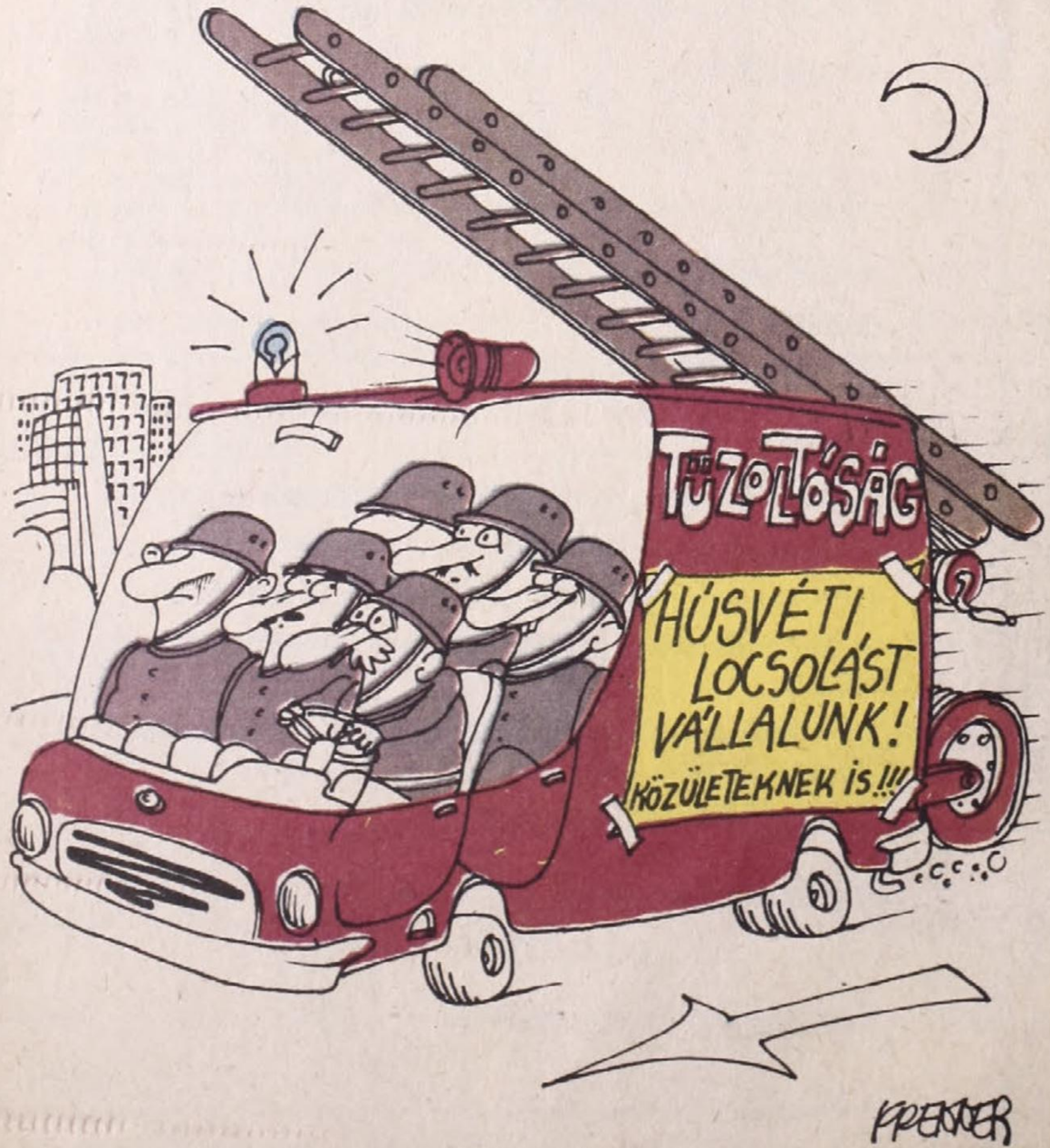
TŰZOLTÓSÁG
HÚSVÉTI, LOCSOLÁST VÁLLALUNK!
KÖZÜLETEKNEK IS!!!

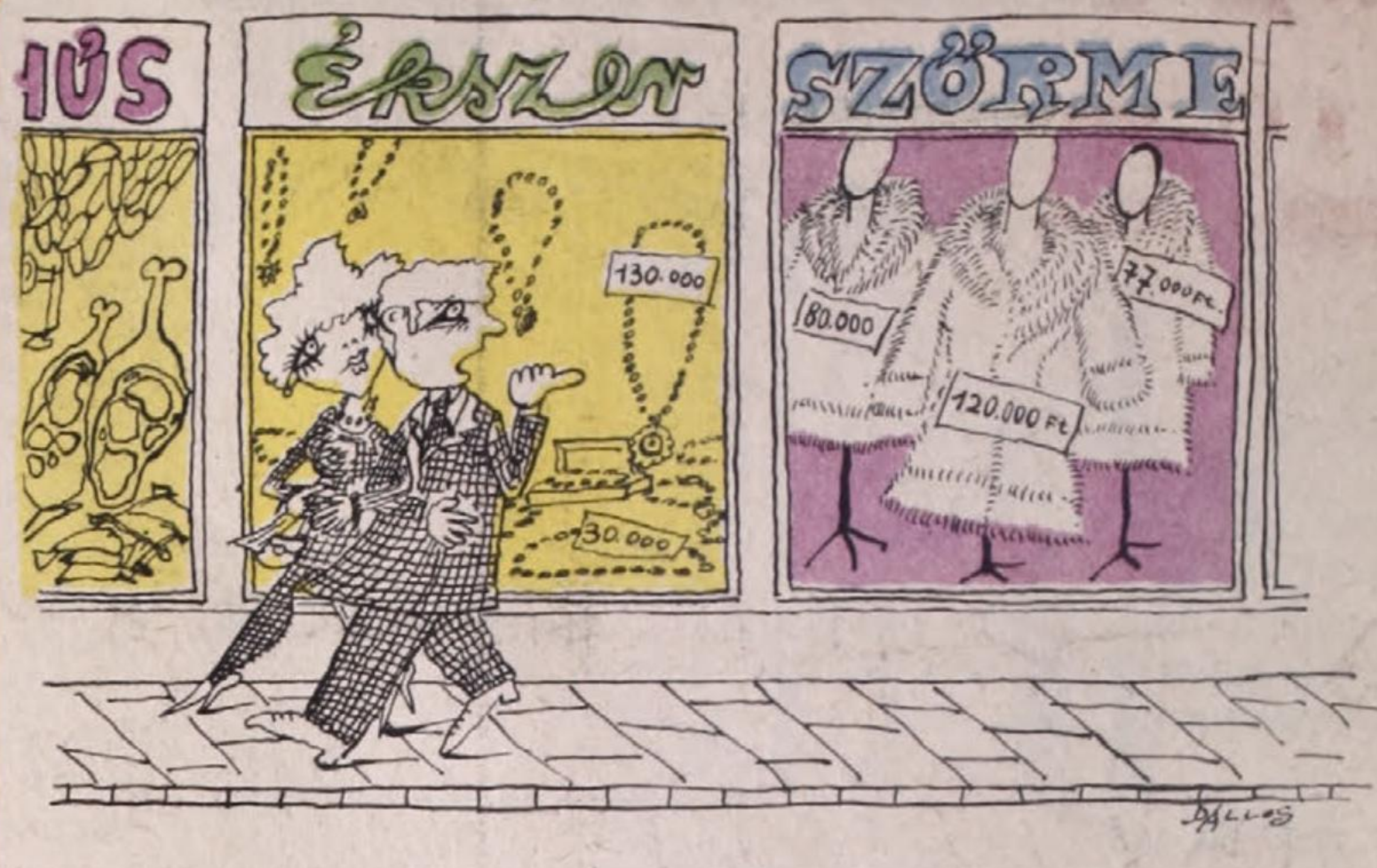
HÚS
ÉKSZER
SZŐRME
130.000
30.000
80.000
120.000 Ft
77.000 Ft.

– Szerintem ez áprilisi tréfa . . .

HAZALÁTOGATÓK

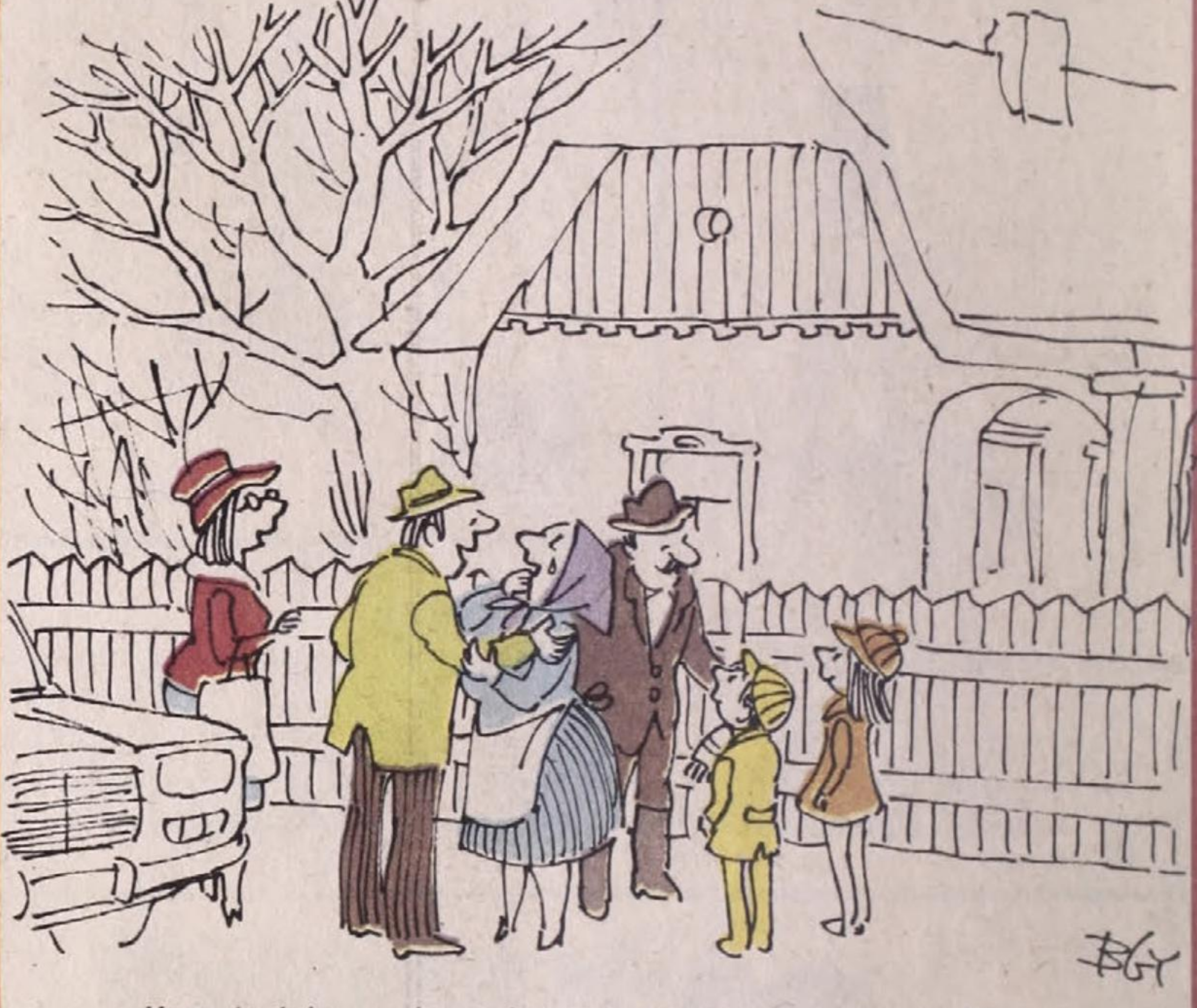

– Kitty és Johnny akarta látni, hol tojja az anyám tyúkja azt a sok szép hímestojást . . .

HÚSVÉTI KALAND

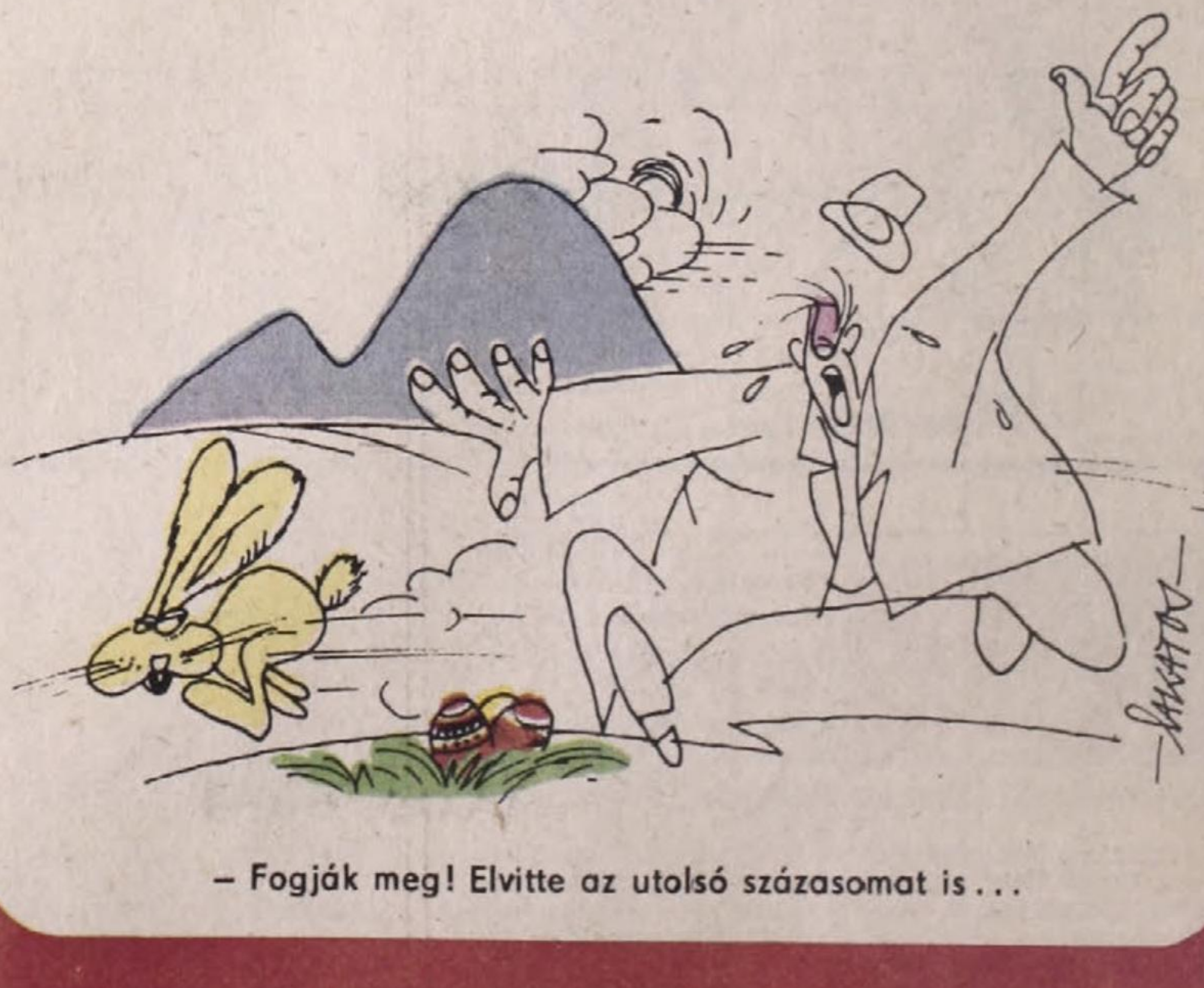

– Fogják meg! Elvitte az utolsó százasomat is . . .